

Udskriftsdato: 10. januar 2026

2016/1 LSF 66 (Gældende)

Forslag til Adresseloven

Ministerium: Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet

Journalnummer: Energi-, Forsynings- og Klimamin.,
Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering

Forslag

til

Adresseloven

Kapitel 1

Formål

§ 1. Denne lov har til formål at sikre

- 1) et landsdækkende system af vejnavne og adresser, som gør det muligt at orientere sig og finde vej,
- 2) at alle vejnavne og adresser registreres på en ensartet måde i Danmarks Adresseregister, således at dette er autoritativ kilde til oplysninger om vejnavne og adresser, og
- 3) at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger.

Kapitel 2

Fastsættelse af vejnavne og adresser m.v.

Adressemyndighed

§ 2. Kommunalbestyrelsen er adressemyndighed og fastsætter alle vejnavne og adresser samt supplerende bynavne i kommunen i overensstemmelse med reglerne i denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Vejnavne

§ 3. Adressemyndigheden fastsætter vejnavne for

- 1) alle offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje, og
- 2) alle private fællesveje, jf. § 10, nr. 3, i lov om private fællesveje.

Stk. 2. Adressemyndigheden kan fastsætte vejnavne for private veje, jf. § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og andre færdselsarealer og områder end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Et vejnavn, som allerede findes inden for et postnummer, må ikke fastsættes for en anden vej inden for samme postnummer.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af vejnavne, herunder om vejnavnes retskrivning, entydighed, geografisk udstrækning og om vejkode. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at vejnavne skal fastsættes for private veje og andre færdselsarealer og områder omfattet af stk. 2, hvor mange mennesker færdes.

§ 4. For de offentlige veje omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1, der er statsveje, jf. § 12 i lov om offentlige veje, fastsætter adressemyndigheden vejnavne og husnumre efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Stk. 2. For private veje og andre færdselsarealer og områder omfattet af § 3, stk. 2, eller regler udstedt i medfør af § 3, stk. 4, 2. pkt., fastsætter adressemyndigheden vejnavne og husnumre efter samråd med grundejeren. I tilfælde af der ikke opnås enighed, fastsætter adressemyndigheden vejnavne og husnumre.

Stk. 3. Foreligger der for adressemyndigheden oplysninger om, at en ejendom, bygning eller et teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, fastsætter adressemyndigheden vejnavne og husnumre herfor efter samtykke fra det pågældende ministerium.

Stk. 4. Ved uenighed mellem flere adressemyndigheder eller mellem en eller flere adressemyndigheder og Vejdirektoratet, Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet om fastsættelse af vejnavne og husnumre kan enhver af parterne indbringe sagen for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen.

Postnumre og supplerende bynavne

§ 5. Postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, som vedligeholdes efter § 21 i postloven, indgår i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre geografisk entydighed af vejnavne og adresser.

Stk. 2. Adressemyndigheden kan bestemme, at navnet på den landsby, bydel, ø eller lignende, hvor adressen er beliggende, skal indgå i adressen som et supplerende bynavn. Adressemyndigheden fastsætter den geografiske afgrænsning af det område, som det supplerende bynavn skal gælde for.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af supplerende bynavne, herunder om deres retskrivning, entydighed og geografiske afgrænsning.

Adresser

§ 6. En adresse er en sammensat betegnelse, som udpeger og benævner en bestemt adgangsvej til et ubebygget areal, en bygning, en del af en bygning, et teknisk anlæg eller lignende. Den sammensatte betegnelse, som en adresse udgør, består af vejnavn, husnummer, en eventuel etagebetegnelse og en eventuel dørbetegnelse, et eventuelt supplerende bynavn samt det postnummer med tilhørende navn på postnummerområde, som adressen er beliggende i.

§ 7. Adressemyndigheden fastsætter adresser for alle samlede faste ejendomme, der er bebygget eller planlagt til bebyggelse, eller som er udstykket med henblik på bebyggelse.

Stk. 2. Adressemyndigheden fastsætter en særskilt adresse til hver bolig.

Stk. 3. Der fastsættes ikke adresser til bygninger eller anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som i følge lov om bygnings- og boligregistrering eller regler fastsat i medfør deraf ikke skal registreres i Bygnings- og Boligregistret (BBR).

Stk. 4. I forbindelse med fastsættelsen af en adresse beslutter adressemyndigheden hvilket vejnavn og husnummer, eventuel etage- og dørbetegnelse samt eventuelt supplerende bynavn, der skal indgå. Adressen skal være entydig, således at den ikke forveksles med andre adresser.

Stk. 5. Adressens husnummer benævner den udefra kommende indgangsdør eller lignende til den bygning eller del af bygningen, som adressen udpeger. Hører adressen til et ubebygget areal, benævner husnummeret adgangen ind på dette.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af adresser, herunder om husnumre, etage- og dørbetegnelser, geografiske beliggenhedsoplysninger, og at adresser kan fastsættes til andre typer af ejendomme, bebyggelser, anlæg og ubebyggede arealer m.v., end de i stk. 1 og 2 nævnte, samt om at der i særlige tilfælde kan fastsættes mere end en adresse til en bolig.

Ejeres oplysningspligt

§ 8. Ejere af fast ejendom skal, når adressemyndigheden anmoder herom, meddele oplysninger til brug for fastsættelsen af vejnavne og adresser samt registreringen heraf. Ejere skal, i det omfang adressemyndigheden anmoder herom, dokumentere oplysningernes rigtighed.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om oplysningspligten i stk. 1.

Kapitel 3

Skiltning og besigtigelse

Skiltning

§ 9. Grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilte, som angiver de af adressemyndigheden fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra den adgangsgivende vej, og ikke forveksles med andre betegnelser, jf. dog stk. 2, 2. pkt., og stk. 3.

Stk. 2. Er der fastsat mere end et husnummer til en ejendom, placeres det i stk. 1 nævnte husnummerskilt ved hver af de indgangsdøre eller lignende, som husnummeret, jf. § 7, stk. 5, benævner. Er et eller flere af disse husnummerskilte ikke synlige fra den adgangsgivende vej, skal grundejeren desuden ved hver adgangsvej ind på ejendommen opsætte et henvisningsskilt, der angiver retningen til de pågældende husnumre.

Stk. 3. Er et husnummer fastsat til en bygning, der tilhører en anden end grundejeren, påhviler de i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., nævnte pligter til at opsætte husnummerskilt bygningens ejer.

Stk. 4. Adressemyndigheden kan påbyde en grundejer at udføre den i stk. 1 og 2 nævnte skiltning på en nærmere bestemt måde, såfremt hensynet til en logisk og ensartet skiltning eller til at kunne orientere sig begrundet det. Tilsvarende gælder i forhold til en bygningsejer i de i stk. 3 nævnte tilfælde.

Stk. 5. Er der fastsat vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 3, stk. 2, eller regler udstedt i medfør af § 3, stk. 4, kan adressemyndigheden påbyde, at grundejeren opsætter vejnavneskilte, som skal udformes og belyses på samme måde som den øvrige vejnavneskiltning i området.

§ 10. Adressemyndigheden kan fastsætte bestemmelser om udførelse, anbringelse og belysning af husnummerskilte og henvisningsskilte. For statsveje kan adressemyndigheden dog kun fastsætte bestemmelser efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at adressemyndigheden kan kræve, at en ejer af en bygning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte etage- og dørbetegnelser.

Besigtigelse

§ 11. Adressemyndigheden har efter forudgående underretning og mod forevisning af behørig legitimation adgang til enhver ejendom med henblik på udvendig besigtigelse samt indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter med henblik på fastsættelse af adresser eller undersøgelse af, om skiltningen er udført i overensstemmelse med § 9 og regler fastsat i medfør af § 10.

Stk. 2. Adressemyndigheden kan kun med retskendelse få adgang til indvendig besigtigelse af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, og kun med henblik på fastsættelse af adresser eller ved formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen.

Kapitel 4

Danmarks Adresseregister

Myndighedsforhold

§ 12. Energi-, forsynings- og klimaministeren etablerer, driver, vedligeholder og videreudvikler Danmarks Adresseregister, som er et landsdækkende grunddataregister med oplysninger om vejnavne og adresser.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren er dataansvarlig myndighed.

Stk. 3. Hver kommune fører registret efter regler, der fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om fordelingen mellem staten og kommunerne af udgifterne til etablering, drift, vedligeholdelse og videreudvikling af Danmarks Adresseregister efter forhandling med KL. Andre parter kan dog bidrage efter aftale med ministeren.

Delegation og udbud

§ 13. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til helt eller delvist at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister.

Stk. 2. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges efter stk. 1, er forpligtet til at udbyde opgaverne med etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling af Danmarks Adresseregister. Opgaverne med drift, vedligeholdelse og udvikling skal udbydes med jævne mellemrum. Udbuddet skal følge udbudslovens regler for tildeling af offentlige kontrakter.

Stk. 3. Afgørelser, der træffes i forbindelse med gennemførelse af udbud efter denne lov og efter regler fastsat i medfør heraf, kan påklages til Klagenævnet for Udbud efter reglerne i lov om Klagenævnet for Udbud og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med myndigheden eller selskabet, der er bemyndiget efter stk. 1, for så vidt angår Danmarks Adresseregister.

Stk. 5. Rigsrevisor kan kræve regnskabet for et selskab, der er bemyndiget efter stk. 1, forelagt til gennemgang.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler for, hvordan myndigheden eller selskabet, der bemyndiges efter stk. 1, skal etablere, drive, vedligeholde og videreudvikle Danmarks Adresseregister og udbyde opgaverne efter stk. 2. Kravspecifikationer m.v. udarbejdes af myndigheden eller selskabet efter ministerens nærmere anvisninger. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om myndighedens eller selskabets oplysningspligt over for ministeren.

Oplysninger i Danmarks Adresseregister

§ 14. Adressemyndigheden registrerer i Danmarks Adresseregister oplysninger om vejnavne, adresser og supplerende bynavne, som er fastsat efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. For vejnavne optages følgende oplysninger i Danmarks Adresseregister:

- 1) Vejnavn og forkortet vejnavn til brug for systemer med begrænset plads.
- 2) Den omtrentlige geografiske beliggenhed og udstrækning af den navngivne vej.
- 3) Postnumre og eventuelle supplerende bynavne for vejnavnet.
- 4) Kommuner og tilhørende vejkode, som vejnavnet vedrører.
- 5) Status for vejnavnet.
- 6) Dato for vejnavnets ikrafttræden.

Stk. 3. For adresser optages følgende oplysninger i Danmarks Adresseregister:

- 1) Vejnavn og husnummer samt eventuelt etage- og dørbetegnelse for adressen.
- 2) Eventuelt supplerende bynavn for adressen.
- 3) Postnummer for adressen.
- 4) Den geografiske beliggenhed af adressen og tilknytning til vejnettet.
- 5) Sogn og afstemningsområder, som adressen hører til.
- 6) Det jordstykke, som adressen ligger på.
- 7) Eventuel bygning eller tekniske anlæg, som adressen hører til.
- 8) Kommunen, som adressen er beliggende i.
- 9) Status for adressen.
- 10) Dato for adressens ikrafttræden.

Stk. 4. For postnumre og supplerende bynavne optages følgende oplysninger i Danmarks Adresseregister:

- 1) Postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, som kan indgå i adresser, samt dato for postnummerets og navnets ikrafttræden.
- 2) Supplerende bynavne, samt dato for navnets ikrafttræden.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren sikrer, at oplysninger om den geografiske afgrænsning af supplerende bynavne og postnumre er til rådighed for Danmarks Adresseregister.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om oplysninger i Danmarks Adresseregister, herunder at der kan indgå yderligere oplysninger end de i stk. 2-4 nævnte.

Tilknytning af data fra andre grunddataregistre

§ 15. Knyttes der til en registrering i Danmarks Adresseregister oplysninger om administrative geografiske inddelinger, jordstykker, bygninger eller tekniske anlæg, jf. § 14, stk. 2-4, eller regler udstedt i medfør af § 14, stk. 6, skal dette ske på grundlag af den autoritative oplysning fra følgende grunddataregistre:

- 1) Matriklen for så vidt angår jordstykker.
- 2) Bygnings- og Boligregisteret (BBR) for så vidt angår bygninger og tekniske anlæg.
- 3) Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI) for så vidt angår administrative geografiske inddelinger m.v.

Anvendelse af grunddata

§ 16. Energi-, forsynings- og klimaministeren sikrer, at Danmarks Adresseregisters oplysninger om vejnavne og adresser, jf. § 14, stk. 2 og 3, samt oplysninger om supplerende bynavne og postnumre, jf. § 14, stk. 4, vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt og gøres tilgængelige som fælles grunddata for alle.

Stk. 2. De offentlige grunddataregistre om personer, virksomheder, ejendomme og bygninger skal ved registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysninger om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Stk. 3. Offentlige myndigheder og institutioner skal ved etablering af nye it-systemer tilrettelægge systemet, således at registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, anvender Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysninger om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Stk. 4. Finder en offentlig myndighed fejl eller mangler i de fastsatte og registrerede vejnavne eller adresser i Danmarks Adresseregister, skal oplysning herom meddeles til adressemyndigheden.

Tilsyn

§ 17. Energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med kommunernes førelse af Danmarks Adresseregister efter regler fastsat i medfør af § 12, stk. 3.

Stk. 2. Kommunerne skal efter anmodning fra energi-, forsynings- og klimaministeren udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelse af tilsynet.

Kapitel 5

Klageadgang, delegation og straf

Klageadgang

§ 18. Adressemyndighedens afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til energi-, forsynings- og klimaministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. Klageberettiget er

- 1) den, afgørelsen er rettet til, og
- 2) enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundtgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan energi-, forsynings- og klimaministeren se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, medmindre energi-, forsynings- og klimaministeren bestemmer andet.

Stk. 5. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før klageadgangen er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt senest 6 måneder efter, at energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelse er meddelt den pågældende.

Delegation

§ 19. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige en statslig myndighed under Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelser ikke skal kunne påklages.

Straf

§ 20. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

- 1) undlader rettidigt at meddele oplysninger eller dokumentation, der afkræves efter § 8, stk. 1, eller
- 2) undlader at opsætte skiltning i overensstemmelse med § 9, stk. 1, 2, 4 og 5.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 6

Ikrafttræden og korrektion af registreringer i CPR m.v.

Ikrafttræden

§ 21. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. §§ 12, 13, 22 og 24 træder i kraft den 1. juli 2017.

Korrektion af registreringer i CPR m.v.

§ 22. Kommunalbestyrelsen skal snarest sikre, at aktuelle bopælsregistreringer i Det Centrale Personregister (CPR) stemmer overens med adresseoplysninger, som energi-, forsynings- og klimaministeren stiller til rådighed til brug for opgaven.

Stk. 2. Oplysninger om lokalitet, som i medfør af hidtil gældende regler er registreret i CPR, skal slettes fra CPR.

Kapitel 7

Ændringer i anden lovgivning

§ 23. I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovebekendtgørelse nr. 1080 af 5. september 2013, som ændret ved § 157 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. §§ 3 a-3 g ophæves.

2. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »Bygnings- og Boligregistret,« til: »Bygnings- og Boligregistret eller«.

3. I § 8, stk. 1, nr. 4, ændres »oplysninger eller« til: »oplysninger.«.

4. § 8, stk. 1, nr. 5, ophæves.

5. I § 9, stk. 1, udgår »§ 3 c, stk. 1, og«.

6. § 9 a ophæves.

§ 24. I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 742 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, nr. 3, litra a, udgår »lokalitet«.

Kapitel 8

Territorialt gyldighedsområde

§ 25. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 24 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Fastsættelse af vejnavne
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
 - 2.2. Postnumre og supplerende bynavne
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
 - 2.3. Fastsættelse af adresser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
 - 2.4. Oplysningspligt
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
 - 2.5. Pligtmæssig skiltning
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
 - 2.6. Besigtigelse
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
 - 2.7. Danmarks Adresseregister
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forhold til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget vil - såfremt det vedtages – medvirke til at sikre et landsdækkende system af vejnavne og adresser, som gør det muligt at orientere sig og finde vej, og sikre at offentlige data om vejnavne og adresser registreres ensartet og stilles frit til rådighed, så de kan skabe større sammenhæng i den offentlige, digitale forvaltning, hvor de blandt andet indgår som et væsentligt grundlag for personregistrering og virksomhedsregistrering.

Ensartede og frie data om vejnavne og adresser kan desuden bidrage til konkurrencedygtighed, vækst og innovation hos virksomheder og kan anvendes som entydig reference for politi-, ulykkes- og kriseberedskab.

Regeringen og KL indgik i efteråret 2012 en aftale om grunddataprogrammet »Gode grunddata til alle – en kilde til vækst og effektivisering«, som efterfølgende blev tiltrådt af Danske Regioner. Lovforslaget

gennemfører dele af grunddataprogrammets delaftale 2 om effektiv genbrug af grunddata om adresser, administrative inddelinger og stednavne (herefter adresseprogrammet).

Formålet med lovforslaget er i den sammenhæng at etablere et særskilt landsdækkende register for oplysninger om vejnavne og adresser – Danmarks Adresseregister – som skal være den autoritative kilde for oplysninger om vejnavne og adresser i Danmark, og som skal være tilgængelige for alle.

Det foreslås, at reglerne om fastsættelse af vejnavne og adresser i lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 5. september 2013, som ændret ved lov nr. 1520 af 27. december 2014 (herefter BBR-loven) udskilles til en særskilt lov, som også indeholder reglerne om Danmarks Adresseregister. Samtidig foretages en forenkling og tydeliggørelse af lovgivningen på adresseområdet, som udover BBR-loven udgøres af bekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014 om vejnavne og adresser, som ændret ved bekendtgørelse nr. 983 af 6. september 2014 (herefter adressebekendtgørelsen). Som led heri overføres grundlæggende regler fra adressebekendtgørelsen til loven.

Lovforslaget indgår i den række af initiativer, der er iværksat i forbindelse med grunddataprogrammet med henblik på at forbedre udnyttelsen af de grundlæggende oplysninger, som det offentlige i forvejen registrerer, og forslaget skal danne den lovgivningsmæssige ramme for registrering og udnyttelse af oplysninger om landets adresser.

Lovforslaget indeholder regler om følgende hovedelementer:

- 1) Fastsættelse af vejnavne
- 2) Postnumre og supplerende bynavne
- 3) Fastsættelse af adresser
- 4) Oplysningspligt
- 5) Pligtmæssig skiltning
- 6) Besigtigelse
- 7) Danmarks Adresseregister

I det følgende gennemgås de ovennævnte punkter sammen med en beskrivelse af gældende ret på området.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Fastsættelse af vejnavne

2.1.1. Gældende ret

De gældende regler om fastsættelse af vejnavne følger af BBR-lovens §§ 3 a, 3 d og 3 g. Efter BBR-lovens § 3 a, stk. 1, fastsætter kommunalbestyrelsen navne på offentlige veje, jf. § 1 i lov om offentlige veje, for så vidt angår hovedlandeveje dog efter forhandling med Vejdirektoratet, jf. bestemmelsens stk. 2. Det følger af BBR-lovens § 3 a, stk. 2, og 3 b, stk. 1, 2. pkt., at for hovedlandeveje (nu statsveje) kan vejnavne og husnumre kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Endvidere følger det af BBR-lovens § 3 d, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fastsætter navne for private fællesveje, jf. § 2 i lov om private fællesveje, ligesom kommunalbestyrelsen fastsætter navne for private veje, interne veje, torve og pladser og lignende efter samråd med den enkelte grundejer, jf. § 3 d, stk. 2.

Herudover fastsætter BBR-lovens § 3 a, stk. 3, at et vejnavn, som allerede findes inden for det pågældende postnummer, ikke må fastsættes til en anden vej inden for samme postnummer.

Endelig følger det af BBR-lovens § 3 g, at uenighed mellem kommuner eller mellem en kommune og Vejdirektoratet om fastsættelse af vejnavne afgøres af ministeren.

De nærmere regler om fastsættelsen af vejnavne er fastsat i adressebekendtgørelsen.

Adressebekendtgørelsens § 3, stk. 4-6, indeholder processuelle regler for fastsættelse af vejnavne og

adresser til visse veje. Der følger således af bekendtgørelsens § 3, stk. 4, at for hovedlandeveje fastsættes vejnavne af adressemyndigheden efter forhandling med Vejdirektoratet. Adressemyndigheden kan kun fastsætte adresser for hovedlandeveje efter samtykke fra Vejdirektoratet. Det følger af § 3, stk. 5, at hvis adressemyndigheden fastsætter vejnavne for interne, private veje og andre færdselsarealer end de i § 4, stk. 1 nævnte, herunder offentlige stier, eller hvis adressemyndigheden fastsætter adresser til sådanne vejnavne, skal dette ske efter samråd med grundejeren. Adressemyndigheden har dog ikke pligt til at opnå enighed med grundejeren. Endelig følger det af bekendtgørelsens § 3, stk. 6, at når der foreligger oplysninger for adressemyndigheden om, at en ejendom, bygning eller et teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, fastsættes vejnavne og adresser herfor af adressemyndigheden efter forhandling med det pågældende ministerium.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Lovforslagets §§ 3 og 4 indeholder regler om fastsættelse af vejnavne, som i det væsentlige svarer til de gældende regler i BBR-loven og adressebekendtgørelsen, jf. ovenfor, idet bestemmelserne dog er opdateret med hensyn til henvisningerne til lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. Endvidere er reglerne søgt forenklet og præciseret ved den foreslåede udformning, uden at der herved er tilsigtet en ændring i forhold til de gældende regler. Ligeledes er der med lovforslaget foretaget visse sproglige tilpasninger til de begreber, der anvendes i adressebekendtgørelsen, ligesom processuelle regler om fastsættelse af vejnavne og husnumre, som hidtil har fremgået dels af BBR-loven og dels af adressebekendtgørelsen, nu foreslås samlet i loven.

Lovforslagets § 3 indfører en særskilt bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af vejnavne til private veje og andre færdselsarealer og områder omfattet af stk. 2. Det foreslåede stk. 4 indfører i den forbindelse en mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler, der forpligter adressemyndigheden til i nærmere bestemt omfang at fastsætte vejnavne for private veje m.v. En sådan bemyndigelse findes ikke i BBR-loven. Behovet for, at der kan fastsættes bindende regler for navngivning af private veje, er blevet tydeligt i forbindelse med adresseprogrammet, hvor det er aftalt med kommunerne, at der i adressebekendtgørelsen skal være bindende regler for, hvordan der fastsættes præcise adresser i områder som eksempelvis kolonihaveområder, sygehuse, læreranstalter og havneområder. I mange tilfælde vil udformningen af sådanne regler forudsætte, at der er fastsat et eller flere vejnavne til de private veje, som findes i området.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvor lovforslagets § 3, stk. 2, og stk. 4, 2. pkt., omhandler, at der kan eller skal fastsættes vejnavne for private veje m.v., så indeholder lovforslagets § 4, stk. 2, en processuel regel, hvorefter eventuelle vejnavne og husnumre for private veje m.v. skal fastsættes efter samråd med den enkelte grundejer. Hvis der ikke opnås enighed, fastsætter adressemyndigheden, dvs. kommunalbestyrelsen, vejnavne og husnumre. Bestemmelsen i § 4, stk. 2, svarer til BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 3, stk. 5.

Lovforslagets § 4, stk. 1, viderefører BBR-lovens § 3 a, stk. 2, og § 3 b, stk. 1, 2. pkt., og fastsætter, at vejnavne og husnumre for statsveje fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Lovforslagets § 4, stk. 3, viderefører en regel fra adressebekendtgørelsen, hvorefter adressemyndigheden, når der foreligger oplysninger om, at en ejendom, bygning eller et teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, fastsætter vejnavne og husnumre efter samtykke fra det pågældende ministerium. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 6, i adressebekendtgørelsen, som er fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 3.

Lovforslagets § 4, stk. 4, viderefører og udvider reglen i BBR-lovens § 3 g, således at uenighed om fastsættelse af vejnavne og adresser mellem såvel flere adressemyndigheder som mellem en eller flere adressemyndigheder og Vejdirektoratet, Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet kan indbringes for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen.

Der henvises til lovforslagets §§ 3 og 4 og bemærkningerne hertil.

2.2. Postnumre og supplerende bynavne

2.2.1. Gældende ret

Efter BBR-lovens § 3 e, stk. 2, består adressebetegnelsen for den enkelte bygning og for det enkelte tekniske anlæg m.v. af postnummer, vejnavn samt husnummer inklusive eventuelt bogstav.

Det følger af BBR-lovens § 3 f, stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om blandt andet tildeling og ændring af adressebetegnelser og yderligere krav til sikring af adressebetegnelsernes geografiske entydighed og deres registrering. Med hjemmel i denne bestemmelse er der i adressebekendtgørelsens § 9 fastsat regler om supplerende bynavne. Adressemyndigheden kan herefter for hver navngiven vej fastsætte et supplerende bynavn, som tydeliggør beliggenheden af vejen og de tilhørende adresser.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Efter lovforslagets § 5, stk. 1, skal postnumrene med tilhørende navne indgå i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre den geografiske entydighed af disse.

Hensigten med bestemmelsen er at fastholde postnummeret som et centralt element i adressen, hvilket er en funktion, som postnumrene har haft siden en ændring af BBR-lovens adressebestemmelser i forbindelse med kommunalreformen i 2007. Dengang blev postnummeret indarbejdet som en del af den officielle adresse, hvorved man opnåede, at adresserne kunne forblive entydige i de nye kommuner, hvor mange vejnavne optrådte to eller flere gange i hver af de nye kommuner.

Et supplerende bynavn præciserer den geografiske beliggenhed af en adresse inden for det område, som postnummeret dækker. På postforsendelser m.v. placeres det supplerende bynavn på en selvstændig adresselinje mellem angivelsen af vejnavn med husnummer og postnummer med tilhørende navn på postnummerområde.

Da supplerende bynavne udgør et væsentligt element i adresserne i de mindre byer m.v., flyttes de overordnede regler om supplerende bynavne fra adressebekendtgørelsen til selve lovteksten.

Efter lovforslagets § 5, stk. 2, kan adressemyndigheden dels bestemme, at navnet på en landsby, bydel, ø eller lignende, hvor adressen er beliggende, skal indgå i adressen som supplerende bynavn, og dels fastsætte den geografiske afgrænsning af det område, som det supplerende bynavn skal gælde for. I lovforslagets § 5, stk. 3, foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af supplerende bynavne.

Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

2.3. Fastsættelse af adresser

2.3.1. Gældende ret

De gældende regler om fastsættelse af adresser følger af BBR-lovens §§ 3 b, 3 e og 3 f.

Kommunalbestyrelsen fastsætter efter BBR-lovens § 3 b, stk. 1, de enkelte husnumre for bebyggede ejendomme med adgang til offentlig vej og andre ejendomme, der er udstykket med henblik på bebyggelse, og hvor der er adgang til vejen. Efter § 3 b, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen endvidere fastsætte husnumre for ubebyggede arealer, anlæg m.v., som har adgang til offentlig vej. For hovedlandeveje (nu statsveje), kan husnumre dog kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Efter BBR-lovens § 3 e, stk. 1, fastsætter kommunalbestyrelsen adressebetegnelser for de enkelte bygninger, bolig- og erhvervsenheder, tekniske anlæg samt tekniske enheder m.v. Endvidere følger det

af § 3 e, stk. 2 og 3, at adressebetegnelsen består af postnummer, vejnavn samt husnummer inklusiv eventuelt bogstav, etagebetegnelse, sidebetegnelse eller dørrummer.

BBR-lovens § 3 f, stk. 1, indeholder en bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om tildeling og ændring af adressebetegnelser og skiltning hermed, jf. lovens §§ 3 a-3 e, samt om yderligere krav til sikring af adressebetegnelsernes geografiske entydighed og deres registrering. Bemyndigelsen er udnyttet ved adressebekendtgørelsen, som indeholder nærmere regler om fastsættelsen af adresser.

For så vidt angår ejendomme, bygninger samt tekniske anlæg m.v., der anvendes af Forsvarsministeriet og Justitsministeriet, kan energi-, forsynings- og klimaministeren herudover fastsætte særlige regler for tildeling og ændring af adresser efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren, jf. § 3 f, stk. 3.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Indholdet af adressebetegnelsen, jf. BBR-lovens § 3 e, stk. 2 og 3, er videreført i forenklet form i lovforslagets § 6.

Med lovforslagets § 7 fastsættes de overordnede regler for fastsættelse af adresser. Bestemmelsen bemyndiger endvidere energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler på området. Det er hensigten med bestemmelsen, at det fortsat skal være muligt entydigt at udpege en bestemt bygning, anlæg eller areal med henblik på at kunne identificere den pågældende bygning m.v. og kende dens beliggenhed. I lovforslagets § 7 er tilsigtet en præcisering af reglerne for fastsættelsen af adresser og en tydeliggørelse af kravet om entydighed.

Det bemærkes, at det efter lovforslaget fortsat er hensigten, at fastsættelsen af adresser er en praktisk foranstaltning, der ikke medfører ændringer i rettigheder for de pågældende ejere eller brugere af en ejendom, bygning, bolig m.v.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at adressemyndigheden fastsætter adresser for alle samlede faste ejendomme, der er bebygget eller planlagt til bebyggelse, eller som er udstykket med henblik på bebyggelse. Forslaget indebærer ikke en ændring af de gældende regler, men præciserer BBR-lovens bestemmelser ved at anvende det mere præcise ejendomsbegreb »samlet fast ejendom« fra udstykningslovens § 2, og ved at medtage samlede faste ejendomme, som er planlagt til bebyggelse.

Endvidere følger det af lovforslagets § 7, stk. 2, at adressemyndigheden skal fastsætte en særskilt adresse til hver bolig. Det er hensigten med bestemmelsen at fastholde og præcisere den gældende tilstand, hvor hver bolig skal have fastsat en særskilt adresse, der kan anvendes både ved registreringen af selve boligen i Bygnings- og Boligregistret (herefter BBR) og ved folkeregistreringen i Det Centrale Personregister (herefter CPR). Det er endvidere hensigten, at adressen fortsat skal kunne anvendes som sikker identifikation til udpegning af en bestemt bolig eller husstand, ligesom der tilsigtes en tydeliggørelse af, at der – af hensyn til adressernes entydighed – kun fastsættes én adresse for hver bolig.

Lovforslagets § 7, stk. 3, indeholder en bestemmelse om, at der ikke fastsættes adresser til bygninger eller anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som ikke skal registreres i BBR. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i adressebekendtgørelsens § 3, stk. 7, som udmønter BBR-lovens § 3 f, stk. 3, og skal således sikre, at der ikke fastsættes adresser for sådanne særlige ejendomme. Da der er tale om en undtagelse fra lovens hovedregel om, at der skal fastsættes adresser til alle samlede faste ejendomme, der er bebygget, anser ministeriet det for hensigtsmæssigt, at undtagelsen fremgår af selve loven.

Efter lovforslagets § 7, stk. 4, skal adressemyndigheden fastsætte vejnavn, husnummer m.v. for adresserne, som skal være entydige, så de ikke forveksles med andre adresser. Herudover fastsætter bestemmelsens stk. 5, at adressens husnummer benævner den udefrakommende indgangsdør eller lignende til

bygningen eller, hvis adressen hører til et ubebygget areal, til adgangen til dette. Hensigten er at præcisere og formalisere den almindelige praksis, hvorefter et husnummer identificerer en bestemt indgangs- eller opgangsdør til en bygning, eller en eventuel bestemt adgangsvej til et ubebygget areal.

Endelig foreslås i lovforslagets § 7, stk. 6, en mere detaljeret bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af adresser end den gældende bemyndigelse i BBR-lovens § 3 f, stk. 1. Formålet er dog fortsat, at ministeren i en revideret adressebekendtgørelse kan udforme mere detaljerede regler om fastsættelsen af adresser.

Der henvises til lovforslagets §§ 6 og 7 og bemærkningerne hertil.

2.4. Oplysningspligt

2.4.1. Gældende ret

Efter BBR-lovens § 4, stk. 1, skal offentlige myndigheder samt ejere af registrerede bygninger, enheder m.v., meddele oplysninger til brug for registrets drift efter regler, der fastsættes af ministeren. Offentlige og private virksomheder m.fl. kan efter regler, der fastsættes af ministeren, meddele oplysninger til brug for registrets drift, jf. § 4, stk. 2. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret (BBR), jf. §§ 14-18, og ved adressebekendtgørelsens § 34.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

I forbindelse med forslaget om at udskille reglerne om vejnavne og adresser fra BBR-loven til et særskilt regelsæt og oprettelsen af et nyt adresseregister er det hensigten at videreføre den gældende bestemmelse i BBR-loven om ejeres oplysningspligt. Oplysningspligten søges dog tilpasset henholdsvis den funktion og det indhold, som henholdsvis adressemyndigheden og Danmarks Adresseregister efter forslaget skal have.

På den baggrund følger det af lovforslagets § 8, stk. 1, at ejere af fast ejendom, når adressemyndigheden anmoder herom, skal meddele oplysninger til brug for fastsættelsen af vejnavne og adresser samt registreringen heraf samt dokumentere oplysningernes rigtighed. Det følger af lovforslagets § 8, stk. 2, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om oplysningspligten. Det er hensigten, at reglerne i adressebekendtgørelsens § 34, som i dag fastsætter det nærmere indhold af oplysningspligten, skal videreføres i en ny bekendtgørelse i henhold til bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse.

Det bemærkes, at der i forhold til den gældende bestemmelse om oplysningspligt i BBR-lovens § 4, stk. 1, der omfatter både offentlige myndigheder og ejere af ejendomme, foreslås en ændring, således at det alene bliver ejere af fast ejendom, der er omfattet af oplysningspligten. Årsagen til denne forskel er, at det i forbindelse med registreringen i BBR kan være relevant at anmode offentlige myndigheder om oplysninger, der kan bidrage til eller forbedre registrets dataindhold. Dette gør sig ikke gældende på samme måde for adresseområdet.

Desuden indføres en mulighed for, at adressemyndigheden kan anmode ejeren om dokumentation for rigtigheden af de meddelte oplysninger. Denne mulighed findes i dag i adressebekendtgørelsens § 34, stk. 3, men ministeriet finder det hensigtsmæssigt, at muligheden for, at adressemyndigheden kan anmode om dokumentation for oplysningernes rigtighed, fremover fremgår af loven i tilknytning til oplysningspligten.

Det bemærkes, at ministeriet forventer, at oplysningspligten i den foreslåede § 8, stk. 1, kun vil blive bragt i anvendelse i de særlige tilfælde, hvor adressemyndigheden ikke på forhånd er i besiddelse af de relevante oplysninger.

Der henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil.

2.5. Pligtmæssig skiltning

2.5.1. Gældende ret

Det følger af BBR-lovens § 3 c, stk. 1, at ejere af ejendomme skal opsætte husnummerskilte, som angiver de af kommunalbestyrelsen fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra det adgangsgivende vejareal. Endvidere følger det af § 3 c, stk. 2, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte, for hovedlandeveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan herudover fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan kræve, at der ved ejerens foranstaltning og på dennes bekostning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte dørbetegnelser, jf. BBR-lovens § 3 c, stk. 3.

Efter § 3 d, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen desuden bestemme, at private veje m.v., jf. stk. 2, for hvilke der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Det er hensigten med lovforslaget at forenkle skiltningsreglerne samt at tydeliggøre, hvem der har pligten til at opsætte skiltning. Endvidere er det hensigten at udforme reglerne således, at skiltningens entydighed sikres med henblik på at formindske risikoen for forveksling af ejendomme. Med lovforslaget indføres et krav om, at der skal opsættes henvisningsskilte, når der på en ejendom er fastsat mere end et husnummer, og et eller flere af disse ikke er synlige fra den adgangsgivende vej. Endvidere formaliseres gældende praksis om, at adressemyndigheden kan påbyde, hvordan skiltningen skal udføres, hvis hensynet til en logisk og ensartet skiltning og at kunne orientere sig begrundet det.

Lovforslagets § 9 indebærer, at grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilt og eventuelt henvisningsskilt samt vejnavneskilt for så vidt angår private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 3, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3, stk. 4, i overensstemmelse med bestemmelsen.

Herved svarer lovforslaget overordnet set til BBR-lovens regler, idet der dog foreslås visse ændringer og præciseringer sammenlignet med bestemmelsen i BBR-loven.

Lovforslagets § 9 indeholder en forpligtelse for grundejere til at opsætte husnummerskilte, som angiver de af adressemyndigheden fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra den adgangsgivende vej eller sti, og ikke forveksles med andre betegnelser.

Formålet med bestemmelsen er – ligesom BBR-lovens skiltningsregler – at andre parter end ejeren selv nemt skal kunne lokalisere den pågældende ejendom ved hjælp af et synligt husnummerskilt. Lovforslaget indfører derfor et nyt krav om, at husnummerskiltningen skal være udført således, at skiltningen ikke forveksles med andre betegnelser.

Endvidere indeholder lovforslagets § 9, stk. 2, et krav om, at husnummerskiltningen på ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer, skal placeres ved hver af de indgangsdøre eller lignende, som husnummeret benævner. Der indføres desuden et krav om, at grundejeren ved hver adgangsvej ind på ejendommen skal opsætte et henvisningsskilt, der angiver retningen til de pågældende husnumre, hvis husnummerskiltningen ikke er synlig fra den adgangsgivende vej eller sti.

Disse to krav har til formål at sikre muligheden for at lokalisere den pågældende ejendom og modvirke risikoen for forveksling, der kan forekomme i forhold til bygninger med flere indgangsdøre.

I dag har kommunerne i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, en generel hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan ejere skal udføre og anbringe husnummerskilte. I forhold til større bebyggelser anvender kommunerne denne hjemmel til at fastsætte krav om, hvor grundejeren skal placere

husnummerskilte og henvisningsskilte på ejendommen. Lovforslagets § 9, stk. 2, 2. pkt., formaliserer denne almindelige praksis og sikrer, at reglerne er gennemsigtige og ens for alle.

Lovforslaget indeholder desuden en præcisering af ansvaret for skiltningen i situationer, hvor der er tale om bygninger på fremmed grund, det vil sige hvor bygningen har én ejer, og jordstykket, som bygningen ligger på, har en anden ejer. Lovforslagets § 9, stk. 3, fastsætter, at bygningens ejer er forpligtet til at foretage husnummerskiltningen i sådanne tilfælde.

I lovforslagets § 9, stk. 4, indføres en bestemmelse om, at adressemyndigheden kan påbyde, hvordan skiltningen skal udformes, hvis hensynet til en logisk og ensartet skiltning eller til at kunne orientere sig begrunder det. Der findes ikke en tilsvarende klar regel i BBR-loven, men som nævnt ovenfor findes en hjemmel i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, til at kommunalbestyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelse om udførelsen og anbringelse af skilte med husnumre. Hjemlen anvendes i dag af kommunerne til både at udforme egentlige, generelle regulativer og til at give konkrete påbud - typisk i forbindelse med byggesag - om udførelse og anbringelse af husnummerskilte og henvisningsskilte til enkelte ejendomme eller byggerier. Den almindelige praksis om at give påbud formaliseres således med den foreslåede bestemmelse for at sikre, at reglerne er gennemsigtige og ens for alle.

Endelig fastsætter lovforslagets § 9, stk. 5, at når der er fastsat vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, kan adressemyndigheden kræve, at grundejeren opsætter vejnavneskilte, der skal udformes og belyses på samme måde, som den øvrige vejnavneskiltning i området. Lovforslaget viderefører herved i det væsentlige den gældende bestemmelse herom i BBR-lovens § 3 d, stk. 3.

Herudover indeholder lovforslagets § 10, stk. 1, en bemyndigelse for adressemyndigheden til at fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse, anbringelse og belysning af husnummerskilte og henvisningsskilte. Lovforslaget er på dette punkt en videreførelse af den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, dog således at det i overensstemmelse med gældende praksis præciseres, at adressemyndigheden har mulighed for at fastsætte regler om henvisningsskilte.

Endvidere indeholder § 10, stk. 2 – ligesom BBR-loven – en bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler om, at adressemyndigheden kan kræve, at en ejer af en bygning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte etage- og dørbetegnelser. Bemyndigelsen svarer i det væsentlige til BBR-lovens § 3 c, stk. 3, og skal gøre det muligt at lokalisere den rette bolig i bygninger, som indeholder mange bolig- eller erhvervsenheder pr. etage, gennem synlig skiltning.

Der henvises til lovforslagets §§ 9 og 10 og bemærkningerne hertil.

2.6. Besigtigelse

2.6.1. Gældende ret

De gældende regler om besigtigelse følger af BBR-lovens § 3, stk. 2, hvorefter kommunen efter forudgående underretning, uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation har adgang til enhver ejendom med henblik på udvendig besigtigelse og opmåling for at tilvejebringe oplysninger til brug for registreringen i BBR. Kommunen kan ved formodning om, at der er væsentlige afvigelser i oplysninger, som ejeren er pligtig til at afgive, med retskendelse få adgang til indvendig besigtigelse og opmåling, jf. BBR-lovens § 3, stk. 2, 2. pkt.

2.6.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Med lovforslagets § 11 udvides formålet, hvormed der gives adgang til besigtigelse, i forhold til formålet med besigtigelse efter BBR-loven. Det foreslås således at give adressemyndigheden mulighed for at besigtige fast ejendom dels med henblik på at kontrollere, om skiltningen er udført i overensstemmelse med lovforslagets regler herom, og dels med henblik på en hensigtsmæssig fastsættelse af adresser. Udvidelsen af besigtigelsesmuligheden har til formål at understøtte lovens formål om at gøre det muligt at

orientere sig og finde vej. Synlige husnummerskilte er for eksempel nødvendige i det daglige, når man skal finde vej, og kan i en ulykkessituation være forudsætning for hurtig hjælp til borgerne. Adgang til besigtigelse efter lovforslagets § 11 vurderes i praksis at være mindre indgribende end efter BBR-lovens § 3, stk. 2, fordi den vil være kortvarig og af mere orienterende karakter. Besigtigelsesbestemmelsen har primært til formål, at der kan ydes en bedre både offentlig og privat service til ejendommens beboere og brugere.

Lovforslaget indebærer, at der kan foretages besigtigelser uden krav om forudgående retskendelse i forhold til lokaliteter, der er offentligt tilgængelige og dermed ikke er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 72. Derimod vil indvendige besigtigelser af lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængelige, og dermed falder inden for beskyttelsen i grundlovens § 72, som hidtil alene kunne ske efter retskendelse.

Baggrunden for ændringen er, at de gældende regler i BBR-lovens § 3, stk. 2, medfører en upraktisk situation for kommunerne som adressemyndighed derved, at der skal indhentes retskendelse til indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter som f.eks. et butikscenter, sygehus, universitet m.v. Med den nye udformning ifølge lovforslagets § 11 vil der være adgang til at foretage sådanne besigtigelser uden retskendelse, mens besigtigelser af indvendige lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængelige og dermed er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 72, som f.eks. aflåste private trappeopgange, fortsat vil kræve retskendelse.

Det følger således af lovforslagets § 11, stk. 1, at adressemyndigheden har adgang til enhver ejendom med henblik på at foretage en udvendig besigtigelse samt indvendige besigtigelser af lokaliteter, der er offentligt tilgængelige med henblik på at fastsætte adresser eller undersøge, om skiltningen er udført i overensstemmelse med skiltningsreglerne i § 9 og regler udstedt i medfør af § 10, herunder om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser.

Derimod følger det af lovforslagets § 11, stk. 2, at adressemyndigheden kun med retskendelse kan få adgang til indvendig besigtigelse af lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængeligt med henblik på fastsættelse af adresser eller ved formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen.

Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkninger hertil.

2.7. Danmarks Adresseregister

2.7.1. Gældende ret

Der har hidtil ikke eksisteret et samlet register over vejnavne og adresser i Danmark. I stedet registreres oplysninger om vejnavne og adresser i henholdsvis CPR og BBR. Det følger således af adressebekendtgørelsens § 32, at adressemyndigheden registrerer oplysninger om vejnavne m.v. samt oplysninger om vejenes og adressernes beliggenhed i CPR's vejregister. Efter adressebekendtgørelsens § 33, registrerer adressemyndigheden samtlige fastsatte adresser i BBR.

Reglerne om etablering og drift m.v. af BBR er fastsat i BBR-lovens §§ 1-3. Det følger herunder af BBR-lovens § 1, stk. 1, at ministeren etablerer og driver BBR, og at hver kommune fører registret efter regler, der fastsættes af ministeren. BBR-lovens § 1 a, stk. 1, indeholder hjemmel til, at ministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive og udvikle registret. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges, er efter stk. 2, forpligtet til at udbyde opgaverne med jævne mellemrum efter udbudsdirektivet.

2.7.2. Ministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

I forbindelse med indgåelsen af delaftale 2 (adresseprogrammet) i det fællesoffentlige grunddataprogram, der blev indgået mellem kommunerne og regeringen i oktober 2012, blev det besluttet at samle al registrering af vejnavne og adresser ét sted i et nyt adresseregister.

Beslutningen om at samle oplysninger om vejnavne og adresser i et særskilt register har til formål at

sikre en mere enkel og effektiv opgavevaretagelse, som skal sikre en højere kvalitet og aktualitet af de registrerede oplysninger om vejnavne og adresser, der i dag findes i henholdsvis CPR og BBR. Det er endvidere hensigten, at der gennem oprettelsen af et samlet register med oplysninger om vejnavne og adresser skal sikres en optimeret anvendelse af de fælles grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har.

Formålet med at flytte adressedata fra den hidtidige registrering i BBR til Danmarks Adresseregister er således alene begrundet i behovet for teknisk og arbejdsmæssig effektivisering. Derimod tilsigtes ingen ansvarsmæssige ændringer af adresseområdet, hvor der hverken i forhold til registreringsansvaret, dataansvaret eller systemansvaret vil ske nogen ændringer, for så vidt angår adressedata.

På den baggrund foreslås, at oplysningerne om vejnavne og adresser, som i dag findes i bl.a. BBR, samles i ét separat adresseregister, kaldet Danmarks Adresseregister.

De nærmere bestemmelser om etablering, drift m.v. af Danmarks Adresseregister følger af lovforslagets §§ 12 og 13, mens der i §§ 14-17 er fastsat nærmere regler om bl.a. oplysninger, der skal indgå i adresseregistret, anvendelsen af oplysninger i registret og tilsyn med kommunernes førelse af registret.

Det foreslås således, at energi-, forsynings- og klimaministeren etablerer, driver, vedligeholder og videreudvikler Danmarks Adresseregister, ligesom ministeren efter bestemmelsens stk. 2 er dataansvarlig myndighed, jf. lovforslagets § 12, stk. 1 og 2. Registret føres af hver kommune efter regler, der fastsættes af ministeren.

Med lovforslagets § 13 får energi-, forsynings- og klimaministeren mulighed for at bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til helt eller delvist at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister i henhold til nærmere regler, der fastsættes af ministeren. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges, er forpligtet til at udbyde opgaverne og i overensstemmelse med udbudsloven.

Det bemærkes, at de nævnte bestemmelser om oprettelse og førelse af registret m.v. er baseret på BBR-lovens §§ 1-3.

Lovforslagets § 14 indeholder regler om, hvilke oplysninger om vejnavne og adresser, der skal registreres i Danmarks Adresseregister.

Det vurderes, at behandlingen af oplysninger om adresser i forbindelse med etableringen og driften af Danmarks Adresseregister – ligesom BBR – vil være omfattet af persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer, da der vil være tale om registrering af oplysninger, der kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3.

Det bemærkes i den forbindelse, at der vurderes at være hjemmel til den behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af Danmarks Adresseregister, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med registrets førelse forudsættes herudover at ske inden for rammerne af persondataloven.

Det fastsættes i lovforslagets § 15, at såfremt der til en registrering i Danmarks Adresseregister skal knyttes oplysninger om for eksempel, hvilken kommune en adresse ligger i, hvilket jordstykke en adresse ligger på, eller hvilken bygning en adresse hører til, skal de autoritative oplysninger fra andre grunddataregistres anvendes. Bestemmelsen har til formål at understøtte grunddataprogrammets hovedprincip, hvorefter offentlige grunddata skal genbruges med henblik på at opnå en optimal anvendelse af de fælles offentlige grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig, parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har.

Lovforslagets § 16 indeholder regler om brug af grunddata fra Danmarks Adresseregister. Det følger af stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministeren sikrer, at Danmarks Adresseregisters oplysninger

om vejnavne og adresser, samt om supplerende bynavne og postnumre, vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt og gøres tilgængelig som fælles grunddata for alle.

Det bemærkes, at lovforslagets § 16, stk. 1, ikke indebærer en ændring i forhold til de gældende vilkår for anvendelsen af de offentlige adressedata. Den foreslåede bestemmelse har generelt til hensigt at give myndighederne og andre den nødvendige sikkerhed for og tillid til, at vilkårene for anvendelsen af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister opretholdes, det vil først og fremmest sige, at oplysninger stilles til rådighed digitalt og uden vederlag.

Det følger af lovforslagets § 16, stk. 2, at de offentlige grunddataregistre om personer, virksomheder, bygninger og ejendomme ved registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, skal anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser, der findes i Danmark. Det drejer sig om CPR, CVR, BBR og et kommende nyt register for faste ejendommers beliggenhedsadresse.

Det følger endvidere af § 16, stk. 3, at offentlige myndigheder og institutioner ved etableringen af nye it-systemer skal tilrettelægge systemet, således at Danmarks Adresseregister anvendes som autoritativ kilde til oplysninger om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

I lovforslagets § 16, stk. 4, indføres krav om, at offentlige myndigheder skal indberette til adressemyndigheden, hvis de finder fejl eller mangler i de fastsatte og registrerede vejnavne og adresser i adresseregistret.

Endelig følger det af lovforslagets § 17, at energi- forsynings- og klimaministeren skal føre tilsyn med kommunernes førelse af adresseregistret og kommunerne efter anmodning skal udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelsen af tilsynet.

Der henvises til lovforslagets §§ 12-17 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget er en forudsætning for gennemførslen af grunddataprogrammets delaftale 2 – »Effektiv genbrug af grunddata om adresser, administrative enheder og stednavne« (adresseprogrammet). De økonomiske konsekvenser af lovforslaget skal således ses samlet for hele adresseprogrammet. De offentlige etableringsudgifter er finansieret på de årlige finanslove siden 2013 og i forbindelse med økonomiaftalerne med kommuner og regioner, jf. aktstykke 125 om statens bloktilskud til kommunerne for 2014 afgjort den 28. juni 2013.

Adresseprogrammet vil efter implementeringen have årlige bruttogevinster på ca. 190 mio. kr. for stat, regioner og kommuner. Gevinsterne skyldes primært:

- 1) Et reduceret tidsforbrug til manuel indtastning og håndtering af fejl i adresser i staten, regionerne og kommunerne, da programmet stiller adressetjenester til rådighed således at enhver indberetningsløsning, fagsystem eller lignende kan bygges eller ombygges således at det anvender de autoritative adresser.
- 2) Reducerede etableringsudgifter til adressefunktionalitet i nye it-systemer, samt reducerede driftsudgifter til eksisterende og nye it-systemer som anvender adressedata og tid til manuel indsamling af adressedata.
- 3) Optimerede forretningsprocesser, herunder kørselsplanlægning og logistik, optimering af tilsyn, færre fejl i beredskab, tilsagn, udbetalinger og opkrævninger og mindre manuel behandling af sager.

Der etableres et nyt register, Danmarks Adresseregister, hvor der vil være udgifter til drift og udvikling, samt styring, support og drift af adressetjenester på 6,5 mio. kr. årligt.

Efter indfasning af adresseprogrammet vil der være løbende driftsudgifter til:

- 1) Danmarks Adresseregister, der omfatter teknologisk udvikling i forbindelse med it-drift af registeret

inklusiv udvidet funktionalitet og understøttelse af ny datamodel, herunder vejnavne og geografi samt snitflader.

- 2) Kommunens opgavevaretagelse som adressemyndighed, herunder kvalitetssikring, behandling af et større antal henvendelser samt hurtigere rettelse af fejl og mangler.
- 3) Overordnet styring, drift, support og udvikling af den kommunale adressemyndigheds grundregistrering af vejnavne- og adressedata i det nye adresseregister, samt drift af adressetjenester.

Driftsudgifterne vil samlet være 37 mio. kr. årligt, hvor det større opgaveansvar hos kommunerne udgør den største enkeltpost med 25 mio. kr. årligt.

Lovforslaget medfører ikke nye opgaver eller driftsudgifter for regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Samlet set vil der være væsentlige erhvervsøkonomiske besparelser forbundet med adresseprogrammet.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at de administrative lettelser som følge af lovforslaget er over 4 mio. kr. årligt på samfundsniveau. Der vil derfor blive foretaget en måling af de administrative lettelser.

De administrative lettelser består blandt andet i, at private virksomheder kan spare tid i forbindelse med offentlige indberetninger, som indeholder adressefejl. Denne tidsbesparelse følger af adresseprogrammet og knytter sig til forskellige typer af indberetninger og administrative processer hos private virksomheder.

Der vurderes ikke at være implementeringsomkostninger for erhvervslivet som følge af adresseprogrammets implementering.

Adresseprogrammet vurderes at give øvrige efterlevelseseffekter for den private sektor og offentlige selskaber i form af gevinster i lighed med de gevinster og forbedringer, der genereres i den offentlige sektor, der omfatter reduceret tidsforbrug til manuel indtastning og håndtering af fejl i adresser, reducerede etableringsudgifter til adressefunktionalitet i nye it-systemer og optimerede forretningsprocesser. For den private sektor og offentlige selskaber vurderes gevinsterne efter fuld indfasning af adresseprogrammet årligt at udgøre ca. 70 mio. kr. Gevinsterne skyldes primært:

- 1) Reducerede etableringsudgifter til adressefunktionalitet i nye it-systemer, samt reducerede driftsudgifter til eksisterende og nye it-systemer som anvender adressedata og tid til manuel indsamling af adressedata.
- 2) Optimerede forretningsprocesser, herunder kørselsplanlægning og logistik, optimering af tilsyn, færre fejl i beredskab, tilsagn, udbetalinger og opkrævninger samt mindre manuel behandling af sager.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Borgere vil opleve hurtigere og smidigere sagsbehandling på alle områder i den offentlige og private sektor, hvor adresser indgår. Der bliver færre manuelle arbejdsgange og dermed kilder til fejl i håndtering og sagsbehandling.

Som følge af kravet om, at personregistreringer i CPR skal baseres på de adresser, der findes i Danmarks Adresseregister, skal omkring 4.000 adresser i CPR korrigeres. Hovedparten kan ændres uden betydning for borgerne. For en begrænset del af disse adressekorrektioner (vurderes til at være under 500) skal der opsættes administrative procedurer, der sikrer, at korrektionerne ikke får utilsigtede konsekvenser for udbetalinger af offentlige ydelser m.v.

Lovforslaget udvider det formål, hvormed kommuner har adgang til enhver ejendom med henblik på besigtigelse i forhold til formålet med besigtigelse efter BBR-loven. Efter lovforslaget bliver det således muligt for adressemyndigheden at besigtige fast ejendom dels med henblik på at kontrollere, om skiltningen er udført i overensstemmelse med lovforslagets regler herom, og dels med henblik på en

hensigtsmæssig fastsættelse af adresser. Det er fundet hensigtsmæssigt og forsvarligt at udvide besigtigelsesmuligheden, da det har til hensigt at gøre det muligt at orientere sig og finde vej, hvilket kan være afgørende eksempelvis for at kunne yde hurtig hjælp til borgerne i en ulykkessituation. Adgang til besigtigelse efter lovforslaget vurderes i praksis at være mindre indgribende end efter den gældende regel i BBR-loven, fordi besigtigelsen vil være kortvarig og af mere orienterende karakter. Besigtigelsesbestemelsen har primært til formål, at der kan ydes en bedre både offentlig og privat service til ejendommens beboere og brugere. Det anses under disse omstændigheder retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, at udvide formålet, hvormed besigtigelse kan foretages.

Efter den gældende besigtigelsesregel i BBR-loven kræver indvendig besigtigelse af ejendomme forudgående retskendelse. Med lovforslaget vil kommunerne uden forudgående retskendelse få mulighed for at foretage indvendige besigtigelser af lokaliteter, der er offentligt tilgængelige med henblik på at fastsætte adresser eller undersøge, om skiltningen er udført i overensstemmelse med skiltningsreglerne. Derimod vil indvendige besigtigelser af lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængelige, og dermed falder inden for beskyttelsen i grundlovens § 72, som hidtil alene kunne ske med retskendelse.

Udvidelsen af formålet, hvormed kommunerne får adgang til ejendomme med henblik på besigtigelse, og indskrænkningen til, at det kun kræver retskendelse ved indvendig besigtigelse af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, vurderes at have begrænsede konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forhold til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 1. juli 2016 til den 12. august 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (ABF), Boligselskabernes Landsforening (BL), Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Bygherreforeningen, Center for Beredskabskommunikation (CFB), CO Industri, CPR-administrationen, Danmarks Statistik, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri (DI), Dansk Sprognævn, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Beredskaber, Danske Havne (DH), Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den danske Landinspektørforening, DMI, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Energinet.dk, Falcks Redningskorps, Finansrådet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forsikring & Pension, Fritidshusejernes Landsforening, Geoforum Danmark, GE-US, Horesta, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, IDA, KL, Klimarådet, Kolonihaveforbundet, KOMBIT A/S, Kommissarius for Jylland, Kommissarius for Øerne, Kommunalteknisk Chefforening (KTC), Kort- og Landmålingsteknikernes Forening, Parcelhusejernes Landsforening, Politiets Efterretningstjeneste (PET), Politiforbundet i Danmark, PostNord Danmark A/S, Praktiserende Landinspektørers Forening, Realdania, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rejseplanen, Rigsarkivet, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Statens Byggeforskningsinstitut, Stednavneudvalget på Københavns Universitet, Teleklagenævnet, Trygfonden, Udbetaling Danmark og Aalborg Universitet, Landinspektøruddannelsen.

Et udkast til lovforslaget har endvidere været forelagt Grønlands Selvstyre til udtalelse.

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget:

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Samlet set medfører implementeringen af adresseprogrammet positive gevinster for den offentlige sektor på ca. 190 mio. kr. årligt som følge af reduceret tidsforbrug til manuel indtastning af adresseoplysninger og reducerede omkostninger til etablering og drift af adressefunktionalitet i it-systemer, samt optimerede forretningsprocesser.	Der etableres et nyt register, Danmarks Adresseregister, hvor der vil være udgifter til drift og udvikling, samt styring, support og drift af adressetjenester på 6,5 mio. kr. årligt. Efter indfasning af adresseprogrammet vil de årlige driftsudgifter for den offentlige sektor være 37 mio. kr., hvor det større opgaveansvar hos kommunerne udgør den største enkeltpost med 25 mio. kr. årligt.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Gevinster som følge af reduceret tidsforbrug til manuel indtastning af adresseoplysninger og reducerede omkostninger til etablering og drift af adressefunktionalitet i it-systemer og optimerede forretningsprocesser i lighed med dem der findes i den offentlige sektor på ca. 70 mio. kr. årligt.	Lovforslaget vurderes at have begrænsede negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at de administrative lettelser som følge af adresseloven er over 4 millioner årligt på samfundsniveau. Der vil derfor blive foretaget en måling af de administrative lettelser.	Lovforslaget vurderes at have begrænsede negative administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Adresseprogrammet vurderes at give gevinster i form af øvrige efterlevelseseffekter for den private sektor og offentlige selskaber i lighed med de gevinster og forbedringer der genereres i den offentlige sektor, der omfatter reduceret tidsforbrug til manuel indtastning og håndtering af fejl i adresser, reducerede	Der vurderes ikke at være væsentlige negative efterlevelseseffekter for erhvervslivet som følge af adresseprogrammets implementering.

	de etableringsudgifter til adressefunktionalitet i nye it-systemer og optimerede forretningsprocesser. or den private sektor og offentlige selskaber vurderes gevinsterne efter fuld indfasning af Adresseprogrammet årligt at udgøre ca. 70 mio. kr.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Borgere vil opleve hurtigere og smidigere sagsbehandling på alle områder i den offentlige og private sektor hvor adresser indgår. Der bliver færre manuelle arbejdsgange og dermed kilder til fejl i håndtering og sagsbehandling.	Lovforslaget udvider det formål, hvormed kommuner har adgang til enhver ejendom med henblik på besigtigelse til også at gælde besigtigelse med henblik på fastsættelse af adresser og kontrol af skiltning. Fremover vil der alene stilles krav om retskendelse ved indvendig besigtigelse af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt kryds)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede § 1 formulerer i tre punkter adresselovens hovedformål.

I *nr. 1* foreslås det, at loven skal sikre det landsdækkende system af vejnavne og adresser, som gør det muligt at orientere sig og finde vej.

Et godt adressesystem udgør en fælles infrastruktur for hele samfundet: Adresserne tjener mange formål og kan anvendes på lige fod af borgerne, virksomhederne, den offentlige forvaltning og ulykkesberedskabet.

I Danmark blev en systematisk fastsættelse af vejnavne og husnumre først introduceret i 1800-tallet, begyndende i de større byer, hvor alle gader og veje blev tildelt et officielt vejnavn, hvorefter de enkelte bygninger blev tildelt fortløbende husnumre, med ulige og lige numre i hver sin side af vejen.

Systemet var inspireret fra udlandet, hvor det havde vist sig, at en sådan systematisk nummerering af husene var lettere at orientere sig efter, end den hidtidige praksis, som enten betjente sig af populærnavne for ejendommene eller af de matrikelbetegnelser, som var fastsat i forbindelse med ejendommenes udstykning.

Fra 1800-tallets midte spredte systemet med vejnavne og husnumre sig til landets købstæder og stationsbyer. I 1967 introducerede det daværende Post og Telegrafvæsen (nu Post Danmark) postnummersy-

stemet, og i de følgende år blev vejnavne og husnumre udbredt til de mindre byer, sommerhusområderne og landdistrikterne i øvrigt, således at hele Danmark var omfattet.

I forbindelse med etableringen af Bygnings- og Boligregisteret (BBR) i 1977 blev der fastsat en fælles standard for de etage- og dørbetegnelser, som indgik i mange adresser i byerne. Resultatet var, at en fuldstændig adresse, bestående af postnummer, vejnavn, husnummer, etage og dør, præcist kunne udpege en bestemt bolig i en etageejendom.

En nogenlunde tilsvarende udviklingsproces har fundet sted i mange andre lande, og FN, Verdensbanken og OECD betragter i dag etableringen af et godt og stabilt adressesystem som et centralt led i opbygningen af et lands infrastruktur.

I takt med samfundets og teknologiens udvikling har anvendelsen af adressesystemet imidlertid ændret sig.

I begyndelsen var vejnavne og husnumre blot praktiske, når man skulle finde vej i byen, og når man skulle udarbejde vejvisere med fortegnelse over byens erhvervsdrivende, institutioner, indbyggere med videre. Med postvæsenets udvikling og stigende betydning i samfundet blev adresserne afgørende, når breve og pakker skulle adresseres, sorteres og leveres til den rigtige person eller virksomhed.

I forbindelse med etableringen af de store registre som CPR, BBR, CVR m.fl. kom vejnavne og adresser til at spille den centrale rolle, som den officielle beskrivelse af hvor en person havde bopæl, og hvor en ejendom eller virksomhed var beliggende.

I dag, hvor mere end halvdelen af landets husstande og næsten alle virksomheder bruger satellitbaseret navigation og smartphones med kortfunktioner og vejvisning, anvendes vejnavne og adresser mere intensivt end nogensinde før. Det samme gælder i den offentlige sektor, hvor adresseoplysningen indgår i hovedparten af forvaltningssystemerne og – ikke mindst – i politi og ulykkesberedskabet.

Sammenlignet med andre lande er adressesystemet i Danmark relativt homogent, dækkende og velfungerende.

Årsagen er først og fremmest, at det i Danmark relativt tidligt blev defineret som en offentlig, lovreguleret opgave at fastsætte vejnavne og husnumre. Siden 2001 har ansvaret for at fastsætte alle vejnavne og adresser således entydigt være placeret i kommunerne, og der har været udformet et sæt af fælles regler, som kan sikre, at en adresse i Skagen har samme udseende, struktur og troværdighed som en adresse i Odense eller Gedser.

Hertil kommer, at der i Danmark, i takt med samfundets udvikling og de nye digitale teknologier, er foretaget løbende forbedringer af adresserne, således at de lever op til tidens krav.

Dette er baggrunden for forslaget om, at loven skal sikre et landsdækkende system af vejnavne og adresser.

Nye eksempler på udvikling af adressesystemet er, at kommunerne i disse år – bl.a. af hensyn til ulykkesberedskabet – er i færd med at fastsætte mere præcise adresser i kolonihaveområder, på erhvervs-ejendomme, i butikcentre og i andre store bygningskomplekser, som tidligere kun havde én eller nogle ganske få adresser.

I nr. 2 foreslås det, at loven skal sikre, at alle vejnavne og adresser registreres på en ensartet måde i Danmarks Adresseregister, således at dette er den autoritative kilde for vejnavne- og adresseoplysninger.

I dag findes de lovgivningsmæssige rammer om registreringen af vejnavne og adresser i lov om bygnings- og boligregistrering, herefter BBR-loven, og i administrative forskrifter udstedt i medfør heraf. Efter folketingsvalget i juni 2015 blev det bestemt ved kongelig resolution af 28. juni 2015, at BBR-lovens område skulle deles i to ressortområder. Registrering af bygnings- og boligforhold i Bygnings- og Boligregisteret (BBR) blev henlagt til Skatteministeriet, mens ansvaret for det nye register, Danmarks Adresseregister, blev henlagt til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

I dag registreres vejnavne og adresser i flere forskellige systemer. Vejnavne registreres i CPR's vejregister, som indgår i CPR-systemet, mens adresser registreres i Bygnings- og Boligregisteret, BBR.

Beslutningen om at samle registreringen af vejnavne og adresser ét sted i et nyt adresseregister blev truffet i forbindelse med regeringens og KL's aftale fra 2012 om at igangsætte det såkaldte grunddataprogram.

Formålet med at oprette et samlet register for vejnavne og adresser er dels at forenkle kommunernes registrering af vejnavne og adresser, dels at opnå en bedre kvalitet af de oplysninger, som registreres.

I dag må kommunerne, for at gennemføre en fuld registrering af en adresse, benytte flere andre registre og it-løsninger. Denne situation besværliggør arbejdsopgaven og betyder desuden, at de enkelte it-systemer ofte skal vente på hinanden, hvilket forsinker processen og ind i mellem bidrager til, at der opstår usikkerhed og fejl.

Når hele registreringen af vejnavne og adresser kan samles i ét register, kan opgaven varetages mere enkelt og effektivt end i dag samtidig med, at man kan forbedre kvaliteten og aktualiteten af de registrerede oplysninger.

Dette har især betydning, når nye vejnavne og adresser opstår i forbindelse med nye bebyggelser og byområder, hvor både offentlige myndigheder og private aktører, som eksempelvis byggeentreprenører, forsyningsselskaber, banker, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber, har behov for pålidelige oplysninger om, hvilken adresse hver enkelt ejendom har.

Grunddataprogrammets hovedprincip er, at offentlige grunddata skal genbruges, frem for at hver myndighed eller virksomhed vedligeholder sine egne oplysninger herom. Hensigten er at opnå en optimal anvendelse af de fælles offentlige grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig, parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har. Grunddataprogrammet udpeger de registre, som har ansvaret for, at bestemte typer af oplysninger er registreret korrekt, således at de kan fungere som autoritativ kilde for de pågældende grunddata. Herved opnås bl.a. den effektiviseringsgevinst, som består i, at det offentlige kun registrerer en oplysning én gang, ét sted, samt den sikkerhed, som består i, at alle myndigheder har adgang til de samme grunddata af høj kvalitet.

Den foreslåede formålsbestemmelse skal udmønte dette princip på adresseområdet, idet den præciserer, at Danmarks Adresseregister skal være den autoritative kilde for oplysninger om vejnavne og adresser.

Herved skal forstås, at det er de registrerede oplysninger i Danmarks Adresseregister, som udgør den troværdige og gyldige kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser, der findes i Danmark, og hvor de geografisk er placeret. Oplysningerne vil være fastsat og registret af adressemyndigheden i hver kommune, som er den autoritet, der fastsætter vejnavne og adresser, jf. lovforslagets § 2. Hvis der konstateres en fejl eller mangel, skal fejlen rettes ved kilden, det vil sige i adresseregistret således, at alle får gavn af rettelsen. Se nærmere herom i lovforslagets § 16, stk. 4, og bemærkningerne dertil.

Det må i denne forbindelse bemærkes, at Danmarks Adresseregister kun registrerer selve vejnavnet og adressen, eksempelvis at adressen »Nørregade 14A« faktisk findes i et bestemt postnummer. Danmarks Adresseregister vil derimod ikke indeholde nogen oplysning om de personer eller virksomheder, som er bosiddende eller beliggende i Nørregade 14A. Sådanne oplysninger skal derfor fortsat findes i henholdsvis CPR og CVR.

Når oplysningerne i Danmarks Adresseregister har haft en central rolle i beslutningerne om grunddataprogrammet, skyldes det, at vejnavne og adresser anvendes stort set overalt i den offentlige forvaltning og i beredskabet.

I de tre store basisregistre for personer (CPR), virksomheder (CVR) samt bygninger og boliger (BBR), udgør adressen således en fælles nøgle, der binder oplysninger sammen på tværs af forvaltningsområderne.

Et eksempel på nytten heraf er, at Danmarks Statistik fra og med 1980 har kunne gennemføre fuldt

registerbaserede folke- og boligtællinger ved at anvende adressen som fælles nøgle til samkøring af oplysningerne i CPR og BBR. I de fleste andre lande foregår tilsvarende folketællinger ved hjælp af spørgeskemaer eller interviews, hvilket betyder, at omkostninger og tidsforbrug er mange gange større end i Danmark.

I hovedparten af alle de it-systemer, som det offentlige betjener sig af, indgår adressen på denne måde som en digital oplysning, der har stor betydning for forvaltningsopgaven. Både stat, regioner og kommuner vil således kunne få stor nytte af, at det er de samme pålidelige og ensartede adresseoplysninger, der anvendes overalt, og som udgør et fælles grundlag for forvaltningen.

Den private sektor og borgerne i øvrigt vil have en tilsvarende interesse i at anvende de samme pålidelige og ensartede adresseoplysninger som den offentlige sektor, eksempelvis til navigation, kunderegistre, vareleverancer, logistiksystemer eller ruteplanlægning. For den private sektor vil især navigationsystemer med automatiske opdateringer fra det autoritative adresseregister skabe mulighed for store samfundsøkonomiske besparelser og i yderste konsekvens redde liv.

Det er energi-, forsynings- og klimaministeriet klare ambition at styrke arbejdet som offentlig og privat adressedataforsyner. Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering vil, som aftalt under grunddataprogrammet, gå aktivt ind i arbejdet med at fremhæve adresseregisterets gevinstpotentialer overfor navigations- og korttjenestedistributører og andre, der måtte have gavn af de nye digitale muligheder, som adresseregistret kan medvirke til at fremme.

I nr. 3 foreslås det, at loven skal have til formål at sikre, at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger.

Forslaget skal give myndigheder og virksomheder den nødvendige sikkerhed for og tillid til, at vilkårene for anvendelsen af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister opretholdes, det vil først og fremmest sige, at oplysningerne er digitalt til rådighed uden vederlag, altså uden betaling af nogen art.

Hensigten er, at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister, i overensstemmelse med Digitaliseringsstyrelsens »Vilkår for brug af danske offentlige data«, skal kunne tilgås og anvendes digitalt via en række internetbaserede tjenester, uden betaling af vederlag, ligesom data frit skal kunne kopieres, distribueres og offentliggøres, ændres og sammensættes med andet materiale, til både kommercielle og ikke-kommercielle formål.

Som omtalt i bemærkningerne ovenfor til nr. 2, understreges det, at de autoritative adresseoplysninger, som stilles frit til rådighed, kun omfatter selve adressen og oplysninger om dens beliggenhed, se nærmere herom i bemærkningerne til § 14, stk. 3. Der er derimod ikke tilknyttet nogen oplysning om personer eller virksomheder, som er registreret på adressen.

Når en privat virksomhed skal træffe beslutning om at investere i en it-løsning eller udvikle og markedsføre et kommercielt produkt, som er baseret på de autoritative adressedata, er det afgørende, at virksomheden har tillid til, at disse frie anvendelsesvilkår ikke uden videre ændres.

Forslaget skal således give både virksomheder og myndigheder en investeringssikkerhed, der kan bidrage til realiseringen af grunddataprogrammets målsætning om et systematisk genbrug af offentlige data, frem for at hver part vedligeholder sine egne oplysninger.

Forslaget indebærer ikke en ændring i forhold til de gældende vilkår for anvendelse af de offentlige adressedata. Allerede i 2003 blev det i en aftale mellem staten og kommunerne besluttet, at adresseoplysninger på digital form - såkaldte adressedata - skulle kunne anvendes uden særskilt betaling.

Aftalen, der ofte blev benævnt som et frikøb af adresserne, betød, at offentlige såvel som private virksomheder frit kunne anvende adressedata, uanset om der var tale om kommercielle eller ikke-kommercielle formål.

Frikøbsaftalen førte efter få år til en bred anvendelse af adresserne i forskellige it-løsninger, eksempel-

vis for 1-1-2 og ambulanceberedskab, rejseplanen, miljø- og epidemiberedskab, forsyningsvirksomhed, digitale kortløsninger og navigationssystemer.

Siden 2003 har virksomheder og myndigheder kunnet tilgå de frikøbte adressedata via den Offentlige Informationsserver, OIS, der i dag drives af SKAT, og som omfatter data fra en række ejendomsrelaterede registre.

I 2010 blev de professionelle brugeres muligheder for at tilgå adressedata udvidet via internet-baserede datatjenester, kaldet Adresse Web Services, AWS, som i dag drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

I forbindelse med grunddataprogrammet er disse datatjenester blevet yderligere forbedret og forenklet, således at myndigheder, virksomheder og borgere i dag har adgang til adressedata, vederlagsfrit og med et minimum af andre restriktioner.

Datatjenesterne henvender sig til it-systemudviklere, der kan benytte dem til at indbygge adresseoplysninger i en it-løsning uden at skulle etablere en fuld adressedatabase i systemet.

Eksempelvis kan man på en enkel måde indbygge et adresse-søgefelt på en hjemmeside, således at brugeren blot skal indtaste de første bogstaver for at finde frem til adressen og den ønskede oplysning. I takt med at brugeren udfylder søgefeltet, vil hjemmesiden foretage opslag i de autoritative adressedata, således at slutresultatet altid er en korrekt adresse.

Oplysningerne fra Danmarks Adresseregister stilles til rådighed som udtræk og for enkeltopslag, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger.

Hensigten hermed er, at oplysningerne både skal være til rådighed i form af digitale udtræk af data, således at et it-system kan tilgå alle eller et nærmere bestemt udsnit af registrets data, og som enkeltopslag, således at enhver uden særlige forudsætninger kan foretage et opslag og eksempelvis se om en bestemt adresse findes, og hvor den ligger.

Udtræk af data fra Danmarks Adresseregister vil blive stillet til rådighed via internet-baserede datatjenester, hvor et eksternt it-system kan foretage en digital forespørgsel efter data, baseret på et eller flere kriterier. Når forespørgslen er behandlet, leveres det ønskede dataudtræk til det eksterne system. Denne mulighed for at få et digitalt udtræk fra Danmarks Adresseregister forventes i 2018 at blive stillet til rådighed via Datafordeleren. Datafordeleren er den offentlige sektors nye distributionsplatform, der også etableres som en del af grunddataprogrammet (delaftale 7). Den gik i drift i slutningen af 2015 med enkelte tjenester og udbygges frem til midten af 2018, hvor alle grunddata kan hentes via platformen.

Enkeltopslag kan eksempelvis tilbydes via en hjemmeside, hvor en borger eller anden part manuelt kan søge efter et bestemt vejnavn eller en adresse, eller på et kort kunne se hvilke adresser, der findes i et bestemt område. I dag findes en sådan mulighed blandt andet på hjemmesiden www.danmarksadresser.dk, der drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Til § 2

De gældende regler om, at kommunalbestyrelsen er adressemyndighed, følger af BBR-lovens § 3 a, stk. 1, § 3 d, stk. 1, og § 3 e, stk. 1, samt § 1, stk. 1, § 3, stk. 1 og § 9, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014 om vejnavne og adresser (adressebekendtgørelsen). Efter BBR-lovens § 3 a, stk. 1, og § 3 d, stk. 1 og 2, fastsætter kommunalbestyrelsen navne på henholdsvis offentlige veje, private fællesveje og private veje. Efter BBR-lovens § 3 e, stk. 1, fastsætter kommunalbestyrelsen adressebetegnelser for de enkelte bygninger, bolig- og erhvervsenheder, tekniske anlæg samt tekniske enheder m.v. Det følger af adressebekendtgørelsens § 1, stk. 1, og § 3, stk. 1, at kommunalbestyrelsen er adressemyndighed og fastsætter og registrerer vejnavne og adresser og har ansvaret for kommunens samlede bestand af vejnavne og adresser. Endelige kan adressemyndigheden efter adressebekendtgørelsens § 9, stk. 1, 1. pkt. for hver navngiven vej fastsætte et eller flere supplerende bynavne.

I lovforslagets § 2 foreslås det, at kommunalbestyrelsen er adressemyndighed og fastsætter alle vejnavne og adresser samt supplerende bynavne i kommunen i overensstemmelse med reglerne i loven og regler fastsat i medfør heraf.

Forslaget opretholder således den nuværende retstilstand på området, som blev introduceret i forbindelse med ændringerne i BBR-loven i 2001, hvor det blev fastlagt, at det alene er kommunalbestyrelsen, der er adressemyndighed og fastsætter og registrerer alle vejnavne og adresser.

Før 2001 var ansvaret for adresseområdet fordelt på forskellige lovgivningsområder, nemlig vejlovgivningen, BBR-loven og CPR-lovgivningen. Den lovgivningsmæssige spredning betød, at de forskellige parter havde hver sin rolle i forbindelse med adresserne. Eksempelvis var det amterne og Vejdirektoratet, der fastsatte vejnavne og husnumre for amtsvejene henholdsvis statsveje, mens det var ejeren, der fastsatte etage- og dørbetegnelser for de enkelte bygninger.

Der har været enighed om, at den entydige placering af myndighedsansvaret, som blev introduceret i 2001, har givet den ønskede klarhed og effektivitet i forvaltningen af adresseområdet.

Forslaget introducerer, som noget nyt i loven, begrebet adressemyndighed, der også i de efterfølgende lovbestemmelser anvendes som en præciserende betegnelse for kommunalbestyrelsens myndighedsrolle for Danmarks vejnavne og adresser. Begrebet anvendes dog, som det fremgår af beskrivelsen af gældende ret, allerede i dag i den gældende adressebekendtgørelse.

Forslaget anvender endvidere begrebet »fastsætter«. Herved skal forstås såvel den administrative handling, hvor adressemyndigheden fastsætter et nyt vejnavn, adresse eller supplerende bynavn, som den situation hvor en eksisterende forekomst ændres eller eventuelt nedlægges.

Det er således i alle tilfælde adressemyndigheden, der har ansvaret for at administrere den samlede bestand af vejnavne, adresser og supplerende bynavne inden for kommunens område efter reglerne i lovforslaget eller efter de nærmere regler, som fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren med hjemmel i loven.

Til § 3

§ 3 indeholder regler om adressemyndighedens fastsættelse af vejnavne.

De gældende regler om fastsættelse af vejnavne findes i BBR-lovens §§ 3 a og 3 d, som er nærmere udmøntet i adressebekendtgørelsens §§ 4-10.

Efter BBR-lovens § 3 a, stk. 1, fastsætter kommunalbestyrelsen navne på offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje. For hovedlandeveje fastsættes navne dog efter forhandling med Vejdirektoratet, jf. lovens § 3 a, stk. 2. Endvidere følger det af BBR-lovens § 3 a, stk. 3, at et vejnavn, som allerede findes inden for det pågældende postnummer, ikke må fastsættes til en anden vej inden for samme postnummer.

Efter BBR-lovens § 3 d, stk. 1, finder bl.a. § 3 a tilsvarende anvendelse på private fællesveje, jf. § 2 i lov om private fællesveje. Endvidere følger det af § 3 d, stk. 2, at for private veje, interne veje, torve, pladser og lignende kan kommunalbestyrelsen efter samråd med den enkelte grundejer fastsætte vejnavne og husnumre, jf. bl.a. § 3 a.

BBR-lovens regler om fastsættelse af vejnavne er som nævnt nærmere udmøntet i adressebekendtgørelsens §§ 4-10.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende regler om fastsættelse af vejnavne i BBR-loven og adressebekendtgørelsen.

Et vejnavn er et egennavn, som udpeger og benævner en del af vej- eller stinettet eller lignende færdselsarealer. Et vejnavn er altså en betegnelse, der er fastsat for at benævne en bestemt gade eller vej i en by eller på landet. I overensstemmelse med den nuværende praksis og de gældende regler i § 4 i adressebekendtgørelsen, kan vejnavne også benævne torve og pladser samt stier, selv om disse færdselsarealer er forbeholdt fodgængere eller cyklister. Når definitionen her indeholder vendingen »eller

lignende færdselsarealer«, skyldes det, at vejnavne i visse tilfælde kan betegne et område, hvori der ikke findes et egentligt vej- eller stinet. Eksempler herpå er mindre øer uden veje eller stier og områder med spredt bebyggelse, som eksempelvis områder med ferie- eller jagthytter, hvor der kun findes små, trådte stier.

Inden for andre sektorer findes der andre betegnelser, som, uden at være vejnavne, er knyttet til færdselsnettet. I vejsektoren anvendes således særlige betegnelser for de højklassede europaveje (eksempelvis »E20« fra København til Esbjerg) og for de såkaldte primærruter og sekundærruter, der også betegnes med numre eller rutenavne. Disse betegnelser er ikke omfattet af lovforslaget.

I de vejadministrative systemer anvendes herudover såkaldte administrative vejnumre som en identifikation af hver enkelt vej. Disse vejnumre er heller ikke omfattet af lovforslaget.

Der kan endvidere være knyttet historiske eller folkelige betegnelser til veje og stier, som eksempelvis »Gendarmstien« fra Padborg til Høruphav i Sønderjylland og på Als eller »Strøget« i København fra Kongens Nytorv til Rådhuspladsen. Sådanne betegnelser udgør ikke vejnavne og er således heller ikke omfattet af dette lovforslag. I mange tilfælde vil disse navne i stedet være optaget i stedsnavneregistret, Danske Stedsnavne.

Efter det foreslåede *stk. 1*, fastsætter adresemyndigheden vejnavne for alle offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje, og alle private fællesveje, jf. § 10, nr. 3, i lov om private fællesveje.

Med *stk. 1* videreføres således udgangspunktet om, at adresemyndigheden skal fastsætte vejnavne for alle offentlige veje og alle private fællesveje.

Det er uden betydning for fastsættelsen af vejnavne, om vejnavnet skal anvendes til fastsættelse af adresser. Motorveje, motortrafikveje, omfartsveje og lignende skal således have et vejnavn, uanset at der ikke er eller planlægges fastsat adresser langs vejen.

Begrebet »offentlige veje« i *nr. 1* skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 3, nr. 2, lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje med senere ændringer, og begrebet omfatter således veje, gader, broer, pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune efter loven.

Det fremgår af definitionen af offentlige veje i § 3, nr. 2, i lov om offentlige vej, at de offentlige veje inddeles i statsveje og kommuneveje.

Hvor det foreslåede *nr. 1* bestemmer, at adresemyndigheden skal fastsætte vejnavne for offentlige veje, indeholder lovforslagets § 4, *stk. 1*, en procesregel for fastsættelsen af vejnavne og husnumre for de offentlige veje, der er statsveje, hvorefter adresemyndigheden skal have Vejdirektoratets samtykke til fastsættelsen.

Begrebet »private fællesveje« i *nr. 2* skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 10, nr. 3, lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015. Begrebet omfatter således vej, gade, bro eller plads, der ikke er en offentlig vej, og som fungerer som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, som færdselsarealet ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer.

Efter *stk. 2*, kan adresemyndigheden fastsætte vejnavne for private veje, jf. § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og andre færdselsarealer og områder end de i *stk. 1* nævnte.

Begrebet »private veje« skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje, og omfatter således veje, gader, broer eller pladser, der ikke opfylder betingelserne for at være offentlig vej, jf. *nr. 1*, eller privat fællesvej, jf. *nr. 3*.

Private veje er eksempelvis vejarealer, som ligger inden for ejendommens grænser i en almen boligbebyggelse, institution, erhvervsejendom eller lignende, hvor der ofte er mange bygninger spredt over et større areal, og hvor mange mennesker dagligt færdes. Eksempelvis har det indre vejnet på de fleste universiteter og sygehuse, større industrivirksomheder og i havneområder status af private veje.

Bestemmelsen blev oprindelig indført i BBR-loven i 2001 ved lov nr. 172 af 19. marts 2001, idet hensigten var, at adressemyndigheden skulle kunne fastsætte vejnavne og adresser for private veje efter samme principper som for offentlige veje og private fællesveje, når det skete efter samråd med den enkelte grundejer.

Siden 2001 har bestemmelsen været hyppigt anvendt, idet kommunernes adressemyndighed har fastsat individuelle vejnavne i sådanne områder, til gavn både for de borgere og virksomheder, som bor, arbejder eller opholder sig i områderne, og for postudbringning, forsyningsvirksomheder og ikke mindst for politi og ulykkesberedskab.

Begreberne »andre færdselsarealer og områder end de i stk. 1 nævnte« (offentlige veje og private fællesveje) skal forstås bredt og omfatter således de områder m.v., der indgår i BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3, herunder private torve og pladser, offentlige stier og særligt geografisk afgrænsede områder, som ikke har et egentligt vejnet.

Formålet med den ændrede sprogbrug er en forenkling og tilpasning til de definitioner, som anvendes i vejlovgivningen. Der er således hverken tale om en udvidelse eller indskrænkelse af muligheden for at fastsætte vejnavne for private veje og andre færdselsarealer og områder i forhold til de gældende bestemmelser i BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3.

Særligt geografisk afgrænsede områder, som ikke har et egentligt vejnet, kan eksempelvis være kolonihaveområder med et internt stinet, mindre øer uden veje eller spredt bebyggelse i et naturområde, hvor der kun findes tråtte stier. I sådanne områder fastsættes der traditionelt et enkelt vejnavn, som benævnelse for hele området og som grundlag for de adresser, der fastsættes.

Hvor det forslåede stk. 2 bestemmer, at adressemyndigheden kan fastsætte vejnavne for private veje m.v. indeholder lovforslagets § 4, stk. 2, en procesregel, hvorefter adressemyndigheden fastsætter vejnavne og husnumre for private veje efter samråd med den enkelte grundejer.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 3* må adressemyndigheden ikke fastsætte et vejnavn, som allerede findes inden for et postnummer, for en anden vej inden for samme postnummer. Bestemmelsen viderefører herved den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 3 a, stk. 3, som blev indført ved ændringen af BBR-loven forud for kommunalreformen i 2007 ved lov nr. 601 af 24. februar 2005.

Bestemmelsen understreger, at vejnavnens entydighed er en af adressesystemets helt grundlæggende egenskaber, som skal forhindre fejl og misforståelser.

Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd kun fastsættelse af nye vejnavne, eller når et eksisterende vejnavn ændres. For så vidt angår entydigheden af de vejnavne, som fandtes før 2007, gennemførte kommunerne, staten og Post Danmark i 2007-2009 en større omlægningsopgave, som løste ca. 500 konflikter, hvor et vejnavn optrådte mere end en gang inden for postnummeret. Opgaven medførte dels en række ændringer i postnumrene, dels, at en række veje fik et nyt, entydigt vejnavn. Ved afslutningen af processen i 2009, vurderede parterne, at alle landets i alt ca. 110.000 vejnavne nu var entydige inden for det postnummer, som de berørte. Hvis det viser sig, at parterne har overset en eksisterende konflikt mellem to ens vejnavne i et postnummer, vil adressemyndigheden kunne løse problemet ved at ændre det ene eller begge de pågældende vejnavne.

I de tilfælde, hvor et postnummer omfatter veje og adresser i mere end én kommune, skal de berørte kommuners adressemyndighed konsultere hinanden, før et nyt vejnavn fastsættes. I modsat fald vil man kunne risikere, at et nyt fastsat vejnavn i den ene kommune allerede er besluttet eller taget i brug i nabokommunen. Det kommende Danmarks Adresseregister, som er omfattet af lovforslagets §§ 12-15 vil it-understøtte en sådan undersøgelse på tværs af kommunegrænserne.

Med forslaget til *stk. 4, 1. pkt.*, indføres en særskilt bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af vejnavne, herunder om krav til vejnavnes retskrivning, entydighed, geografiske udstrækning og vejkode.

Bemyndigelsen skal gøre det muligt at videreføre reglerne i §§ 4-8 i adressebekendtgørelsen, som blandt andet omfatter regler for en navngiven vejs udstrækning, for vejnavnets længde og retskrivning, for fastsættelse af de såkaldte vejkode, som i dag findes i CPR-systemet og desuden indgår i mange it-systemer, samt forskellige regler, som yderligere sikrer vejnavnets entydighed.

Herudover kan bemyndigelsen anvendes til at fastsætte yderligere regler, som kan understøtte lovens formål.

Eksempelvis forventes der at blive fastsat regler om, at en adressemyndighed kan reservere et vejnavn til fremtidig brug, og at stavemåden for et vejnavn, som krydser en kommunegrænse eller på anden måde berører mere end én kommune, praktisk skal administreres af adressemyndigheden i én af de berørte kommuner. For gældende næsten enslydende vejnavne gennemføres korrektioner af vejnavnets stavemåde, hvor der på vejen forekommer ganske få eller ingen adresser. Der gennemføres derfor kun kvalitetsforbedringer af eksisterende data, som er aftalt i grunddataprogrammets delaftale 2. Det er mellem Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering og KL aftalt, at der i den kommende adressebekendtgørelse gennemføres tilpasninger af reglerne i relation til ældre vejnavne og adresser, hvor der tages hensyn til eksisterende og velfungerende forhold, afvigelsesernes omfang, anvendernes behov m.v.

Efter *stk. 4, 2. pkt.*, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte nærmere regler med krav om, at der skal fastsættes vejnavne til private veje og andre færdselsarealer og områder omfattet af stk. 2, hvor der færdes mange mennesker. Bestemmelsen indebærer altså, at det bliver muligt at fastsætte en egentlig forpligtelse for adressemyndigheden til at fastsætte vejnavne for private veje og andre færdselsarealer og områder omfattet af stk. 2. En sådan mulighed findes ikke i BBR-loven.

Behovet herfor er blevet tydeligt i forbindelse med det igangværende adresseprogram under grunddata-programmet, hvor det er aftalt med kommunerne, at der i adressebekendtgørelsen skal være bindende regler for, hvordan der fastsættes præcise adresser i områder som eksempelvis kolonihaveområder, sygehuse, læreranstalter, havneområder og lignende. I mange tilfælde vil udformningen af sådanne regler forudsætte, at der er fastsat et eller flere vejnavne til de private veje, som findes i området. Bemyndigelsen forventes således udnyttet til at fastsætte regler for vejnavne til private veje m.v. i sådanne områder.

Med »steder hvor mange mennesker færdes« menes primært offentligt tilgængelige steder så som kolonihaveområder, feriecentre, butikcentre, læreanstalter og sygehuse. Det kan dog også omfatte steder, som ikke nødvendigvis er offentligt tilgængelige, men hvor der færdes mange mennesker, som har brug for at kunne finde vej, eksempelvis havneområder og erhvervsområder, hvor der er portvagt eller på anden måde begrænset adgang. Opremsningen er ikke udtømmende.

Den foreslåede bestemmelse skal læses i sammenhæng med lovforslagets § 4, stk. 2, der indeholder en procesregel, hvorefter eventuelle vejnavne for private veje altid skal fastsættes efter samråd med den enkelte grundejer, dog således at der ikke gælder en pligt til at opnå enighed med grundejeren.

Til § 4

§ 4 omhandler fremgangsmåden ved fastsættelsen af vejnavne og adresser for statsveje og private veje samt i forbindelse med ejendomme, der anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet.

Reglerne herom følger i dag af bestemmelser i BBR-lovens § 3 a, stk. 2, § 3 b, stk. 2-3, § 3 d, stk. 2 og § 3 g og adressebekendtgørelsens § 3, stk. 4-6.

Efter BBR-lovens § 3 a, stk. 2, fastsætter kommunalbestyrelsen vejnavne for hovedlandeveje efter forhandling med Vejdirektoratet.

Endvidere følger det af BBR-lovens § 3 b, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen fastsætter husnumre for hovedlandeveje efter samtykke fra Vejdirektoratet. Kommunalbestyrelsen kan kun ændre de enkelte husnumre i forbindelse med hovedlandeveje efter samtykke fra Vejdirektoratet, jf. § 3 b, stk. 3.

Endelig følger det af BBR-lovens § 3 g, at uenigheder mellem kommuner eller mellem en kommune og Vejdirektoratet om fastsættelse af vejnavne afgøres af ministeren.

For så vidt angår private veje, følger det af BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 3, stk. 5, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen fastsætter vejnavne og adresser herfor efter samråd med den enkelte grundejer. Ifølge adressebekendtgørelsens § 3, stk. 5, 2. pkt., har adressemyndigheden ikke pligt til at opnå enighed med grundejeren.

I *stk. 1*, foreslås, at adressemyndigheden fastsætter vejnavne og husnumre for de offentlige veje, der er statsveje, jf. § 12 i lov om offentlige veje, efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Det fremgår af definitionen af offentlige veje i § 3, nr. 2, i lov om offentlige vej, at de offentlige veje inddeles i statsveje og kommuneveje.

Bestemmelsen er en forenkling og sammenskrivning af de elementer i BBR-lovs § 3 a, stk. 2, og § 3 b, stk. 2 og 3, og adressebekendtgørelsens § 3, stk. 4, som omhandler fastsættelsen af vejnavne og husnumre for hovedlandeveje (nu statsveje).

Bestemmelsen ændrer således ikke retstilstanden på området, som fortsat er, at adressemyndigheden, det vil sige kommunalbestyrelsen, skal have opnået et samtykke fra Vejdirektoratet, før vejnavne eller husnumre fastsættes for statsveje. Ved samtykke forstås, at adressemyndigheden og Vejdirektoratet skal opnå enighed om fastsættelsen af vejnavne og husnumre for statsveje. Hvis der ikke kan opnås enighed, kan hver af parterne indbringe sagen for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen, jf. forslaget til stk. 4.

Baggrunden for, at Vejdirektoratets samtykke skal indhentes, er, at Vejdirektoratet administrer statsvejene, jf. lov om offentlige vejes § 6, stk. 2. Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Vejdirektoratet eksempelvis skal have mulighed for at påse, at en ejendom, som får tildelt husnummer på en statsvej, faktisk har lovlig adgang til denne efter lov om offentlige veje.

Løber en statsvej gennem flere kommuner, skal der opnås enighed mellem adressemyndighederne i alle de berørte kommuner og Vejdirektoratet om fastsættelsen af vejnavnet til den pågældende statsvej.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at adressemyndigheden fastsætter vejnavne og adresser for private veje og andre færdselsarealer og områder omfattet af § 3, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 3, stk. 4, 2. pkt., efter samråd med den enkelte grundejer.

Den foreslåede bestemmelse omhandler fremgangsmåden ved fastsættelsen af vejnavne og adresser dels i situationer, hvor adressemyndigheden udnytter muligheden i § 3, stk. 2, til at fastsætte vejnavne for private veje og andre færdselsarealer og områder, der ikke er omfattet af § 3, stk. 1, og dels i situationer, hvor adressemyndigheden er forpligtet til at fastsætte vejnavne for sådanne private veje m.v. efter regler fastsat i medfør af lovforslagets § 3, stk. 4, 2. pkt.

Ved samråd forstås en fremgangsmåde, hvorefter adressemyndigheden i samarbejde med grundejeren søger at opnå enighed om fastsættelse af vejnavn og husnumre for private veje m.v. Hensigten er, at adressemyndigheden søger at få kendskab til grundejerens eventuelle ønsker og de faktiske forhold, som kan have betydning for vejnavn og husnumre. Desuden kan adressemyndigheden oplyse grundejeren om lovgivningskrav og eventuelle hensyn, som adressemyndigheden finder, det er relevante at tage højde for. I øvrigt følges forvaltningslovens regler, idet adressemyndighedens fastsættelse af vejnavn og husnummer er en afgørelse.

Uanset at formålet med samråd er at opnå enighed med den enkelte grundejer ved fastsættelse af vejnavne og adresse for private veje m.v., så er adressemyndigheden ikke forpligtet til at opnå enighed. For at tydeliggøre dette foreslås det i *stk. 2, 2. pkt.*, at i tilfælde af der ikke opnås enighed, så fastsætter adressemyndigheden vejnavne og husnumre.

Stk. 2 svarer til indholdet af BBR-lovens § 3 d, stk. 2, og adressebekendtgørelsens § 3, stk. 5, og

medfører ingen ændring i forhold til den gældende retstilstand for fremgangsmåden for fastsættelse af vejnavne og adresser for private veje m.v.

For så vidt angår betydningen af begreberne »private veje« og »andre færdselsarealer og områder end de i § 3, stk. 1, nævnte«, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at adressemyndigheden, når der foreligger oplysninger om, at en ejendom, bygning eller et teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, fastsætter vejnavne og husnumre efter samtykke for det pågældende ministerium.

Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 6, i adressebekendtgørelsen, som er fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 3.

Ved samtykke forstås, at adressemyndigheden og det pågældende ministerium skal opnå enighed om fastsættelsen af vejnavn og husnumre. Hvis der ikke kan opnås enighed, kan hver af parterne indbringe sagen for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen, jf. forslaget til *stk. 4*.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er, at der ved fastsættelsen af vejnavne og husnumre for de omhandlede ejendomme, tekniske anlæg m.v. tages hensyn til de offentlige beskyttelsesinteresser, der kan være forbundet med de pågældende ejendomme og anlæg. Det kan eksempelvis være fængsler, politistationer, kaserner og andre militære anlæg.

Udgangspunktet for bestemmelsen har været, at der på de pågældende ejendomme m.v. skal benyttes de samme regler for fastsættelse af adresser, som anvendes for andre ejendomme i Danmark.

Baggrunden for undtagelsen er udelukkende, at en tildeling af vejnavne og husnumre internt på de nævnte ministeriers ejendomme m.v. efter de almindelige regler i nogle tilfælde kan være problematisk, fordi det kan give uvedkommende et fuldstændigt indblik i adgangsforhold og indretning af bygningerne på ejendommen.

Under hensyntagen til lovens formål om, at det skal være muligt at orientere sig og finde vej, er det således fortsat hensigten, at der som minimum fastsættes vejnavn og husnummer til ejendommens publikumsrettede hovedindgang.

Det bemærkes, at lovforslagets § 7, stk. 3, indeholder en bestemmelse, hvorefter der ikke fastsættes adresser til bygninger eller anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som ikke skal registreres i BBR.

I *stk. 4*, foreslås, at ved uenighed mellem flere adressemyndigheder eller mellem en eller flere adressemyndigheder og Vejdirektoratet, Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet om fastsættelse af vejnavne og husnumre kan enhver af parterne indbringe sagen for energi-, forsynings- og klimaministeren, som afgør sagen.

Stk. 4 viderefører BBR-lovens § 3 g, samtidig med at der sker en præcisering og udvidelse i forhold hertil.

Det er således præciseret i bestemmelsen, at ministeren også kan afgøre sager, hvor der er uenighed mellem flere kommuner og Vejdirektoratet. Uenighed mellem Vejdirektoratet og en eller flere adressemyndigheder kan f.eks. opstå ved længere vejstrækninger, der berører mere end én kommune. Bestemmelsen vil således kunne anvendes, hvis de berørte kommuner ikke kan opnå enighed med Vejdirektoratet om navngivning eller fastsættelse af adresser langs en statsvej.

I forhold til BBR-lovens § 3 g er bestemmelsen udvidet til også at omfatte uenighed om husnumre. Det kan eksempelvis være i en situation, hvor en vej løber gennem to kommuner og der er uenighed om husnummeringen.

Bestemmelsen er endvidere udvidet i forhold til BBR-lovens § 3 g ved også at omfatte uenigheder mellem en eller flere adressemyndigheder og Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet. Hensigten hermed er, at en eventuel tvist også i sådanne situationer skal afgøres efter samme fremgangsmåde, som

gælder for uenighed om fastsættelse af vejnavne og adresser mellem adressemyndigheder og mellem Vejdirektoratet og en eller flere adressemyndigheder.

Stk. 4 skal ses i sammenhæng med stk. 1 og 3, hvorefter fastsættelse af vejnavne og husnumre for statsveje skal ske efter forhandling med Vejdirektoratet og for bygninger, anlæg m.v., der benyttes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, hvor fastsættelsen skal ske efter forhandling med det pågældende ministerium.

Men bestemmelsen skal også anvendes i andre situationer end de i stk. 1 og 3 omhandlede. Den kan eksempelvis også anvendes ved uenighed mellem kommuner om fastsættelse af vejnavne og husnumre for kommuneveje eller private fællesveje. En tvist mellem kommuner kan for eksempel opstå om navngivning eller fastsættelse af husnumre til en vej, som krydser grænsen mellem to eller flere kommuner, eller i situationer hvor kommunerne deler postnummer og ønsker at fastsætte det samme vejnavn til hver sin vej.

Energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelse kan bestå i at følge indstillingen fra en af parterne, at fastlægge et kompromis eller en tredje løsning. Ved afgørelsen tager ministeren hensyn til, at borgere, myndigheder, forsyningsvirksomheder, ulykkesberedskab og andre, på lettest mulig måde kan orientere sig og finde frem til den pågældende vej. Ministeren kan også inddrage andre hensyn, som er relevante i den konkrete sag.

Til § 5

I § 5 foreslås regler om postnumre og supplerende bynavne.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i BBR-loven, men efter adressebekendtgørelsens § 9, stk. 1, som er udstedt med hjemmel i BBR-lovens § 3 f, kan adressemyndigheden for hver navngiven vej fastsætte et eller flere supplerende bynavne, som tydeliggør beliggenheden af vejen og de tilhørende adresser. Et supplerende bynavn kan efter bestemmelsen fastsættes for hele vejnavnets udstrækning eller for dele af vejnavnet (intervaller af husnumre).

Efter det foreslåede *stk. 1* skal postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, som vedligeholdes efter § 21 i postloven, indgå i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre den geografiske entydighed af disse.

Bestemmelsen præciserer den funktion, som postnumrene har haft siden ændringen af BBR-lovens adressebestemmelser i forbindelse med kommunalreformen i 2007. Med lovændringen blev det besluttet, at postnummeret med tilhørende navn, eksempelvis »4000 Roskilde«, skulle indgå som et bærende element i den officielle adressebetegnelse. Formålet med ændringen var at sikre vejnavnes og adressers entydighed, når de planlagte kommunesammenlægninger var gennemført, og man som noget nyt ville opleve, at mange vejnavne optrådte to eller flere gange i hver af de nye kommuner.

Ved at indarbejde postnummeret som en del af den officielle adresse opnåede man på én gang, at adresserne kunne forblive entydige i de nye kommuner, samtidig med at den adresse, som den offentlige sektor anvendte, blev den samme, som den adressebetegnelse borgere og virksomheder allerede kendte og brugte i det daglige ved adressering af postforsendelser og lignende.

Hensigten var således, at man i begge tilfælde kunne anvende postnummeret og det tilhørende navn på postnummerområdet »4000 Roskilde« til at skelne f.eks. Vestergade i Roskilde fra alle andre forekomster af vejnavnet »Vestergade«.

Efter postloven er det den befordringspligtige postvirksomhed, som vedligeholder postnummersystemet. I forbindelse med den seneste ændring af postloven i 2010 blev det i § 21 præciseret, at postnummersystemet er offentligt og bruges såvel til den landsdækkende postbetjening som til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser. Transport- og bygningsministeren kan med hjemmel i postloven fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet.

Formålet med stk. 1 er at fastholde postnummeret som et centralt element i adressen, således at der fortsat kan være overensstemmelse mellem de adresser, der fastsættes efter denne lov og de adresser, som borgerne og virksomhederne anvender i det daglige.

I *stk. 2, 1. pkt.* foreslås det, at adressemyndigheden kan bestemme, at navnet på den landsby, bydel, ø eller lignende, hvor adressen er beliggende, skal indgå i adressen som et supplerende bynavn.

Et supplerende bynavn præciserer den geografiske beliggenhed af en adresse inden for et postnummer.

Forslaget indebærer ingen ændringer i forhold til den nuværende retstilstand, idet tilsvarende bestemmelser i dag findes i adressebekendtgørelsens § 9, som er udstedt i medfør af BBR-lovens § 3 f. Forslaget overflytter således regler fra adressebekendtgørelsen til selve lovteksten, da supplerende bynavne udgør et væsentligt element i adresserne i de mindre byer m.v.

I dag er ca. 30 % af Danmarks adresser tilknyttet et af de ca. 8.000 supplerende bynavne, som allerede er fastsat af de kommunale adressemyndigheder. Som regel er der tale om landsbyens, bebyggelsens eller områdets navn. På de mindre øer anvendes øens navn ofte, og i kolonihaveområder kan haveforeningens navn være brugt som supplerende bynavn. Andre lokale stednavne, eksempelvis for en bydel, en større bebyggelse, et landskab, en halvø eller lignende vil dog også kunne anvendes.

Det supplerende bynavn er ikke afgørende for at sikre, at vejnavne og adresser er entydige, idet postnummeret, som nævnt ovenfor i bemærkningerne til stk. 1, allerede udfylder denne funktion i adressen. Især i de mindre byer betragtes det supplerende bynavn imidlertid som en oplysning, der bidrager til den lokale identitet, og som over for eksempelvis postleverandører, vognmænd og beredskabet bidrager med en nyttig, præciserende information om, hvor adressen er lokaliseret inden for det område, som postnummeret dækker.

På postforsendelser, adresselabels og f.eks. sundhedskortet placeres det supplerende bynavn på en selvstændig adresselinje mellem angivelsen af vejnavn med husnummer og postnummer med tilhørende navn.

Forslaget har ikke til hensigt i sig selv at udvide anvendelsen af det supplerende bynavn. Derimod er det hensigten at tydeliggøre, at når et supplerende bynavn er knyttet til en adresse, skal dette præsenteres som en del af den fuldstændige adresse.

Det betyder bl.a., at det supplerende bynavn skal indgå i de it-løsninger, adresseringssystemer og lignende, som henvender sig til borgerne. Henvendelser fra borgere i mindre byer og landsbyer tyder på, at der både i den offentlige og i den private sektor findes en vis usikkerhed om dette, og at det supplerende bynavn ofte mangler.

Formålet med at flytte bestemmelsen om supplerende bynavne fra bekendtgørelsen til selve loven er således at undgå denne usikkerhed.

Efter forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, er det adressemyndigheden, som fastsætter den geografiske afgrænsning af det område, som det supplerende bynavn skal gælde for.

Bestemmelsen viderefører, ligesom *stk. 2, 1. pkt.*, den eksisterende ordning, som i dag er fastlagt i adressebekendtgørelsens § 9, men som hermed foreslås flyttet til selve loven.

I forbindelse med idriftsættelsen af Danmarks Adresseregister vil registreringen af det geografiske område, som et supplerende bynavn gælder for, som beskrevet i bemærkningerne til § 14, stk. 4, dog blive forenklet.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er desuden at tydeliggøre, at det i alle tilfælde er adressemyndigheden, der afgør den geografiske afgrænsning af det område, som det supplerende bynavn skal gælde for, det vil sige hvilke adresser bynavnet skal indgå i. Det supplerende bynavn skal således knyttes til alle adresser inden for området.

For at et supplerende bynavn kommer til at fungere hensigtsmæssigt, kan det være en fordel, at adres-

semyndigheden anvender et navn, som i forvejen er kendt og anerkendt i området, hvis et sådant navn findes. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at den geografiske placering af det supplerende bynavn svarer nogenlunde til, hvor navnet optræder på officielle kort og vejvisere, herunder især hvor navnet er placeret i det officielle stednavneregister, Danske Stednavne.

Det kan derimod ikke være en forudsætning, at det supplerende bynavn, som fastsættes efter denne lov, er præcist geografisk afgrænset, sådan som det tilsvarende stednavn er registreret i Danske Stednavne. Der lægges herved vægt på, at det, ligesom det er tilfældet i de nugældende regler, skal være adresemyndigheden, som ud fra en lokal vurdering definerer en hensigtsmæssig, geografisk afgrænsning af de adresser, der skal medtage det supplerende bynavn.

I *stk. 3* foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af supplerende bynavne, herunder om deres retskrivning, entydighed og geografiske afgrænsning.

Den foreslåede bemyndigelse er mere detaljeret end den nuværende bemyndigelse, som findes i BBR-lovens § 3 f, stk. 1, og som i dag er udmøntet i adressebekendtgørelsens § 9. Formålet er dog fortsat, at ministeren kan udforme nærmere regler om de supplerende bynavne i en revideret adressebekendtgørelse. I forhold til supplerende bynavnes retskrivning vil det for eksempel være regler om, at disse fastsættes i overensstemmelse med den almindelige retskrivning eller Stednavnsudvalgets fortegnelse over danske stednavne i tilfælde, hvor stednavnet er optaget heri. I forhold til entydighed vil der eksempelvis være en regel om, at det supplerende bynavn kan skelnes fra navnet på det pågældende postnummerområde. I forhold til geografisk afgrænsning kan det for eksempel være, at grænsen for et supplerende bynavn som hovedregel skal følge topografiske linjer eller matrikulære skel.

Uanset at forslaget eksplicit nævner, at de nærmere regler kan omhandle supplerende bynavnes retskrivning, entydighed og geografiske afgrænsning, vil de også kunne omhandle andre forhold. Det kan være andre detaljeorienteret tekniske forhold som for eksempel, hvilke og hvor mange tegn et supplerende bynavn kan sammensættes af.

Til § 6

§ 6 indeholder den definition af adresser og en beskrivelse af hvilke elementer, der indgår i en adresse.

De gældende regler herom findes i BBR-lovens § 3 e, stk. 2 og 3. Ifølge BBR-lovens § 3 e, stk. 2, består adressebetegnelsen for den enkelte bygning og for det enkelte tekniske anlæg m.v. af postnummer, vejnavn samt husnummer inklusiv eventuelt bogstav. I bygninger og tekniske anlæg m.v., hvortil der er mere end én hovedadgangsvej, kan der fastsættes en selvstændig adressebetegnelse til hver enkelt adgangsvej. Efter BBR-lovens § 3 e, stk. 3, kan adressebetegnelsen for de enkelte enheder bestå af etagebetegnelse, sidebetegnelse eller dørrnummer.

I forslaget til *1. pkt.*, defineres en adresse som en sammensat betegnelse, som udpeger og benævner en bestemt adgangsvej til et ubebygget areal, en bygning, en del af en bygning, et teknisk anlæg eller lignende.

Hensigten med definitionen er at afspejle den almindelige forståelse af begrebet »adresse« som en betegnelse, der anvendes for at dirigere noget eller nogen hen til et bestemt ubebygget areal, en bestemt ejendom, bygning, bolig eller lignende.

Definitionen anvender formuleringen »sammensat betegnelse« for at fremhæve, at en adresse består af en række enkeltelementer: Vejnavn, husnummer, postnummer osv., som først udgør en adresse, når de er sat sammen på en bestemt måde, jf. forslaget til *2. pkt.*

Når definitionen herudover anvender formuleringen »bestemt adgangsvej«, er det dels for at tydeliggøre, at adressens opbygning fungerer som en detaljeret vejviser, dels for at vise, hvorfor der i nogle situationer findes mere end en adresse på en ejendom.

I parcelhusområder er én adresse pr. ejendom tilstrækkelig for at vise vej til den rigtige bolig. I en

etageejendom med mange boliger er der imidlertid brug for flere adresser. Er der flere opgange, har hver opgang sit eget husnummer. Herefter viser en unik etage- og dørbetegnelse vej inde i bygningen til hver lejlighed. Til hver bolig hører således én entydig adresse, som beskriver adgangsvejen til entrédøren.

Noget tilsvarende gør sig gældende for en erhvervsejendom eller institution med mange bygninger eller indgange. I så fald kan det være hensigtsmæssigt at have særskilte adresser til f.eks. kundeindgang, varelager og personaleindgang. Hermed opnår man at kunne bruge de forskellige adresser til at dirigere trafikken hen til det rigtige sted.

Den foreslåede definition afgrænser ikke nærmere, hvad der skal dirigeres hen til det sted, som adressen udpeger. Herved illustreres det, at adressesystemet ikke er bundet til en bestemt anvendelse inden for en bestemt sektor eller i et bestemt forvaltningsområde.

Når en adresse udpeger en lejlighed i en etageejendom, er adressen lige så nyttig for post- og pakkelevering som for forsikringsselskabet, hjemmeplejen, skattemyndigheden og ulykkesberedskabet.

Dette er et karakteristisk billede på, at et godt adressesystem udgør en fælles infrastruktur for hele samfundet. Adresserne tjener mange formål og kan anvendes på lige fod af borgerne, virksomhederne, den offentlige forvaltning og ulykkesberedskabet.

Definitionen nævner afslutningsvis de typiske eksempler på fysiske elementer, som en adresse kan udpege: Et ubebygget areal, en bygning, en del af en bygning, et teknisk anlæg eller lignende. En nærmere afgrænsning og beskrivelse af, hvornår og hvor der kan og skal fastsættes adresser, findes i lovforslagets § 7 og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes, at begrebet adresse i daglig tale ofte anvendes som synonym for det sted, som adressen udpeger og benævner, eksempelvis i sætningen »Adressen er ubeboet«, som blot udtrykker, at det er den bygning eller bolig, som adressen udpeger, der er ubeboet.

I 2. *pkt.* foreslås det, at den sammensatte betegnelse, som en adresse udgør, består af vejnavn, husnummer, eventuel etagebetegnelse og eventuel dørbetegnelse, eventuelt supplerende bynavn samt det pågældende postnummer med tilhørende navn på postnummerområde, som adressen er beliggende i. Forslaget er en sammenskrivning og forenkling af bestemmelserne i den gældende BBR-lovs § 3 e, stk. 2 og 3. Dog er det nyt i forhold til de gældende regler, at et supplerende bynavn indgår som en del af den fuldstændige adresse, hvis et sådant navn er fastsat for det område, hvor adressen er beliggende.

Hensigten med forslaget er først og fremmest at give alle parter sikkerhed for, hvordan en dansk adresse grundlæggende er bygget op, og hvilke elementer der indgår i den.

Siden de første fælles offentlige standarder for udformningen af en dansk adresse blev fastlagt i forbindelse med forberedelsen af den første BBR-lov i 1976, er der ikke sket væsentlige ændringer heri. Kernen i en dansk adresse udgøres således af vejnavn og husnummer inklusive eventuelt bogstav samt eventuelt etagebetegnelse og dørbetegnelse, såfremt disse er fastsat.

Et husnummer består af et tal og et eventuelt bogstav (A-Z). Et eventuelt bogstav udgør en del af husnummeret. Husnumre med og uden bogstav er ligestillet, jf. adressebekendtgørelsens § 15, stk. 2. Denne regel vil blive videreført i en kommende bekendtgørelse, som udstedes i medfør af lovforslagets § 7, stk. 6.

Som det fremgår af bemærkningerne til det foreslåede § 5, stk. 1, blev det som led i forberedelsen af kommunalreformen i 2007 præciseret, at postnummeret med tilhørende navn tillige indgår i adressen som det element, der gør adressen entydig, idet det angiver, hvor i landet det pågældende vejnavn og husnummer er beliggende.

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til det foreslåede § 5, stk. 2, at der i nogle områder af landet tillige er fastsat et supplerende bynavn, der angiver navnet på den landsby, bebyggelse eller lignende, som adressen ligger i. Når et supplerende bynavn er fastsat, indgår dette i den fuldstændige adresse.

På postforsendelser, adresselabels, sundhedskortet m.v. skrives adressen således, at vejnavn, husnummer samt etage- og dørbetegnelse stilles sammen på én linje. Et eventuelt supplerende bynavn som eksempelvis »Kornerup« skrives på den efterfølgende linje. På sidste linje skrives postnummeret med det tilhørende navn på postnummerområdet, eksempelvis »4000 Roskilde«.

De nærmere regler for udformningen af de enkelte elementer, som indgår i adressen, vil blive fastlagt af energi-, forsynings- og klimaministeren i en bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets § 3, stk. 4, § 5, stk. 3, og § 7, stk. 6.

Aktuelt findes sådanne nærmere regler i adressebekendtgørelsen, som eksempelvis fastlægger den maksimale længde af et vejnavn og formatet af et husnummer, en etagebetegnelse og en dørbetegnelse. Disse regler forventes videreført.

Til § 7

Den foreslåede § 7 indeholder de overordnede regler for fastsættelse af adresser, hvad der skal fastsættes adresser for, og hvordan de enkelte bestanddele af en adresse besluttet. Bestemmelsen bemyndiger endvidere energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler på området.

De gældende regler om fastsættelse af adresser følger af BBR-lovens §§ 3 b, 3 d og 3 f, og regler fastsat i medfør deraf.

Kommunalbestyrelsen fastsætter efter BBR-lovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., de enkelte husnumre for bebyggede ejendomme med adgang til offentlig vej og andre ejendomme, der er udstykket med henblik på bebyggelse, og hvor der er adgang til vejen. § 3 b finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje, jf. BBR-lovens § 3 d, stk. 1.

BBR-lovens § 3 f, stk. 1, indeholder en bemyndigelse for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler om tildeling og ændring af adressebetegnelser og skiltning hermed, samt om yderligere krav til sikring af adressebetegnelsernes geografiske entydighed og deres registrering. Bemyndigelsen er udnyttet ved adressebekendtgørelsen, som indeholder nærmere regler om fastsættelsen af adresser.

For så vidt angår ejendomme, bygninger samt tekniske anlæg m.v., der anvendes af Forsvarsministeriet og Justitsministeriet, kan energi-, forsynings- og klimaministeren herudover fastsætte særlige regler for tildeling og ændring af adresser efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren, jf. BBR-lovens § 3 f, stk. 3.

Den foreslåede § 7 er en videreførelse og præcisering af gældende ret. Bestemmelsen viderefører således indholdet af BBR-lovens § 3 b og dele af adressebekendtgørelsens § 11 og § 12, stk. 1.

Det bemærkes, at det i reglerne for, hvad der kan og skal fastsættes adresser for, ikke er afgørende, om den pågældende bebyggelse, anlæg eller arealer er opført lovligt eller anvendes lovligt efter de relevante regler i byggeloven, planloven, miljøloven eller anden lovgivning.

Fastsættelsen af adresser er alene en praktisk foranstaltning, som skal gøre det muligt at kunne udpege en bestemt bygning, anlæg eller areal, således at alle, som har behov for det, kan identificere den og kende dens beliggenhed.

Det hensigtsmæssige heri ses bl.a. af, at politi, ambulance og brandvæsen skal kunne finde frem til et ulykkessted, selv om den pågældende bygning er opført ulovligt, eller der er ulovlig beboelse eller en ulovlig industriproduktion. I de tilfælde, hvor myndighederne påbegynder en sagsbehandling af et ulovligt forhold, vil det tilsvarende være praktisk for alle at kunne anvende adressen som en fælles identifikation af sagens genstand.

Det er således den overordnede hensigt med den foreslåede bestemmelse at opretholde den nuværende retstilstand, som er, at fastsættelsen af en adresse alene er en praktisk foranstaltning, der ikke medfører

ændringer i rettigheder for de pågældende ejere eller brugere af en ejendom, bygning, bolig eller lignende.

Dette generelle princip svarer til princippet i § 1, nr. 3, i lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, hvorefter enhver folkeregistreres på den adresse, hvor vedkommende faktiske bor eller opholder sig - uanset om dette eventuelt er ulovligt. Det samme princip gælder for Bygnings- og Boligregisteret (BBR), idet registret skal indeholde oplysningerne om de faktiske forhold, uanset om en bygning eller bolig er opført lovligt eller om dens anvendelse eller indretning opfylder byggelovens krav.

I *stk. 1* foreslås det, at adressemyndigheden fastsætter adresser for alle samlede faste ejendomme, der er bebygget eller planlagt til bebyggelse, eller som er udstykket med henblik på bebyggelse.

Forslaget udtrykker hovedreglen i det danske adressesystem, nemlig at adresser i altovervejende grad fastsættes i bebyggede områder, hvor borgerne bor, arbejder eller hvor mange mennesker i øvrigt færdes og har brug for at finde vej.

Omvendt er adresser ikke praktiske i det åbne land eller i skovene, langs strande eller i naturområder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de nuværende regler i BBR-lovens § 3 b, stk. 1, hvorefter adresser fastsættes for bebyggede ejendomme med adgang til offentlig vej og andre ejendomme, der er udstykket med henblik på bebyggelse, og hvor der er adgang til vejen.

Forslaget præciserer BBR-lovens bestemmelse ved at anvende det mere præcise ejendomsbegreb samlet fast ejendom, og ved at medtage samlede faste ejendomme, som er planlagt til bebyggelse, det vil sige ejendomme, som i medfør af kommune- eller lokalplanlægning kan bebygges.

Ved samlet fast ejendom forstås ifølge udstykningslovens § 2, stk. 1, ét matrikelnummer eller flere matrikelnumre, der ifølge notering i grunddataregistret matriklen skal holdes forenet. En samlet fast ejendom kan altså bestå af et eller flere jordstykker, hvert identificeret ved et matrikelnummer.

Det fremgår af ordlyden af det foreslåede stk. 1, at adresser skal fastsættes, selv om den pågældende ejendom alene er planlagt bebygget. Formålet hermed er at gøre det muligt for byggeentreprenører, forsyningsselskaber, ejendomsmæglere, banker, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber og andre at udpege og benævne de fremtidige ejendomme, bygninger og boliger m.v., tidligt i den proces, hvor området udstykkes, byggemodnes og byggeriet igangsættes.

Dette svarer til den nuværende praksis i kommunerne, hvor adressemyndigheden fastsætter adresserne så tidligt, som det er muligt. I forbindelse med adresseprogrammet, er det aftalt, at denne tidlige fastsættelse af adresserne skal gøres til en fast praksis, bl.a. i forbindelse med et bedre samspil med ejendomsdannelsesprocessen. I forbindelse med ejendomsdataprogrammet, der ligesom adresseprogrammet er en del af grunddataprogrammet, er det tilsvarende aftalt, at de enkelte jordstykker, som udstykkes, skal kunne identificeres allerede ved udstykningsforslaget, ved hjælp af et identifikationsnummer, det såkaldte BFE-nummer.

Det foreslåede stk. 1 fastlægger ikke reglerne for, hvordan adresserne skal fastsættes for den enkelte samlede faste ejendom. Forslaget udelukker heller ikke, at ministeren kan udforme regler som betyder, at der også skal fastsættes adresser til ubebyggede arealer, der skal forblive som sådanne, som eksempelvis parker eller grønne områder.

Sådanne detaljerede og teknisk orienterede regler om, hvordan adresser fastsættes for forskellige typer af bygninger eller bebyggelser, tekniske anlæg m.v., eller for ubebyggede arealer, kan fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren med hjemmel i det foreslåede stk. 6.

I forbindelse med adresseprogrammet er sådanne detaljerede regler blevet fastlagt i adressebekendtgørelsen, hvor §§ 22-31 i dag angiver, hvordan adresser skal fastsættes i eksempelvis kolonihaveområder, butikcentre, sygehuse og universiteter samt for tekniske anlæg som eksempelvis antennemaster og vindmøller og for ubebyggede arealer så som parker, grønne områder, legepladser m.v.

Disse detaljerede regler, som i det store og hele forventes videreført, blev fastlagt i forståelse med kommunerne, og efter konsultation med politiet og beredskabet samt de store erhvervsorganisationer.

Det foreslåede *stk. 2* bestemmer, at adressemyndigheden fastsætter en særskilt adresse til hver bolig.

Ligesom *stk. 1* udtrykker denne bestemmelse en hovedregel, der har været styrende for det danske adressesystem, siden den første lovgivning om bygnings- og boligregistrering fra 1976, hvor det blev besluttet, at hver bolig skulle kunne identificeres entydigt ved hjælp af en adresse. Det fremgår i dag af adressebekendtgørelsens § 11, *stk. 1*, at der skal fastsættes særskilte adresser for alle boligenheder, når de er registreret i Bygnings- og Boligregistret.

Der blev samtidig besluttet fælles regler for, hvordan et dansk husnummer er udformet, og der blev besluttet en standard for udformningen af etage- og dørbetegnelser. For etageboliger introduceredes reglen om, at der for hver opgang skulle fastsættes et særskilt husnummer inklusive evt. bogstav, hvorefter hver bolig kunne identificeres ved hjælp af en etage- og dørbetegnelse, som eksempelvis »1. tv«.

Formålet hermed var at opnå de administrative fordele, som ville opstå, når registreringen af landets boliger i Bygnings- og Boligregistret (BBR) og CPR's registrering af borgernes bopæl anvendte den samme adresse. Eksempelvis udgjorde systemet grundlaget for, at Danmarks Statistik i 1980 for første gang kunne gennemføre en rent registerbaseret folke- og boligtælling.

Lovforslaget har til hensigt at fastholde og præcisere denne tilstand, således at der for hver bolig fortsat skal være fastsat en særskilt adresse, der kan anvendes både ved registreringen af selve boligen i BBR og ved folkeregistreringen i CPR. Samtidig vil alle andre offentlige myndigheder og private, der har behov for at udpege en bestemt bolig eller husstand, kunne anvende adressen som en sikker identifikation.

Det foreslåede *stk. 2* har imidlertid også til hensigt at tydeliggøre, at adressemyndigheden, af hensyn til adressernes entydighed, kun fastsætter én adresse for hver bolig.

Med forslaget til *stk. 2* flyttes indholdet af reglen i adressebekendtgørelsens § 11, *stk. 1*, om at der skal fastsættes særskilte adresser for alle boligenheder, når de er registreret i Bygnings- og Boligregistret (BBR) til selve loven.

I dag defineres indholdet af adressereglerne i forhold til BBR-lovens definitioner. BBR-loven bygger bl.a. på et enhedsbegreb, herunder boligenhedsbegrebet. Som konsekvens af forslaget om, at regler for adresser og vejnavne skal indgå i en ny separat adresselov under energi-, forsynings- og klimaministerens ressort, foreslås det, at fastsættelsen af særskilte adresser skal ske til hver bolig i stedet for til hver boligenhed. Herved anvendes et mere alment begreb »bolig« i lovteksten. Der tåntænkes dog ikke nogen ændring i forhold til afgrænsning af boligbegrebet.

I forbindelse med lovforslagets forberedelse, har såvel kommunerne som de myndigheder, der administrerer forskellige ydelser så som boligstøtte, familieydelser og uddannelsesstøtte, udtrykt et fælles ønske om, at der fastlægges en stabil og logisk sammenhæng mellem en bolig og en adresse.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at der alene fastsættes en enkelt adresse til en bolig, uanset om boligen har flere etager, og uanset at der findes flere indgangsdøre end hoveddøren, som eksempelvis køkkendør, bryggersdør, en separat adgang til 1. sal eller lignende.

I mange boliger udlejes enkeltværelser eller dele af boligen i kortere eller længere perioder. Udlejningen kan eksempelvis omfatte værelser på samme etage som resten af boligen eller de kan være beliggende i en høj kælderetage eller på første sal med eller uden en selvstændig indgang.

Efter den foreslåede bestemmelse fastsættes der også i sådanne tilfælde kun én adresse til boligen, det vil sige, at alle beboere i forhold til folkeregister, postbefordring og andre, anvender den samme adresse. Tilsvarende gør sig gældende for et bofællesskab, kollektiv eller lignende, hvor flere beboere uden familierelationer deler den samme bolig.

Det følger af det foreslåede *stk. 6*, at energi- forsynings- og klimaministeren bl.a. kan fastsætte nærmere

regler om, om at der kan fastsættes adresser til andre typer af ejendomme, bebyggelser m.v. end de i stk. 1 og 2 nævnte.

Der vil eksempelvis kunne fastlægges regler for, hvordan der skal fastsættes adresser til andre steder, hvor mennesker midlertidigt eller permanent har deres bopæl, som eksempelvis sommerhuse og andre fritidsboliger, kolonihaver, campingpladser, husbåde, midlertidigt opstillede skurvogne, uformelle skurbebyggelser, teltlejre eller lignende.

Hensigten hermed er, at der kan fastsættes adresser til de steder, hvor folk kan have deres faktiske bopæl eller drive virksomhed, således at de autoritative adresser kan danne grundlag for både folkeregistreringen og virksomhedsregistreringen.

I den nugældende adressebekendtgørelse findes der allerede sådanne regler, der eksempelvis bestemmer, at der skal fastsættes særskilte adresser i sommerhus- og feriebebyggelser, kolonihaveområder med bebyggelse og havneområder ved bolværkspladser, som faktisk eller i medfør af planlægning anvendes til husbåde, hvor personer kan have bopæl.

Der henvises i øvrigt til det foreslåede stk. 6 og bemærkningerne hertil, hvoraf det bl.a. fremgår, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan gøres undtagelse fra det foreslåede stk. 2 om, at der kun fastsættes en adresse for hver bolig.

I *stk. 3* foreslås det, at der ikke fastsættes adresser til bygninger eller anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, og som i følge lov om bygnings- og boligregistrering eller regler fastsat i medfør deraf ikke skal registreres i Bygnings- og Boligregistret (BBR).

Forslaget svarer til den nuværende bestemmelse i adressebekendtgørelsens § 3, stk. 7, der er en udmøntning af reglen i BBR-lovens § 3 f, stk. 3, og som er udformet efter aftale med Forsvarsministeriet og Justitsministeriet.

Det er fundet hensigtsmæssigt at fastsætte undtagelsen for kravet om adressefastsættelse for bygninger, anlæg m.v. direkte i loven.

Der er ikke på nuværende tidspunkt regler i BBR-loven, som fastsætter at bygninger, anlæg m.v., der anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet ikke skal registres i BBR, men der findes i § 2, stk. 4, en bemyndigelse til, at ministeren for by, bolig og landdistrikter (nu skatteministeren) efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren kan fastsætte særlige regler for registrering af oplysninger vedrørende ejendomme, bygninger samt tekniske anlæg m.v., der anvendes af Forsvarsministeriet og Justitsministeriet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 4, stk. 3, som generelt bestemmer, at når en ejendom, bygning eller teknisk anlæg m.v. anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, skal vejnavne og adresser fastsættes efter forhandling med det pågældende ministerium. Der kan eksempelvis være tale om fængsler, politistationer, kaserner og andre militære anlæg.

I de allerfleste tilfælde vil sådanne bygninger og anlæg m.v. blive registreret som sådanne i Bygnings- og Boligregisteret (BBR), men med en sikkerhedsklassifikation som betyder, at de detaljerede oplysninger om bygningen eller anlægget ikke kan videregives til tredje part.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 retter sig således mod de helt særlige tilfælde, hvor en bygning eller et anlæg m.v., som anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, har en sådan karakter, at bygningen eller anlægget slet ikke skal registreres i BBR. For at opretholde hemmeligholdelsen foreslås det, at der i så fald heller ikke fastsættes adresser for disse bygninger, anlæg m.v.

Det foreslåede *stk. 4* fastslår, at adressemyndigheden beslutter, hvilket vejnavn og husnummer, eventuel etage- og dørbetegnelse og eventuelt supplerende bynavn, der skal indgå i adressen. Bestemmelsen tydeliggør således den grundlæggende proces i forbindelse med fastsættelsen af en adresse. Forslaget præciserer ligeledes det bærende princip i adressesystemet, idet det bestemmes, at adressen skal være entydig, så den ikke kan forveksles med andre adresser.

Hensigten med bestemmelsen er at tydeliggøre, at det er adressemyndigheden som, inden for de øvrige regler der gælder, afgør hvilket vejnavn, husnummer, etage- og dørbetegnelse samt eventuelt supplerende bynavn, der skal indgå i adressen.

Ligesom det er tilfældet i dag, vil adressemyndigheden skulle efterleve en række generelle regler som sikrer, at adresserne har samme udseende og struktur over hele landet. Det gælder eksempelvis reglen om, at husnumre fastsættes i stigende rækkefølge med ulige og lige husnumre i hver side af vejen. I dag er disse regler fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 1, og findes i adressebekendtgørelsen, fremover vil de kunne fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren med hjemmel i det foreslåede stk. 6.

Det foreslåede stk. 4 omhandler således de situationer, hvor der er flere muligheder, og hvor adressemyndigheden derfor skal foretage et skøn over, hvad der er den mest hensigtsmæssige løsning.

Det kan eksempelvis være, når en ejendom er beliggende på et hjørne, hvor adressemyndigheden skal afgøre hvilket vejnavn, der skal indgå i adressen, eller en bygning, der ligger på skrånende terræn, hvor det skal besluttes, hvilken etage, der skal regnes som stueetagen.

Når bestemmelsen ikke nævner beslutningen om, hvilket postnummer, der indgår adressen, skyldes det, at postnumrene og deres geografiske afgrænsning, som omtalt i bemærkningerne til § 5 stk. 1, vedligeholdes af Post Danmark efter reglerne i postlovens § 21. Når adressemyndigheden således fastsætter en adresse, vil postnummeret være bestemt af adressens geografiske beliggenhed. Det er således ikke adressemyndigheden, der afgør, hvad der er det rigtige postnummer.

Hvis der er tvivl om, hvilket postnummer en adresse ligger i, eksempelvis når en ny bebyggelse opføres tæt på en eksisterende grænse mellem to postnumre, er der tradition for, at adressemyndigheden kontakter Post Danmark, således at Post Danmark kan afgøre, hvilket postnummer bebyggelsen skal ligge i, herunder om postnummergrænsen eventuelt skal flyttes. Det bemærkes, at Post Danmark skal indhente transport- og bygningsministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet, jf. postlovens § 21, stk. 2, herunder ændringer, hvor et postnummers geografiske afgrænsning ændres.

I det foreslåede *stk. 5* bestemmes, at adressens husnummer skal fastsættes således, at det benævner den udefra kommende indgangsdør eller lignende til den bygning eller del af bygningen, som adressen udpeger. Hører adressen til et ubebygget areal, benævner husnummeret adgangen ind på dette. Der findes i dag tilsvarende regler i adressebekendtgørelsens § 12, stk. 3 og 4, som er fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 1. Bestemmelsen foreslås overført til loven, da det er en central bestemmelse i adressefastsættelse.

Hensigten med bestemmelsen er at formalisere og præcisere den almindelige praksis i Danmark, som er at et husnummer (inklusiv eventuelt bogstav) identificerer en bestemt indgangs- eller opgangsdør til en bygning, eller evt. en bestemt adgangsvej til et ubebygget areal.

Hvis en indgangsdør er fælles for flere adresser, som det eksempelvis er tilfældet i en etagebolig, identificerer husnummeret opgangen, hvorefter de enkelte etage- og dørbetegnelser identificerer hver enkel bolig i opgangen. Er der flere opgangsdøre i bygningen, har hver af disse sit eget husnummer.

Tilsvarende gælder i andre bebyggelser med flere indgange, eksempelvis en erhvervsejendom med flere virksomheder, som anvender hver sin indgang. Her fastsættes husnumrene ligeledes sådan, at hvert husnummer betegner en bestemt indgangsdør således, at kunder eller vareleverandører nemt kan finde frem til den rigtige virksomhed.

Bestemmelsen har således først og fremmest betydning for ejendomme, hvor der er flere indgangs- eller opgangsdøre, og hvor der derfor ikke må være tvivl om, hvilket husnummer, der hører til hvilken indgang.

I forbindelse med at adresserne fastsættes og registreres på ejendommen, vil adressemyndigheden sikre, at ejeren og brugerne af ejendommen er gjort bekendt med dette, således at ejeren eksempelvis kan opsætte skilte med de fastsatte husnumre korrekt, jf. bestemmelserne i lovforslagets § 9. I praksis vil dette

ske ved, at adressemyndigheden på et detaljeret digitalt kort, luftfoto eller lignende, angiver, hvor hvert enkelt husnummer er placeret på ejendommen.

Hvis adressen fastsættes til et ubebygget areal, som eksempelvis en park eller en idrætsbane, betyder bestemmelsen, at husnummeret skal benævne en bestemt adgang ind på arealet. Er der flere indgange til det pågældende areal, eventuelt fra forskellige veje, vil hvert husnummer benævne én bestemt indgang.

I stk. 6 foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af adresser, herunder om husnumre, etage- og dørbetegnelser, geografiske beliggenhedsoplysninger, og at adresser kan fastsættes til andre typer af ejendomme, bebyggelser, anlæg og ubebyggede arealer m.v., end de i stk. 1 og 2 nævnte, samt at der i særlige tilfælde kan fastsættes mere end en adresse til en bolig.

Den foreslåede bemyndigelse er mere detaljeret end den nuværende bemyndigelse, som findes i BBR-lovens § 3 f, stk. 1, og som i dag er udmøntet i adressebekendtgørelsens §§ 11-31.

Formålet er dog fortsat, at ministeren i en revideret adressebekendtgørelse kan udforme mere detaljerede og teknisk betonedede regler om fastsættelsen af adresser.

Det hensigten, at de nærmere regler skal være opbygget efter samme principper som i dag, hvor adressebekendtgørelsen dels indeholder regler, som omfatter alle adresser, og dels indeholder særlige regler for, hvordan adresser fastsættes for forskellige nærmere bestemte typer af ejendomme og bebyggelser.

De almindelige regler vil således også i en kommende bekendtgørelse indeholde regler for, hvornår adresser skal fastsættes, hvad der skal og kan fastsættes adresser til, og hvordan de enkelte dele af adressen sammensættes og bestemmes, eksempelvis reglerne for husnumre samt etage- og dørbetegnelser. De almindelige regler vil også vedrøre adressens geografiske beliggenhed, herunder eksempelvis adressens punkt i den bygning eller lignende, som adressen hører til.

De særlige regler kan omfatte mere detaljerede regler for, hvordan forskellige typer af ejendomme, bebyggelser og tekniske anlæg m.v. skal behandles. I forbindelse med adresseprogrammet er der blevet fastsat sådanne detaljerede regler i adressebekendtgørelsens §§ 22-31, som angiver reglerne for område typer såsom kolonihaveområder, feriecentre m.v., erhvervs ejendomme, butikcentre, sygehuse og universiteter, tekniske anlæg som eksempelvis antennemaster og vindmøller og for ubebyggede arealer såsom parker, grønne områder, legepladser m.v. Det er ikke hensigten at ændre væsentligt heri. Hensigten med de særlige regler er, at der kan fastsættes adresser til de steder, hvor folk kan have deres faktiske bopæl eller drive virksomhed, således at de autoritative adresser kan danne grundlag for både folkeregistreringen og virksomhedsregistreringen.

For at fastholde muligheden for at adressemyndigheden i den konkrete situation kan foretage et konkret skøn over, hvad der er den mest hensigtsmæssige løsning under hensyntagen til de lokale forhold, vil reglerne ligesom i dag være en kombination af obligatoriske minimumskrav, der både sikrer, at adresserne er nogenlunde ensartet fastsat over hele landet, og som samtidig giver mulighed for at vælge en løsning, der afspejler de lokale forhold og behov.

Adressebekendtgørelsens nuværende regler, som i det store og hele forventes videreført, blev fastlagt i forståelse med kommunerne og efter konsultation med politi og beredskabet samt de store erhvervsorganisationer. Det er også fremover hensigten, at en eventuel justering af de nuværende regler eller udformningen af regler for nye områdetyper skal ske i dialog med de relevante parter.

I forbindelse med en igangværende forbedring af oplysningerne i Bygnings- og Boligregisteret (BBR) om erhvervsbygninger og bygninger til landbrugsformål m.v., kan det eksempelvis vise sig nødvendigt at justere reglerne for fastsættelse af adresser i sådanne bygninger.

Der er mellem Styrelsen for Dataforsyning og KL aftalt, at der i den kommende adressebekendtgørelse gennemføres tilpasninger af reglerne i relation til ældre vejnavne og adresser, hvor der tages hensyn til eksisterende og velfungerende forhold, afvigelsesernes omfang, anvendernes behov m.v.

I udformningen af sådanne regler kan der lægges vægt på at vejnavne eller adresser har eksisteret i

mange år i området, uden at det har givet anledning til betydende problemer for borgerne, for beredskabet eller andre. En række grundlæggende egenskaber i adressesystemet, først og fremmest at vejnavne og adresser skal være entydige, skal under alle omstændigheder være gældende.

Forslaget til stk. 6 nævner afslutningsvist at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan fastsættes mere end en adresse for en bolig.

Den foreslåede hovedregel i stk. 2 om, at der kun fastsættes en adresse til en bolig, er nærmere omtalt i bemærkningerne til stk. 2. Hensigten med at kunne gøre undtagelser fra denne regel er, at der i visse særlige tilfælde kan være et praktisk behov for at benævne en bestemt indgang til et enfamiliehus på en bestemt måde.

Det kan eksempelvis være situationer hvor en del af boligen er indrettet til erhvervsformål som eksempelvis klinik, frisør, tegnestue eller andet liberalt erhverv, hvortil der er selvstændig indgang, eller der kan være tale om meget store boliger såsom slotte og godser, hvor der er særskilt vareindlevering, personaleindgang eller lignende.

Fastsættelse af en særskilt adresse med eget husnummer til den pågældende indgang vil i disse tilfælde kunne løse et praktisk behov for kunder, leverandører, postbefordring og lignende.

Det er således ikke hensigten med forslaget, at adressemyndigheden skal kunne fravige reglen om en adresse til hver bolig, blot fordi en del af boligen udlejes i kortere eller længere tid.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse fastsætter regler om ejeres oplysningspligt.

De gældende regler herom følger af BBR-lovens § 4, stk. 1, hvorefter offentlige myndigheder og ejere af registrerede bygninger, enheder m.v. skal meddele oplysninger til brug for registrets drift efter regler, der fastsættes af ministeren. Bemyndigelsen i BBR-lovens § 4, stk. 1, er udnyttet dels ved bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret (BBR) og dels ved § 34 i bekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014 om vejnavne og adresser (adressebekendtgørelsen). Efter adressebekendtgørelsens § 34, stk. 3, skal ejere i det omfang, adressemyndigheden kræver der, og i det omfang det i øvrigt er muligt, dokumentere rigtigheden af de oplysninger, som meddeles adressemyndigheden.

I *stk. 1, 1. pkt.*, foreslås, at ejere af fast ejendom på adressemyndighedens anmodning skal meddele oplysninger til brug for fastsættelsen af vejnavne og adresser samt registreringen heraf.

Den foreslåede bestemmelse svarer med visse ændringer til reglen i BBR-lovens § 4, stk. 1, idet pligten til at meddele oplysninger følger af den foreslåede lovbestemmelse, og de nærmere regler om oplysningspligten fortsat skal fastsættes i regler, der udstedes i medfør af loven.

Bestemmelsen omfatter oplysninger om forhold, som har betydning for fastsættelse af adresser, herunder eksempelvis om vejadgangen til ejendommen, der er afgørende for, hvilket vejnavn som ejendommens adresse skal høre til. Det nærmere indhold af oplysningspligten vil blive fastsat i regler der fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren i medfør af forslaget til stk. 2.

Det bemærkes, at adressemyndigheden i de fleste tilfælde på forhånd vil være i besiddelse af de relevante oplysninger, eksempelvis fra en udstykningssag eller byggesag, eller fra de digitale kort, luftfotos m.v., som anvendes af kommunerne.

På den baggrund forventes det kun i særlige tilfælde at være nødvendigt, at ejeren meddeler yderligere oplysninger. Behovet kan eksempelvis opstå for større ejendomme med flere bygninger eller ved bygningsændringer. Her vil ejerens oplysning om adgangsvejene på ejendommen og de enkelte indganges og indgangsdøres placering og funktion være relevante for at afgøre, hvilke døre der skal tildeles et husnummer, og hvordan rækkefølgen af husnumrene skal fastsættes, så det er logisk for brugerne.

I forhold til oplysningspligten i BBR-lovens § 4, stk. 1, der omfatter såvel offentlige myndigheder som ejere af ejendomme, omfatter den foreslåede bestemmelse alene ejere af fast ejendom. Årsagen til

denne forskel er, at det i forbindelse med registreringen i BBR kan være relevant at anmode offentlige myndigheder om oplysninger, der kan bidrage til eller forbedre registrets dataindhold. Dette gør sig ikke gældende på samme måde på adresseområdet.

BBR-lovens § 4, stk. 1, omfatter kun ejere af ejendomme med registrerede bygninger, mens den foreslåede bestemmelse omfatter ejere af fast ejendom generelt, det vil sige grundejere, ejere af bygninger på fremmed grund, hvor ejeren af en bygning eller et teknisk anlæg er en anden end grundejeren og endelig ejere af ejerlejligheder. Det omfatter også ejere af de særlige typer af ubebyggede arealer og anlæg, som i visse tilfælde skal tildeles adresser i henhold til de regler, der fastsættes i medfør af lovforslagets § 7, stk. 6. Denne ændring skønnes kun undtagelsesvis at få betydning, idet fastsættelsen af adresser på disse arealer og anlæg sjældent vil være afhængig af oplysninger, som forvaltningen ikke allerede har. Hertil kommer, at de pågældende arealer ofte er ejet af det offentlige. Det er ikke hensigten med lovforslaget, at ubebyggede arealer generelt, som for eksempel jordbrugs- og skovarealer, naturområder m.v., skal have adresser.

Der vil i forbindelse med etableringen af Danmarks Adresseregister blive etableret et digitalt dialogværktøj, som adressemyndigheden kan anvende til kommunikation med ejere af faste ejendomme omkring fastsættelse af adresser m.v.

I *stk. 1, 2. pkt.*, foreslås, at ejere af fast ejendom, i det omfang adressemyndigheden anmoder herom, skal dokumentere rigtigheden af oplysningerne.

Med forslaget til 2. pkt. overføres dokumentationskravet fra adressebekendtgørelsens § 34, stk. 3, til lovforslaget. Baggrunden herfor er, at dokumentationskravet er en væsentlig forpligtelse for ejere, og det er hensigtsmæssigt, at det fremgår af selve loven i tilknytning til oplysningspligten.

Dokumentationskravet i adressebekendtgørelsens § 34, stk. 3, omfatter også en pligt for ejeren til i det omfang det i øvrigt er muligt - altså ud over hvad adressemyndigheden har anmodet om - at dokumentere rigtigheden af de oplysninger, der meddeles adressemyndigheden. Denne pligt videreføres ikke.

Det bemærkes, at manglende overholdelse af oplysnings- og dokumentationspligten i medfør af lovforslagets § 8, stk. 1, er strafsanktioneret, jf. lovforslagets § 20, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 20.

Det foreslås i *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om oplysningspligten i stk. 1. De regler, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, kan både vedrøre indholdet af oplysningspligten og eventuelle formkrav.

Det er hensigten, at adressebekendtgørelsens § 34, som i dag fastsætter det nærmere indhold af oplysningspligten, vil blive videreført i en ny bekendtgørelse i henhold til bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2. Det vil i den forbindelse fortsat skulle fremgå af bekendtgørelsen bl.a., at ejere, når adressemyndigheden anmoder herom, skal meddele enhver oplysning om adgangsforhold og adgangsveje, skiltning m.v., som er af betydning for fastsættelse af vejnavne og adresser. Endvidere forventes også at det fortsat vil skulle fremgå, at ejere i tilfælde af bygningsændringer eller lignende af betydning for adressefastsættelsen har pligt til at meddele dette til adressemyndigheden i den relevante kommune.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om skiltning med de fastsatte husnumre og vejnavne.

De gældende regler om skiltning følger af BBR-lovens § 3 c og 3 d, stk. 3. Efter BBR-lovens § 3 c, stk. 1, skal ejere af ejendomme opsætte husnummerskilte, som angiver de af kommunalbestyrelsen fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra det adgangsgivende areal. Efter § 3 c, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte, for hovedlandeveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet. Endvidere følger det af § 3 c, stk. 3, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte

regler om, at kommunalbestyrelsen kan kræve, at der ved ejerens foranstaltning og på dennes bekostning skal opsættes skilte med angivelse af de fastsatte dørbetegnelser.

Efter BBR-lovens § 3 d, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at private veje m.v., jf. § 3 d, stk. 2, for hvilke der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.

I § 9 foreslås, at grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilt og eventuelt henvisningsskilt og for så vidt angår private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 3, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3, stk. 4, er forpligtet til at opsætte vejnavneskilt i overensstemmelse med bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer herved overordnet set til BBR-lovens § 3 c og § 3 d, stk. 3, idet bestemmelsen dog indeholder visse ændringer og præciseringer sammenlignet med skiltningsreglerne i BBR-loven.

Det foreslås i *stk. 1*, at grundejere er forpligtet til at opsætte husnummerskilte, som angiver de af adressemyndigheden fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra den adgangsgivende vej og ikke forveksles med andre betegnelser.

Herved svarer den foreslåede bestemmelse i det væsentlige til BBR-lovens § 3 c, stk. 1, som blev indsat i BBR-loven ved en lovændring i 2006, idet den afløste en tilsvarende regel, der udgik af landets politivedtægter i 2005. Lovændringen blev anbefalet af bl.a. Post Danmark, 1-1-2, politiet samt ambulance- og brandberedskabet, der påpegede, at synlige husnummerskilte er nødvendige i det daglige, når man skal finde vej, og kan i en ulykkessituation være forudsætningen for hurtig hjælp til borgerne.

Formålet med stk. 1 er således, at andre end grundejeren selv nemt skal kunne lokalisere den pågældende ejendom ved hjælp af et synligt husnummerskilt.

Hvor det efter BBR-lovens § 3 c, stk. 1, er »ejere af ejendomme«, der skal opsætte husnummer skilte, er det i forslaget til stk. 1 »grundejeren«, der får pligten. Der er ved ændringen af terminologien ikke tiltænkt nogen materiel ændring; der er tale om en præcisering.

Betegnelsen »grundejer« er anvendt for at tydeliggøre, at det som udgangspunkt er ejeren af grunden, som er ansvarlig for opsætningen af husnummerskiltet. Det bemærkes dog, at der i forslaget til stk. 3 findes en undtagelse til hovedreglen om, at grundejeren har pligten til at opsætte husnummerskilt. Når et husnummer er fastsat til en bygning eller et teknisk anlæg, der tilhører en anden end grundejeren, påhviler pligten til at opsætte husnummerskilt således ejeren af bygningen eller anlægget, jf. forslaget til stk. 3. Er der tale om en ejendom med ejerlejligheder vil påhvile pligten ejerforeningen.

Selv om bestemmelsen anvender begrebet »opsætte«, er det hensigten, at ejeren tillige, efter skiltets etablering, har ansvaret for at vedligeholde skiltningen, så den til stadighed er synlig.

Skiltningen skal opsættes på en sådan måde, at den er synlig. Det betyder, at husnummerskiltet skal være synligt fra vejen og skal kunne ses af en, som sidder i en bil. Tal og bogstav skal være tilstrækkeligt store og have god kontrast i farverne. Skiltet må ikke være skjult af beplantning eller andet og bør ikke sidde på den oplukkelige del af en havelåge. Endelig skal skiltet også kunne ses i mørke.

Ved adgangsgivende vej forstås den offentlige vej, private fællesvej eller private vej, som giver adgang til ejendommen.

Skiltningen skal udføres således, at husnummerskiltet ikke forveksles med andre betegnelser. Denne tilføjelse er ny i forhold til BBR-loven. På visse typer af større ejendomme, eksempelvis sygehuse og universiteter, anvendes – ud over adresserne – også en lokal nummerering af de enkelte bygninger. Hvis der er opsat skilte med sådanne interne bygningsnumre eller lignende, må disse ikke kunne forveksles med de husnumre, som adressemyndigheden har fastsat, og som eksempelvis beredskabet er afhængig af.

Kravet om, at husnummerskiltet ikke må kunne forveksles med andre betegnelser, er endvidere møntet

på de helt særlige tilfælde, hvor en ejer ikke er enig i adressemyndighedens afgørelse om, hvilket nummer, der skal anvendes for ejendommen. I så fald må ejeren ikke opretholde en skiltning med det afviste husnummer, fordi der herved opstår risiko for misforståelser om, hvad ejendommens adresse rettelig er.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører placeringen af husnummerskilte og henvisningsskilte på faste ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer. Sådanne ejendomme kan f.eks. være samlede boligbebyggelser, kolonihaveområder, byejeendomme, større erhvervsjeendomme eller offentlige institutioner.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i BBR-loven eller adressebekendtgørelsen. Uanset, at der ikke findes en tilsvarende regel i lovgivningen i dag, er opsætning af henvisningsskilte almindelig praksis. I dag har kommunerne i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, en generel hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan ejeren skal udføre og anbringe husnummerskilte, og denne hjemmel anvendes også af kommunerne til at fastsætte krav om placering af husnummerskilte og henvisningsskilte.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det ved ejendomme, hvor der er fastsat mere end et husnummer, kan være vanskeligt at finde frem til den rigtige opgangs- eller indgangsdør.

For parcelhuse og lignende, hvor der kun er ét husnummer, kan man som regel nemt finde frem til den rigtige indgangsdør, selv om husnummeret kun er skiltet ved havelågen eller indkørsel. Er der derimod flere husnumre på ejendommen, er det både nødvendigt, at husnumrene er synlige fra den adgangsgivende vej, og at det enkelte husnummer er skiltet direkte ved den rigtige indgangsdør.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at hvor der er fastsat mere end et husnummer til en ejendom, placeres et husnummerskilt ved hver af de indgangsdøre eller lignende, som husnummeret benævner. Herved sikres, at en besøgende kan skelne to indgangsdøre fra hinanden. Et typisk eksempel på denne situation er beboelsesejeendomme med flere opgange, hvor der er fastsat et husnummer til hver opgang.

I *stk. 2, 2. pkt.*, fastsættes en supplerende regel for de tilfælde, hvor de opsatte husnummerskilte ikke er synlige fra den adgangsgivende vej. I disse tilfælde skal grundejeren desuden opsætte et henvisningsskilt ved hver adgangsvej ind på ejendommen, der angiver retningen til de pågældende husnumre.

Ved adgangsgivende vej forstås den offentlige vej, private fællesvej eller private vej, som giver adgang til ejendommen, mens adgangsvej er en indkørsel, sti, port eller lignende, som man benytter for at komme fra den adgangsgivende vej ind på ejendommen og hen til den eller de pågældende indgangsdør(e).

Et henvisningsskilt kan f.eks. have teksten »Til 12-18« eller »Lærkevej 11-29«. Skiltet kan være suppleret af en pil og kan tillige indeholde et stiliseret oversigtskort, som viser ejendommen og de fastsatte husnumre.

Henvisningsskiltet skal sikre, at en besøgende, som skal finde frem til et bestemt husnummer, vejledes i hvilken adgangsvej ind på ejendommen, der kan anvendes for at nå frem.

I dag har kommunerne i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, en generel hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan ejeren skal udføre og anbringe husnummerskilte. I forhold til større bebyggelser anvender kommunerne denne hjemmel til at fastsætte krav om, hvor grundejeren skal placere husnummerskilte og henvisningsskilte på ejendommen.

Forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, formaliserer dermed den almindelige praksis, samtidig med at bestemmelsen sikrer, at reglerne bliver gennemsigtige og ens for alle. Adressemyndigheden skal herefter kun i de særlige tilfælde, hvor der er behov for det, tage individuel stilling til sagen efter det foreslåede *stk. 4*.

Efter bestemmelsens ordlyd er der ikke pligt til at opsætte henvisningsskilte for husnumre, hvor selve husnummerskiltet ved hver indgangsdør allerede er synligt fra den adgangsgivende vej. Hvis der kun er én adgangsvej, som fører frem til en eller flere indgangsdøre, der ikke er synlige fra gaden, eksempelvis gennem en port eller indkørsel til en p-plads, skal henvisningsskiltet angive samtlige relevante husnumre. Er der flere adgangsveje til ejendommen, skal hver af disse være forsynet med et henvisningsskilt, som kan vejlede en besøgende frem til de pågældende indgangsdøre på en hensigtsmæssig måde. I situationer,

hvor der kan være tvivl om, hvilket vejnavn en gruppe husnumre henviser til, bør henvisningsskiltet angive vejens navn.

Henvisningsskilte er i øvrigt omfattet af lov om offentlige veje § 92, stk. 1, nr. 2, som fastsætter, at vejmyndigheden på ejendomme, som er beliggende langs en offentlig vej, kan anbringe og vedligeholde skilte, som angiver retningen til en eller flere adresser. Vejlovens bestemmelse vedrører situationer, hvor henvisningsskilte skal opsættes på fremmed grund, altså på en grund, der er ejet af en anden end ejeren af den faste ejendom, som skiltet henviser til. § 92 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje, jf. lov om private fællesveje § 60.

Forslaget til stk. 2 er udformet efter anmodning fra kommunerne og parterne i beredskabet ud fra et ønske om at styrke den nuværende praksis for tydelig skiltning af adgangsvejene i sådanne bebyggelser.

Henvisningsskilte og husnummerskilte gør det muligt at orientere sig og let at finde vej også for personer, der ikke er kendt i området i forvejen. Tydelig skiltning kan i akutte situationer være afgørende for, at redningskøretøjer når hurtigt frem således, at redere, læger, brandfolk eller politi kan komme livstruede mennesker til undsætning hurtigst muligt.

I forslaget til *stk. 3* indføres den regel, at hvis et husnummer er fastsat til en bygning, der tilhører en anden end grundejeren, altså en bygning på fremmed grund, påhviler pligten til at opsætte husnummerskilt efter stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., bygningens ejer. Bestemmelsen gælder udelukkende bygninger på fremmed grund og anvender tingslysningslovens terminologi herfor. En bygning på fremmed grund er eksempelvis en bygning, som er ejet af en anden end grundejeren, og ejeren af bygningen har lånt eller lejet grunden, hvor bygningen ligger af grundejeren.

BBR-loven indeholder ikke en tilsvarende regel.

Bestemmelsen vil også omfatte ejere af tekniske anlæg, som er opført på fremmed grund, som eksempelvis en vindmølle. I et sådant tilfælde vil skiltningen af et eventuelt husnummer påhvile vindmøllens ejer. Energi-, forsynings-, og klimaministeren kan efter forslaget til § 7, stk. 6, fastsætte regler om at adresser kan fastsættes til bl.a. anlæg.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere ansvaret for husnummerskiltningen, når der er tale om bygninger og tekniske anlæg på fremmed grund, dvs. hvor bygningen eller anlægget har én ejer, og jordstykket, som bygningen eller anlægget ligger på, har en anden ejer. Forslaget indebærer, at det i disse situationer skal være bygningens eller anlæggets ejer, der er forpligtet til at foretage husnummerskiltningen.

Pligten til at opsætte henvisningsskilte er ikke omfattet af undtagelsen i stk. 3. Henvisningsskilte skal således opsættes af grundejeren, jf. stk. 2, 2. pkt., i tilfælde hvor henvisningsskilte skal opsættes på grundejerens grund.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at adressemyndigheden kan påbyde grundejere at udføre den i stk. 1 og 2 nævnte husnummer- og henvisningsskiltning på en nærmere bestemt måde, såfremt hensynet til en logisk og ensartet skiltning eller til at kunne orientere sig begrundes det.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til BBR-loven, som ikke indeholder en tilsvarende regel. Dog bemærkes, at den gældende BBR-lov § 3 c, stk. 2, anvendes af kommunalbestyrelsen til at fastsætte regler om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte. Kommunerne anvender både hjemlen til at udforme egentlige, generelle regulativer og til at give konkrete påbud - typisk i forbindelse med byggesag - om udførelse og anbringelse af husnummerskilte og henvisningsskilte til enkelte ejendomme eller byggerier.

Et påbud vil eksempelvis kunne omhandle, hvor husnummerskilte og henvisningsskilte skal opsættes, hvad skiltene skal angive, og hvordan de skal være udformet med hensyn til størrelse, farver, belysning m.v., således at de på en logisk måde anviser adgangsvejene i bebyggelsen og svarer til den øvrige skiltning med husnumre i området.

Når et husnummer er fastsat til en bygning, der tilhører en anden end grundejeren, påhviler pligten til at opsætte husnummerskiltningen i overensstemmelse med stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., ejeren af bygningen, jf. stk. 3. I disse situation er det ifølge *stk. 4, 2. pkt.*, bygningsejeren, som adressemyndigheden kan give påbud til. Bestemmelsen omfatter også ejere af tekniske anlæg.

Det foreslås i *stk. 5*, at når der er fastsat vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, eller regler udstedt i medfør af § 3, stk. 4, kan adressemyndigheden påbyde, at grundejeren opsætter et vejnavneskilt, som skal udformes og belyses på samme måde som den øvrige vejnavneskiltning i området.

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til BBR-lovens § 3 d, stk. 3, hvorefter kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private veje m.v., for hvilke der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.

For så vidt angår betydningen af begreberne »private veje« og »andre færdselsarealer og områder«, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 2.

De private veje og andre færdselsarealer og områder, der vil være omfattet af bestemmelsen, findes for eksempel på større institutioner, sygehuse og trafikterminaler, det kan eksempelvis være Danmarks Tekniske Universitet, Odense Universitetshospital og i Københavns Lufthavn.

Til brug for udrykning m.v. er det vigtigt, at der også for disse veje m.v. findes et logisk system af vejnavne og husnumre, der er synligt ved skiltning. På den baggrund foreslås BBR-lovens § 3 d, stk. 3, videreført således, at adressemyndigheden sikres hjemmel til at kræve, at grundejeren af det pågældende område opsætter og vedligeholder vejnavneskilte, som skal opsættes og belyses efter samme regler, som hvis der havde været tale om en offentlig vej eller privat fællesvej.

Efter den foreslåede bestemmelse kan adressemyndigheden kræve, at grundejeren bekoster og opsætter en sådan tilsvarende skiltning efter adressemyndighedens nærmere anvisninger, idet skiltningen dog skal svare til den øvrige skiltning i området.

Hvad der skal forstås ved »i området« afhænger af det konkrete tilfælde. Det kan eksempelvis omfatte hele kommunens område, eller en bestemt del af kommunen, som for eksempel en landsby, en bydel, eller et kvarter. Det kan for eksempel være et historisk bykvarter, hvor skiltningen ønskes udformet under hensyn til kulturhistoriske bevaringsværdier.

Det bemærkes, at manglende overholdelse af skiltningsreglerne i § 9, stk. 1, 2, 4 og 5, er strafsanktioneret, jf. lovforslagets § 20, stk. 1. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 20.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse indeholder bemyndigelser for henholdsvis adressemyndigheden og energi-, forsynings- og klimaministeren om fastsættelse af nærmere regler om skiltning.

Efter den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen fastsætte nærmere bestemmelser om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte, for hovedlandeveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet. Endvidere kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan kræve, at der ved ejerens foranstaltning og på dennes bekostning skal opsættes skilte med angivelse af de fastsatte dørbetegnelser, jf. BBR-lovens § 3 c, stk. 3.

Med lovforslagets § 10, *stk. 1*, foreslås en bemyndigelse for adressemyndigheden til at fastsætte bestemmelser om udførelse, anbringelse og belysning af husnummerskilte og henvisningsskilte, dog kun efter samtykke fra Vejdirektoratet for så vidt angår statsveje.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 3 c, stk. 2. I dag har en række kommuner udmøntet denne hjemmel i forskellige former for såkaldte »husnum-

merregulativer« eller lignende, der fastlægger regler om skiltningens udformning, farver, skrifttyper og placering.

Som konsekvens af den ændrede affattelse af skiltningsreglerne i lovforslagets § 9, stk. 2, præciseres det i det foreslåede stk. 1, at adressemyndighedens bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om husnummerskilte også omfatter henvisningsskilte, hvilket BBR-lovens § 3 c, stk. 2, i praksis også har været anvendt til hidtil. Endvidere er begrebet »hovedlandeveje« ændret til det gældende begreb »statsveje«.

De bestemmelser som adressemyndigheden fastsætter efter stk. 1 kan omfatte hele kommunens område, eller de kan omfatte bestemte dele af kommunen, som for eksempel en landsby eller et historisk bykvarter, hvor skiltningen ønskes udformet under hensyn til kulturhistoriske bevaringsværdier.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler om, at adressemyndigheden kan kræve, at en ejer af en bygning skal opsætte skilte med angivelse af de fastsatte etage- og dørbetegnelser.

Bestemmelsen svarer til BBR-lovens § 3 c, stk. 3, idet det dog i nærværende forslag er tilføjet, at skiltningen også kan omfatte etageangivelsen.

Baggrunden for reglen er, at det i visse typer af bygninger med mange bolig- eller erhvervsenheder pr. etage kan være vanskeligt at lokalisere den rigtige lejlighed eller dør uden en synlig skiltning af disse.

Behovet for at udvide kravet til også at omfatte etageangivelsen skyldes, at det i større bygningskomplekser ikke altid er klart, hvilken etage man befinder sig på, hvorfor det i mange tilfælde vil kunne være hensigtsmæssigt, at denne oplysning også er omfattet af den skiltning, som adressemyndigheden kan pålægge ejeren at opsætte og vedligeholde.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i *stk. 2* vil blive fastsat regler, der viderefører de gældende regler om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser, der følger af adressebekendtgørelsens §§ 18-22. Det er således hensigten, at der fortsat vil blive fastsat regler om fastsættelse af etagebetegnelser, herunder i forhold til butikcentre, sygehuse og andre større bygningskomplekser, og regler om fastsættelse af dørbetegnelse samt fastsættelse af husnumre ved indgange via udvendige trapper og altangange.

Det bemærkes, at det i medfør af lovforslagets § 20, stk. 2, vil kunne fastsættes i regler udstedt i medfør af loven, at manglende overholdelse af skiltningsregler udstedt i henhold til § 10 er strafbelagt.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse handler om adressemyndighedens adgang til enhver ejendom for at besigtige forholdene med henblik på fastsættelse af adresser eller undersøgelse af skiltning.

De gældende regler om besigtigelse følger af BBR-lovens § 3, stk. 2, hvorefter kommunen efter forudgående underretning, uden retskendelse og med forevisning af behørig legitimation har adgang til enhver ejendom med henblik på udvendig besigtigelse og opmåling for at tilvejebringe oplysninger til brug for registreringen i BBR. Kommunen kan ved formodning om, at der er væsentlige afvigelser i oplysninger, som ejeren er pligtig til at afgive, med retskendelse få adgang til indvendig besigtigelse og opmåling.

Med den foreslåede § 11 udvides formålet, hvormed der gives adgang til besigtigelse, i forhold til formålet med besigtigelse efter BBR-loven. Det foreslås således, at adressemyndigheden får mulighed for at besigtige fast ejendom dels med henblik på at kontrollere, om skiltningen er udført i overensstemmelse med lovforslagets regler herom, og dels med henblik på fastsættelse af adresser. Udvidelsen af besigtigelsesmuligheden har til hensigt at understøtte formålet, om at gøre det muligt at orientere sig og finde vej, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Synlige husnummerskilte er for eksempel nødvendige i det daglige, når man skal finde vej, og kan i en ulykkessituation være forudsætning for hurtig hjælp til borgerne. Adgang til besigtigelse vurderes i praksis at være mindre indgribende end efter BBR-lovens § 3, stk. 2, fordi den vil

være kortvarig og af mere orienteringsagtig karakter. Besigtigelsesbestemmelsen har primært til formål, at der kan ydes en bedre både offentlig og privat service til ejendommens beboere og brugere.

Det foreslås i *stk. 1*, at adressemyndigheden har adgang til enhver ejendom med henblik på udvendig besigtigelse samt indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter med henblik på fastsættelse af adresser eller på at undersøge, om skiltningen er udført i overensstemmelse med § 9 og regler fastsat i medfør af § 10 (herunder regler om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser).

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* giver adressemyndigheden adgang til enhver ejendom med henblik på besigtigelse – med undtagelse af tilfælde omfattet af *stk. 2* – uden retskendelse, men det kræver forudgående underretning og forevisning af behørig legitimation.

Bestemmelsen omfatter besigtigelse, som foregår på selve ejendommen, mens besigtigelse, som kan ske fra vejen, ikke er omfattet, medmindre der er tale om en privat vej, jf. definitionen af private veje i § 10, nr. 9, i lov om private fællesveje. Hvis der er tale om en sådan privat vej, kræver besigtigelse også forudgående underretning og fremvisning af behørig legitimation, da selve den private vej udgør en del af grundejerens ejendom.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af BBR-lovens § 3, *stk. 2*, 1. pkt., men udvider i forhold til BBR-lovens § 3, *stk. 2*, formålet med besigtigelsen, idet bestemmelsen giver mulighed for, at besigtigelser kan foretages med henblik på at fastsætte adresser eller undersøge, om skiltningsreglerne i lovforslagets § 9 og regler udstedt i medfør af lovforslagets § 10 er overholdt.

Når adressemyndigheden besigtiger med henblik på fastsættelse af adresser, undersøges for eksempel adgangsforholdene ind på ejendommen, hvordan adgangsvejene og indgangsdøre er placeret, og hvilken funktion de har. Besigtigelsen sker med henblik på at fastsætte det nødvendige antal husnumre og hvilke indgange, der skal have et husnummer, og hvilket husnummer det i givet fald skal være. Besigtigelse med henblik på fastsættelse af adresser kan f.eks. være relevant i store komplekse bygningsmasser for at stedfæste indgangsdøre.

Når adressemyndigheden besigtiger med henblik på at undersøge, om skiltningen er udført i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 9 eller i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af lovforslagets § 10, påses for eksempel, at der er opsat husnummerskilte, henvisningsskilte og om påkrævet, at der er skiltet med etage- og dørbetegnelser. Det kan også påses, om skiltningen er sket det korrekte sted. Ved korrekt sted skal her forstås, at eksempelvis et husnummerskilt med nr. 8 er sat ved indgangen til nr. 8 og ikke ved indgangen til nr. 6 eller 8A. Det kan endvidere undersøges, om skiltningen er synlig og ikke forveksles med andre betegnelser, og om den er udført og udformet på den nærmere bestemt måde.

Endvidere indeholder den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* – som noget nyt i forhold til gældende ret – en hjemmel for adressemyndigheden til at foretage indvendig besigtigelse af lokaliteter, som er offentligt tilgængelige, med henblik på at fastsætte adresser eller undersøge skiltningen.

Herved adskiller adgangen til indvendig besigtigelse efter den foreslåede bestemmelse sig fra BBR-lovens § 3, *stk. 2*, 2. pkt., derved, at der indføres en ny sontring i forhold til kravet om retskendelse mellem indvendig besigtigelse af lokaliteter, der falder uden for beskyttelsen af boligens ukrænkelighed i grundlovens § 72 (det foreslåede *stk. 1*), og indvendig besigtigelse af lokaliteter, der falder inden for beskyttelsen i grundlovens § 72 (det foreslåede *stk. 2*).

Efter de gældende regler i BBR-lovens § 3, *stk. 2*, skal der indhentes retskendelse for indvendig besigtigelse, mens der ikke skal indhentes retskendelse for udvendig besigtigelse. Det foreslås, at denne sontring forlades, fordi den medfører en upraktisk situation for kommunerne som adressemyndighed derved, at der skal indhentes retskendelse til indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter så som butikcentre og sygehuse.

På den baggrund foreslås i *stk. 1*, at der etableres en mulighed for at foretage både udvendig besigtigelse

af ejendomme, samt indvendig besigtigelse af lokaliteter uden retskendelse, medmindre der er tale om en ikke offentligt tilgængelig lokalitet, i hvilket tilfælde besigtigelse alene kan foretages i henhold til stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelses stk. 1 bliver det muligt for adressemyndigheden at foretage indvendig besigtigelse af lokaliteter, der er offentligt tilgængelige, herunder offentligt tilgængelige lokaliteter i butikcentre, sygehuse, universiteter og ikke-aflåste trappeopgange uden retskendelse, med henblik på at kontrollere, om skiltningen er i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 9 og regler udstedt i medfør af § 10.

Det foreslås i *stk. 2* at adressemyndigheden alene kan foretage indvendig besigtigelser af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, med henblik på fastsættelse af adresser eller hvis der er formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen, og kun med forudgående retskendelse.

Som eksempel på en lokalitet, der ikke kan antages at være offentligt tilgængelig, og som dermed alene kan besigtiges efter fremgangsmåden i stk. 2, kan nævnes aflåste private trappeopgange.

Som det fremgår, kan adressemyndighedens adgang til lokaliteter, herunder bolig eller erhvervslokaler, der ikke er offentligt tilgængelige, jf. stk. 2, efter forudgående retskendelse kun anvendes i situationer, hvor det er nødvendigt at besigtige forholdene med henblik på fastsættelse af adresser, eller hvor der er en formodning om, at der kan være tale om væsentlige mangler, herunder større afvigelser, fra skiltningsreglerne i § 9 eller regler fastsat i medfør af § 10.

Den foreslåede bestemmelses stk. 2 kan eksempelvis tænkes anvendt i situationer, hvor der i komplekse bygningsmasser skal fastsættes etage- og dørbetegnelser eller stedfæstes indgangsdøre, eller hvor der er en formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen, og det ikke har været muligt for adressemyndigheden at få samtykke fra ejeren til indvendig besigtigelse af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, herunder hvor ejeren ikke har besvaret adressemyndighedens henvendelser herom, eller har nægtet adressemyndigheden adgang til ejendommen med henblik på besigtigelsen.

Der foreligger eksempelvis en formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen i situationer, hvor adressemyndigheden har modtaget indberetninger fra beredskabsmyndigheder, der har oplevet mangler ved skiltningen ved brandsyn eller politisager, eller hvor borgere klager, fordi de har haft vanskeligt ved at finde vej på grund af mangelfuld skiltning.

Besigtigelse efter den foreslåede § 11 skal altid ske med forudgående varsel og mod forevisning af behørig legitimation. Kontrol i medfør af denne bestemmelse skal ske under iagttagelse af reglerne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de grundlæggende regler om etablering og drift m.v. af Danmarks Adresseregister.

Efter de gældende regler registreres vejnavne og adresser i flere forskellige systemer. Vejnavne registreres i CPR's vejregister, som indgår i CPR-systemet, mens adresser registreres i et register under Bygnings- og Boligregistret, BBR. Reglerne om etablering og drift m.v. af BBR er fastsat BBR-lovens §§ 1-3.

I § 12, stk. 1-3, foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren som dataansvarlig myndighed etablerer, driver, vedligeholder og videreudvikler et landsdækkende grunddataregister med oplysninger om vejnavne og adresser, benævnt Danmarks Adresseregister og at hver enkelt kommune fører registret efter ministerens anvisninger.

Endvidere foreslås i stk. 4, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter forhandling med KL kan fastsætte regler om fordelingen af udgifterne til Danmarks Adresseregister, og at andre parter kan bidrage til fordelingen af udgifterne efter aftale med ministeren.

Den foreslåede § 12 indebærer, at de adresse- og vejoplysninger, der i dag findes i bl.a. BBR-registret,

vil blive udskilt i et separat landsdækkende adresseregister, som indeholder grunddata om landets vejnavne og adresser.

Det vurderes i den forbindelse, at Danmarks Adresseregister bedst kan udvikles og vedligeholdes ved, at registret etableres som et landsdækkende og centralt register. Både drift og udvikling af registret vil endvidere kunne gøres væsentligt billigere i et centralt register i forhold til en løsning, hvor den enkelte kommune selv skulle iværksætte tiltag for registret og afholde EU-udbud med muligt valg af forskellige driftsleverandører.

Efter det foreslåede *stk. 1* pålægges energi-, forsynings- og klimaministeren opgaven med at etablere, drive, vedligeholde og udvikle ét samlet register med adresseoplysninger.

Det vurderes, at behandlingen af oplysninger om adresser i forbindelse med Danmarks Adresseregister vil være omfattet af persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer), da der vil være tale om registrering af oplysninger, der kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3.

Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være hjemmel til den behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af Danmarks Adresseregister, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med registrets førelse forudsættes i øvrigt at ske inden for rammerne af persondataloven.

Da Danmarks Adresseregister vil være omfattet af persondataloven, skal der tages stilling til, hvem der er dataansvarlig myndighed for registret. Efter persondatalovens § 3, nr. 4, defineres den dataansvarlige myndighed som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af oplysninger.

Det fastsættes i den foreslåede bestemmelses *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren og ikke kommunerne er dataansvarlig myndighed i forhold til Danmarks Adresseregister.

Efter *stk. 3* fører hver kommune registret efter regler, der fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren. Kommunerne skal dermed anses for at være databehandlere i forhold til registret, jf. persondatalovens § 3, nr. 5.

Herved følger ansvarsfordelingen reglerne i BBR-loven i forhold til BBR-registret.

Såfremt energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiger opgaven med at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister til en anden offentlig myndighed eller et privat selskab, vil den offentlige myndighed eller det private selskab ligeledes være at anse som databehandler, jf. persondatalovens § 3, nr. 5.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at udgifterne forbundet med adresseregistrets etablering, drift, vedligeholdelse og videreudvikling fordeles mellem staten og kommunerne i henhold til regler, som fastsættes af ministeren efter forhandling med KL.

Bestemmelsen adskiller sig fra BBR-lovens § 1, stk. 3, 2. pkt., hvorefter udgifterne til BBR-registrets vedligeholdelse og drift afholdes af kommunalbestyrelsen og ministeren kan fastsætte regler om fordelingen af udgifterne mellem de enkelte kommuner.

Til forskel fra Bygnings- og Boligregistret er udgifterne til etablering af Danmarks Adresseregister samt drift, vedligehold og fællesoffentlig videreudvikling frem til 2023 finansieret gennem grunddataprogrammet. Desuden er det aftalt, at henholdsvis staten og kommunerne finansierer egne ønsker til videreudvikling. Ministeren skal således efter forhandling med KL fastsætte regler om fordelingen af eventuelle yderligere udgifter til vedligeholdelse, drift og fælles ønsker til videreudvikling frem til midlerne fra

grunddataprogrammet udløber og herefter fra 2023 for drift, vedligeholdelse og videreudvikling samt eventuel nyetablering af registret.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at andre parter kan bidrag efter aftale med ministeren.

Hensigten med forslaget til *stk. 4, 2. pkt.*, er at udgifterne skal afholdes af staten og kommunerne, og at andre parter kan bidrage til udgifterne i forbindelse med Danmarks Adresseregister efter aftale med ministeren. Andre parter kan f.eks. være regioner eller private, som måtte have en interesse i at videreudvikle Danmarks Adresseregister.

Til § 13

I § 13 foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til helt eller delvist at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister. Myndigheden eller selskabet skal udbyde opgaven med jævne mellemrum, og udbuddet skal følge reglerne for tildeling af offentlige kontrakter, efter udbudsloven.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* indeholder en hjemmel for ministeren til at henlægge registrets etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling til en offentlig myndighed eller et privat selskab.

Bestemmelsen svarer herved i det væsentlige til BBR-lovens § 1 a, som indeholder en lignende adgang til bemyndigelse af en offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive og udvikle BBR-registret.

Den foreslåede § 13 viderefører således i det væsentlige den gældende ordning for BBR-registret, for så vidt angår muligheden for at give bemyndigelse til en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister, herunder udbudsforpligtelsen for den pågældende bemyndigede myndighed eller selskab.

Bestemmelsen svarer således i det væsentlige til de gældende regler for BBR-registret, og myndigheden eller selskabet er også i forhold til Danmarks Adresseregister at anse som databehandler, jf. § 3, nr. 5, i lov om behandling af personoplysninger.

Efter *stk. 1* vil ministeren kunne foretage en hel eller delvis bemyndigelse til en offentlig myndighed eller et privat selskab. Adgangen til delvis bemyndigelse vil kunne anvendes til at bemyndige en myndighed eller et selskab til at varetage en del af opgaverne forbundet med etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling. De opgaver, der ikke bemyndiges til myndigheden eller selskabet, vil kunne bemyndiges til andre myndigheder eller selskaber, ligesom ministeren vil kunne undlade at foretage en bemyndigelse, for så vidt angår de resterende opgaver.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at energi-, forsynings- og klimaministeren har mulighed for at finde omkostningseffektive løsninger på større eller mindre dele af it-funktionaliteten, hvor det er hensigtsmæssigt.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse som hidtil ikke kunne overdrages afgørelseskompetence til en bemyndiget myndighed eller selskab. Det skal således fortsat være adressemyndigheden, dvs. kommunalbestyrelsen, der træffer de forvaltningsretlige afgørelser omkring registreringen i Danmarks Adresseregister, og ministeren, der er klageinstans for adressemyndighedens afgørelser.

Energi-, forsynings- og klimaministeren anviser, hvilke etablerings-, drifts-, vedligeholdelses- og udviklingsopgaver myndigheden eller selskabet skal udføre, og myndigheden eller selskabet har ansvaret for udførelsen af de anviste opgaver.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2* er en bemyndiget myndighed eller et bemyndiget selskab forpligtet til at udbyde opgaverne med etablering, drift, vedligeholdelse og udvikling af Danmarks Adresseregister.

Udbudsforpligtelsen for en bemyndiget myndighed eller et bemyndiget selskab vil følge de samme regler, som er gældende for bemyndigede myndigheder eller selskaber i forhold til BBR. Det medfører

bl.a., at myndigheden eller selskabet skal konkurrenceudsætte samtlige opgaver, der er henlagt til myndigheden eller selskabet, i den udstrækning disse er udbudspligtige efter udbudsloven. Udbud skal ske med jævne mellemrum og skal gennemføres i overensstemmelse med udbudslovens regler om tildeling af offentlige kontrakter. Udbud sker i alle tilfælde på den bemyndigede myndigheds eller selskabs regning og ansvar. Myndigheden eller selskabet udbyder opgaverne i eget navn.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgørelser, der træffes i forbindelse med gennemførelse af udbud efter den foreslåede lov og de i medfør heraf fastsatte regler, kan påklages til Klagenævnet for Udbud efter reglerne i lov om Klagenævnet for Udbud og regler fastsat i medfør heraf (klagenævnet). Herved følger forslaget bestemmelsen i BBR-lovens § 1 a, stk. 3, som giver adgang til at påklage afgørelser om udbud efter BBR-loven til klagenævnet.

Det foreslås i *stk. 4*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med myndigheder eller selskaber, der er bemyndiget efter stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ministeren efter den foreslåede bestemmelses stk. 6, 3. pkt., kan fastsætte nærmere regler om myndighedens eller selskabets oplysningspligt over for ministeren. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i BBR-lovens § 1 a, stk. 6, som fastsætter ministerens tilsyn med bl.a. det bemyndigede selskab, for så vidt angår registret.

Ligesom BBR-lovens tilsynsbestemmelse er den foreslåede bestemmelses stk. 4 en følge af, at myndigheden eller selskabet overlades etableringen, driften, vedligeholdelsen og udviklingen af et register, som ministeren er ansvarlig for. Det er nødvendigt, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan føre tilsyn med myndighedens eller selskabets økonomi og opgaveløsning, for så vidt angår Danmarks Adresseregister.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i stk. 6, 3. pkt., skal fastsættes regler for, at myndigheden eller selskabet årligt skal afrapportere sit virke til ministeren og give ministeren uhindret adgang til alle oplysninger, data og interne dokumenter vedrørende registret.

Formålet med tilsynet efter stk. 4 er at sikre en høj datakvalitet samt sikre, at håndtering af indberetninger, ajourføring og validering af data sker korrekt. Idet myndigheden eller selskabet har ret til at føre anden virksomhed ved siden af de opgaver, som følger af bemyndigelsen, er det en forudsætning, at alle aktiviteter med at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister holdes tydeligt adskilt fra selskabets øvrige virksomhed.

Samtlige direkte og indirekte omkostninger og indtægter forbundet med opgaven skal opføres særskilt i selskabets regnskab. Myndighedens eller selskabets øvrige (kommercielle) ydelser må alene anvende data fra it-systemets offentligt tilgængelige grænseflade således, at myndigheden eller selskabet på dette område opererer på samme markedsvilkår som andre.

Midler fra den eksklusive rettighed til at etablere, drive, vedligeholde og udvikle registret (monopoldele) må ikke anvendes i forbindelse med øvrige aktiviteter. Såfremt myndigheden eller selskabet har eller får flere monopoler, skal driften og økonomien mellem disse være klart adskilt, og midlerne fra det ene monopol må ikke anvendes i forbindelse med et andet monopol.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 5* kan Rigsrevisionen kræve regnskabet for et bemyndiget selskab forelagt til gennemgang. Herved er bestemmelsen en videreførelse af tilsynsbestemmelsen i BBR-lovens § 1 a, stk. 7, som gælder for BBR.

Ved Rigsrevisionens gennemgang af selskabets økonomi påses blandt andet, at regnskabet er undergivet betryggende revision, og at der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne, jf. reglerne i § 4, jf. § 6 i lov om revision af statens regnskaber m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 19. januar 2012. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte en revisionsinstruks.

Det foreslås i *stk. 6*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter de nærmere regler for, hvordan myndigheden eller selskabet skal etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister

og udbyde opgaverne i forbindelse hermed, ligesom det er tilfældet for BBR. Kravspecifikationer m.v. i forbindelse med Danmarks Adresseregister udarbejdes af den offentlige myndighed eller det private selskab efter energi-, forsynings- og klimaministerens nærmere anvisninger, som det også er tilfældet for BBR i dag. De nærmere regler vil blive fastsat ved bekendtgørelse eller gennem kontrakter og aftaler, og vil vedrøre etablering, drift, vedligeholdelse, herunder finansiering, og udvikling af registret, samt regnskab, revision og tilsyn.

Det bemærkes, at energi-, forsynings- og klimaministeren fortsat er dataansvarlig myndighed og efter det foreslåede stk. 6 kan fastsætte nærmere regler om, hvordan og hvornår myndigheden eller selskabet skal levere data og aflægge regnskab, samt om myndighedens eller selskabets funktion, administration af udbud, kontraktstyring m.v. Det er alene ministeren, der kan pålægge myndigheden eller selskabet krav til udvikling og videreudvikling af registret. Myndigheden eller selskabet har ansvaret for udførelsen af de anviste opgaver.

Til § 14

De foreslåede bestemmelser i § 14 angiver, hvilke oplysninger som skal registreres i Danmarks Adresseregister.

Der har hidtil ikke eksisteret et samlet register over vejnavne og adresser i Danmark. I stedet registreres oplysninger om vejnavne og adresser i henholdsvis CPR og BBR. Det følger således af adressebekendtgørelsens § 32, at adressemyndigheden registrerer oplysninger om vejnavne m.v. samt oplysninger om vejenes og adressernes beliggenhed samt oplysninger om eventuelt fastsatte supplerende bynavne i CPR's vejregister. Efter adressebekendtgørelsens § 33, registrerer adressemyndigheden samtlige fastsatte adresser i BBR.

Hensigten med lovforslagets § 14 er blandt andet at tydeliggøre, at Danmarks Adresseregister alene indeholder oplysninger om de vejnavne, adresser og supplerende bynavne, som findes i Danmark, og hvor de er beliggende. Danmarks Adresseregister skal således ikke registrere oplysninger om de personer eller virksomheder, som bor eller hører til på ejendommen, eller nærmere oplysninger om ejendommen og dens bygninger og boliger. Der registreres ligeledes heller ikke oplysninger om ejendommens ejer.

I overensstemmelse med grunddataprogrammets principper findes sådanne oplysninger i de andre grunddataregistre: CPR, CVR, matriklen, BBR, den kommende Ejerfortegnelse og det kommende register over faste ejendommers beliggenhedsadresse. Da grunddataprogrammet sikrer, at registrene passer ind i en fælles datamodel og bygger på hinandens oplysninger, er det muligt at sammenstille oplysninger på tværs af registrene, når dette er relevant.

For at muliggøre sådanne sammenstillinger indeholder Danmarks Adresseregister både en geografisk beliggenhedsoplysning, som kan bruges i et digitalt kort eller et navigationssystem, og en oplysning om, hvilket jordstykke i grunddataregistret matriklen adressen ligger på, eller hvilke bygninger adressen hører til.

Herudover registreres det i Danmarks Adresseregister, hvilket sogn og afstemningsområde som adressen er beliggende i. Oplysning om sogn og afstemningsområde indgår i udtræk fra CPR over personer med valgret, der udgør grundlaget for udarbejdelse af valglisten i forbindelse med menighedsrådsvalg, kommunal-, regions- og folketingsvalg, landsdækkende folkeafstemninger og Europa-Parlamentsvalg.

Som anført under lovforslagets pkt. 2.7.2. i de almindelige bemærkninger vurderes det, at behandlingen af oplysninger om adresser i forbindelse med oprettelsen og anvendelsen af Danmarks Adresseregister vil være omfattet af persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer, da der – uanset der ikke indgår oplysninger om konkrete personer – vil være tale om registrering af oplysninger, der kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være hjemmel til den

behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af adresseregistret, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

Herudover bemærkes, at behandlingen af personoplysningerne i forbindelse med registrets anvendelse forudsættes at finde sted inden for rammerne af persondataloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at adressemyndigheden i Danmarks Adresseregister registrerer oplysninger om vejnavne, adresser og supplerende bynavne, som er fastsat efter denne lov eller efter reglerne fastsat i medfør af loven.

Bestemmelsen fastlægger Danmarks Adresseregisters funktion som grunddataregister for samtlige vejnavne, adresser og supplerende bynavne i Danmark. De nærmere regler for udformningen af de enkelte elementer, som indgår i Danmarks Adresseregister, vil blive fastlagt af energi-, forsynings- og klimaministerens i en bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets § 3, stk. 4, § 5, stk. 3, og § 7, stk. 6.

Det fremgår af lovforslagets § 12, stk. 3, at det er hver kommune, der fører registret efter regler som fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministerens.

Som nævnt i bemærkningerne til § 2 skal ordet »fastsat« forstås således, at det dækker såvel den situation, at adressemyndigheden fastsætter et nyt vejnavn, adresse eller supplerende bynavn, og den situation at en eksisterende forekomst ændres eller nedlægges. I alle tilfælde skal den korrekte oplysning registreres i Danmarks Adresseregister således, at registret stedse indeholder de fuldstændige oplysninger om samtlige kommunens vejnavne og adresser.

Uanset at lovforslaget anvender formuleringen »og fastsat efter denne lov eller reglerne udstedt i medfør af denne lov«, skal også den nuværende, ældre bestand af vejnavne, adresser og supplerende bynavne m.v. være registreret i Danmarks Adresseregister, selv om disse forekomster er fastsat efter nugældende og tidligere lovgivning.

Danmarks Adresseregister indeholder oplysninger, der registreres direkte af adressemyndigheden, men også oplysninger, der optages automatisk på baggrund af adressemyndighedernes registreringer, eller oplysninger, der indgår fra andre registre, for eksempel Danmarks Administrative Geografiske Inddeling.

I de foreslåede *stk. 2-4* fremgår, hvilke oplysninger, der optages i Danmarks Adresseregister, uanset om oplysningerne registreres direkte eller optages automatisk, jf. ovenfor.

Den foreslåede *stk. 2* indeholder en liste over oplysninger, som skal optages i Danmarks Adresseregister for hvert vejnavn.

I *nr. 1* foreslås, at selve vejnavnet og et forkortet vejnavn skal optages i Danmarks Adresseregister. I dag optages disse oplysninger i CPR's vejregister.

I forbindelse med den aftalte forenkling af registreringsprocessen, som er et led i det igangværende adresseprogram, er det besluttet, at registreringen af vejnavne skal overflyttes til Danmarks Adresseregister, således at hele adressen registreres ét sted.

Af hensyn til de mange eksisterende it-systemer, registre m.v. som i dag anvender CPR's vejnavnedata, vil de nuværende formater for vejnavne m.v. blive opretholdt, når Danmarks Adresseregister overtager opgaven.

Ligesom i dag vil vejnavne således kunne registreres med indtil 40 tegn. Er et vejnavn mere end 20 tegn langt vil der, af hensyn til systemer med begrænset plads, eksempelvis sundhedskort, tillige blive registreret et forkortet vejnavn (kaldet vejadresseringsnavn) på maksimalt 20 tegn. Dette er i dag fastsat i adressebekendtgørelsens § 6 og vil blive videreført ved regler udstedt i medfør af lovforslagets § 3, stk. 4, i en kommende ny adressebekendtgørelse.

I *nr. 2* foreslås, at den omtrentlige geografiske beliggenhed og udstrækning af den navngivne vej skal optages i Danmarks Adresseregister. En sådan registrering findes ikke i dag i CPR's vejregister. Hensigten med forslaget er at gøre det muligt for et it-system, som anvender de autoritative adressedata,

eksempelvis i et satellitbaseret navigationssystem eller i en smartphone, at søge efter vejnavne i et givent geografisk område. Oplysningen vil tillige blive anvendt for at sikre den geografiske entydighed af nye vejnavne. I forbindelse med etableringen af Danmarks Adresseregister vil oplysningen blive beregnet automatisk for alle nuværende vejnavne på basis af data om de tilknyttede adressers beliggenhed og det digitale vejnet, som GeoDanmark har etableret.

I *nr. 3* foreslås, at postnumre og eventuelle supplerende bynavne skal optages for vejnavnet.

Disse oplysninger er i dag optaget i CPR's vejregister. I forbindelse med den forenkling af registreringsprocessen, som er et led i det igangværende adresseprogram, er det aftalt at overflytte denne registrering til Danmarks Adresseregister.

I *nr. 4* foreslås det, at oplysninger om hvilke kommuner og tilhørende vejkode, som vejnavnet vedrører, optages i Danmarks Adresseregister.

Disse oplysninger svarer ligeledes til, hvad der i dag optages i CPR's vejregister, hvor det for hvert vejnavn findes en kommunekode, der angiver den pågældende kommune, som vejen berører og en såkaldt vejkode, som er en unik identifikation af vejnavnet inden for den pågældende kommune.

I Danmarks Adresseregister vil kommune- og vejkode således blive optaget fuldstændig som i dag af hensyn til de mange eksisterende it-systemer, registre med videre, som i dag anvender CPR's vejnavnedata.

Som noget nyt vil stavemåden for navngivne veje, der berører mere end en kommune, som eksempelvis motorveje, kun blive registreret én gang, selv om der vil være en kommune- og vejkode for hver af de kommuner, som vejen vedrører. I dag registreres sådanne vejnavne manuelt i hver af de kommuner, som vejen berører, hvilket betyder, at der optræder små staveforskelle i vejnavnet. Samtidig er der risiko for, at det samme husnummer kan optræde på vejen to forskellige steder. Hvis sådanne navngivne veje kun registreres én gang, undgås disse fejl. De nærmere regler herom vil blive fastsat i bekendtgørelsesform.

I *nr. 5* foreslås det, at status for vejnavnet optages i Danmarks Adresseregister. Et vejnavn kan skifte status og det er adressemyndigheden, der registrer den aktuelle status for vejnavnet. Et vejnavns status kan eksempelvis være foreløbig, gældende eller nedlagt. Oplysningen er primært relevant for adressemyndigheden, men andre interesserede vil også have adgang til oplysningen.

I *nr. 6* foreslås, at datoen for vejnavnet ikrafttræden optages i Danmarks Adresseregister. Oplysningen herom har naturligvis først og fremmest betydning for nye vejnavne og i situationer, hvor en eksisterende navngiven vej helt eller delvist ændrer navn. Det er således såvel datoen for vejnavnets oprindelige ikrafttræden, som eventuelle datoer for efterfølgende ændringer, der skal optages i registret.

Når adressemyndigheden træffer beslutning om et nyt eller ændret vejnavn, er det som regel hensigtsmæssigt samtidig at bestemme, at vejnavnet først skal træde i kraft på en bestemt dato, således at eksterne parter, som eksempelvis de berørte borgere og virksomheder, postvæsenet, politi og beredskab har mulighed for at forberede sig. Det samme gælder i de situationer, hvor et vejnavn nedlægges.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder en liste over de oplysninger, som skal optages i Danmarks Adresseregister for hver adresse.

I *nr. 1-3* foreslås, at de elementer, der efter lovforslagets § 6 indgår i den fuldstændige adresse, skal registreres, det vil sige, vejnavn samt husnummer (inklusive et eventuelt bogstav) og eventuel etage- og dørbetegnelse, eventuelt supplerende bynavn samt postnummer.

I dag foregår registreringen af postnummer og et eventuelt supplerende bynavn, i CPR's vejregister, idet kommunen for hvert vejnavn manuelt registrerer, hvilke intervaller af husnumre der hører til et bestemt postnummer og supplerende bynavn.

I forbindelse med den aftalte forenkling af registreringsprocessen vil registreringen blive overflyttet til Danmarks Adresseregister. Samtidig vil registreringen kunne ske automatisk, idet den kan baseres på

oplysninger om den geografiske afgrænsning af postnumrene og af de supplerende bynavne, som findes i grunddataregistret Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI), der drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Ved at anvende adressens geografiske koordinater i en forespørgsel mod Danmarks Administrative Geografiske Inddeling, vil dette register automatisk kunne oplyse, hvilket postnummer og eventuelt supplerende bynavn, der skal indgå i adressen.

I *nr. 4* foreslås det endvidere, at adressens geografiske beliggenhed og tilknytning til vejnettet skal optages i Danmarks Adresseregister.

Siden 2001 har kommunerne for hver adresse registreret et sæt geografiske koordinater, som repræsenterer den hoveddør eller lignende, som adressen angiver adgangen til. Oplysningerne om de geografiske koordinater kan bruges til at vise adressen på et digitalt kort, hvilket betyder at Danmarks adresser i stigende omfang bliver brugt geografisk, eksempelvis i beredskabet og til vejvisning i smartphones og satellitbaserede navigationssystemer (GPS).

I forbindelse med det igangværende adresseprogram er det aftalt, at oplysningerne om adressernes geografiske beliggenhed skal forbedres for så vidt angår både kvalitet og aktualitet.

I samme forbindelse er det aftalt, at der udover adressens position i den bygning eller lignende, som adressen hører til (adgangspunktet), desuden skal registreres koordinaterne til et punkt (vejpunktet) på den vejmidte, som giver adgang til adressen. Hensigten hermed er at forbedre mulighederne for at anvende de autoritative adresseoplysninger til transportplanlægning og navigation.

I forbindelse med etableringen af Danmarks Adresseregister, vil oplysningen blive beregnet automatisk for alle nuværende adresser på basis af forskellige andre geografiske data, bl.a. det digitale vejnet, som GeoDanmark har etableret.

I dag registrerer mange kommuner de geografiske oplysninger om adresserne i særskilte kortbaserede it-systemer. Med introduktionen af Danmarks Adresseregister vil registreringen af adressens geografiske beliggenhed kunne ske direkte på et digitalt kort, der er integreret i registrets skærbilleder. Det digitale kort er baseret på data fra GeoDanmark.

I *nr. 5* foreslås, at det sogn og de afstemningsområder, adressen hører til, optages i Danmarks Adresseregister.

Oplysningen om, hvilket sogn og afstemningsområder hver adresse er beliggende i, er nødvendig for dannelsen af CPR's valgudtræk over personer med valgret med henblik på afholdelse af menighedsrådsvalg, kommunal-, regions- og folketingsvalg, landsdækkende folkeafstemninger og Europa-Parlamentsvalg.

I dag foregår denne registrering i CPR's vejregister, hvor kommunen for hvert vejnavn angiver, hvilke intervaller af husnumre der hører til et bestemt sogn og afstemningsområde. I forbindelse med den aftalte forenkling af registreringsprocessen, er det besluttet, at registreringen skal overflyttes til Danmarks Adresseregister.

Ligesom det er tilfældet for postnummer og supplerende bynavn, vil registreringen i Danmarks Adresseregister kunne ske automatisk, idet den kan baseres på oplysninger om den geografiske afgrænsning af sognene og afstemningsområderne, som findes i Danmarks Administrative Geografiske Inddeling. Ved at anvende adressens geografiske koordinater i en forespørgsel mod Danmarks Administrative Geografiske Inddeling, vil dette register automatisk kunne oplyse, hvilket sogn og afstemningsområder adressen hører til.

I *nr. 6* foreslås, at det optages hvilket jordstykke, adressen ligger på.

Ved at anvende adressens geografiske koordinater i en forespørgsel mod grunddataregistret matriklen, vil dette register automatisk kunne oplyse, hvilket jordstykke adressen ligger på.

Herved sikres der et datamæssigt grundlag for at kunne udstille og sammenstille oplysninger om adressen fra Danmarks Adresseregister med oplysninger fra andre grunddataregistre om ejendommen, som adressen ligger på. Dette har stor betydning for en række offentlige myndigheder og private anvendere.

I *nr. 7* foreslås det, at der optages oplysninger om, hvilken bygning eller teknisk anlæg i Bygnings- og Boligregistret (BBR), som adressen eventuelt hører til.

Oplysningen herom har især betydning, når der på en ejendom er mere end en bygning, og hvor der derfor kan være tvivl om, hvilken af bygningerne adressen hører til. Eksempelvis skal ejeren være fuldt oplyst herom for at kunne udføre skiltningen med de fastsatte husnumre korrekt efter de foreslåede regler herom i § 9.

Når adressemyndigheden fastsætter en adresse og registrerer dens geografiske beliggenhed, jf. forslaget til *nr. 4*, vil adressemyndigheden altid vide, hvilken bygning, der er tale om. Tilsvarende gælder for adresser, der fastsættes for at benævne tekniske anlæg, som eksempelvis en gruppe vindmøller.

Er adressen fastsat for at identificere en bestemt bolig, vil adressen høre til den bygning, som boligen ligger i.

I *nr. 8* foreslås det, at der optages oplysning om, hvilken kommune adressen er beliggende i.

Denne oplysning er nødvendig, da det for aftagere af adresseoplysninger er relevant at få kendskab til, hvilken kommune den enkelte adresse er beliggende i.

I *nr. 9* foreslås det, at status for adressen registreres. Adressens status kan skifte, og det er adressemyndigheden, der registrer den aktuelle status, som eksempelvis kan være foreløbig, gældende eller nedlagt. Oplysningen om adressens status er primært relevant for adressemyndigheden, men andre interesserede vil også have adgang til oplysningen.

I *nr. 10* foreslås det, at dato for adressens ikrafttræden registreres. Oplysningen har først og fremmest betydning for nye adresser eller eksisterende adresser, som ændres, eksempelvis når det er nødvendigt at ændre husnummeret for en bestemt ejendom fra 14 til 14A.

I så fald kan adressemyndigheden beslutte at ændringen først skal træde i kraft på en bestemt dato, således at de berørte borgere og virksomheder, postvæsenet, politi, beredskab med videre har mulighed for at forberede sig.

Det foreslåede *stk. 4* fastsætter, hvilke oplysninger, der skal optages i Danmarks Adresseregister om postnumre og supplerende bynavne.

Oplysningerne hentes fra Danmarks Administrative Geografiske Inddeling.

I *nr. 1* foreslås det, at oplysning om alle postnumre med tilhørende navn på postnummerområder, der kan indgå i adresser, skal optages i Danmarks Adresseregister, samt dato for postnummerets eller navnets ikrafttræden.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 5, stk. 1, er det ifølge § 21 i postloven, den befordringspligtige postvirksomhed, som vedligeholder postnummersystemet, herunder bestemmer, hvilke postnumre der findes, og hvilket navn der er knyttet til hvert postnummerområde, som eksempelvis 4000 Roskilde.

Da postnummeret indgår som en central del af en adresse, er det vigtigt, at oplysningerne findes i Danmarks Adresseregister således, at alle, der bruger registrets oplysninger, har nem og lige adgang til en komplet og opdateret liste over alle gyldige postnumre med tilhørende navn. Det skal i øvrigt bemærkes, at der kun sjældent opstår nye postnumre.

Med vendingen »som kan indgå i adresser« er hensigten at tydeliggøre, at postnumre, som er fastsat af Post Danmark til rent interne, administrative formål, ikke indgår i Danmarks Adresseregister.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke oplysningen om hvert postnummers geografiske afgrænsning. I lighed med oplysninger om den geografiske afgrænsning af andre administrative inddelinger, regi-

streres og lagres den geografiske afgrænsning af postnumre i grunddataregistret Danmarks Administrative Geografiske Inddeling. Oplysninger om postnummergrænserne i Danmarks Administrative Geografiske Inddeling opdateres af Post Danmark efter aftale med Transport- og Bygningsministeriet.

Det foreslås også, at det registreres, hvilken dato postnummeret og det tilhørende navn på postnummerområdet træder i kraft. Det er både datoen for nye postnumre og deres tilhørende navn ikrafttræden og eventuelle efterfølgende ændringer, der skal registreres.

I *nr. 2* foreslås det, at oplysning om supplerende bynavne, samt dato for navnets ikrafttrædelse skal optages i Danmarks Adresseregister.

Bestemmelsen omhandler de supplerende bynavne, som adressemyndigheden fastsætter efter reglerne i lovforslagets § 5, stk. 2. Hensigten er, ligesom for postnumrene, at brugere af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister har nem og lige adgang til en komplet og opdateret liste over samtlige supplerende bynavne for hele landet.

Det forslåede *nr. 2* omfatter, ligesom *nr. 1*, ikke oplysningen om den geografiske afgrænsning af bynavnet, som adressemyndigheden skal fastsætte efter lovforslagets § 5, stk. 2.

Ligesom det er tilfældet for postnumrene, lagres den geografiske afgrænsning af de supplerende bynavne ikke i Danmarks Adresseregister men i Danmarks Administrative Geografiske Inddeling. Selv om oplysningerne lagres i Danmarks Administrative Geografiske Inddeling, vil adressemyndigheden kunne foretage registreringen via et digitalt kortvindue i Danmarks Adresseregister.

Det foreslås desuden, at det registreres hvilken dato det supplerende bynavn træder i kraft. Det er både datoen for nye navnes ikrafttræden, som eventuelle efterfølgende ændringer, der skal registreres.

I den foreslåede *stk. 5* bestemmes, at energi-, forsynings- og klimaministerens sikrer, at oplysninger om den geografiske afgrænsning af supplerende bynavne og postnumre er til rådighed for Danmarks Adresseregister.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 6 udgør postnummeret og et eventuelt supplerende bynavn centrale elementer i en adresse.

Som det ydermere fremgår af bemærkningerne til § 14, stk. 2-4, er funktionsmåden for Danmarks Adresseregister baseret på, at den geografiske afgrænsning af disse to elementer lagres i et andet grunddataregister, nemlig Danmarks Administrative Geografiske Inddeling. Imidlertid vil oplysningerne blive vist som en del af skærm billederne i Danmarks Adresseregister, uanset at oplysningerne stammer fra og lagres i et andet register.

Danmarks Administrative Geografiske Inddeling er imidlertid ikke som sådan reguleret af nærværende lov. I dag drives Danmarks Administrative Geografiske Inddeling af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering, som er en styrelse under Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. Indtil videre har ministeren opfyldt forpligtelsen til at sikre, at oplysninger om den geografiske afgrænsning af supplerende bynavne og postnumre er til rådighed for Danmarks Adresseregister, i og med Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering vil stille Danmarks Administrative Geografiske Inddeling til rådighed for, at Danmarks Adresseregister kan hente de nævnte oplysninger.

Hvis Danmarks Administrative Geografiske Inddeling ophører eller ændrer funktionsmåde må energi-, forsyning- og klimaministerens derfor drage omsorg for, at Danmarks Adresseregister kan tilgå oplysningerne fra en anden kilde, eller eventuelt lagre dem selv. Hvis Danmarks Administrative Geografiske Inddeling skifter ressortområde, vil forpligtelsen i stk. 5, bestå i at indgå en aftale med den pågældende ressortmyndighed om, at samspillet med Danmarks Adresseregister opretholdes.

Forslaget til *stk. 6* bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministerens til at fastsætte nærmere regler om indholdet i Danmarks Adresseregister, herunder at der kan indgå yderligere oplysninger end de i stk. 2-4 nævnte.

Hensigten med bestemmelsen er, at ministeren skal kunne fastsætte nærmere detaljeorienterede eller tekniske regler om, hvordan de enkelte oplysninger, som er nævnt i stk. 2-4, skal registreres i Danmarks Adresseregister, eksempelvis om længden af de enkelte datafelter, hvilke tegn- eller kodesæt der kan anvendes og lignende.

De nærmere regler kan også omfatte krav om, hvordan ændringer i registrets oplysninger er dokumenteret i form af historiske data, og hvordan kvalitets- og oprindelsesoplysninger for de enkelte felter skal registreres, eksempelvis således at en bruger kan gøre sig bekendt med, hvornår en oplysning er registreret, hvad der er kilden til oplysningen, og hvilken nøjagtighed, der kan forventes.

Endelig er det hensigten, at ministeren, hvis det viser sig at være hensigtsmæssigt, skal kunne beslutte at udvide oplysningerne i Danmarks Adresseregister med yderligere tekniske, geografiske eller administrative oplysninger, således at oplysningerne kommer alle brugere til gavn.

Det kunne eksempelvis være tekniske oplysninger som på en mere præcis måde kan knytte hvert vejnavn til det landsdækkende digitale vej- og stinet, den såkaldte »Vejreferencemodel«, som etableres i et samarbejde mellem Vejdirektoratet, Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering og GeoDanmark. Det kunne også være, at der opstår behov for at knytte en ekstra administrativ oplysning til hver adresse, eksempelvis om adressen er beliggende i byzone, landzone eller sommerhusområde eller oplysning om adressens geografiske beliggenhed i det vertikale plan (højde over havet).

Til § 15

Det foreslås i § 15, at registreringen i Danmarks Adresseregister for så vidt angår oplysninger om administrative geografiske inddelinger, jordstykker, bygninger eller tekniske anlæg, skal ske på grundlag af den autoritative oplysning fra matriklen, Bygnings- og Boligregistret (BBR) og Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI).

Administrative geografiske inddelinger er eksempelvis kommuner, sogne og afstemningsområder.

Bestemmelsen indebærer, at når der i henhold til lovforslagets § 14, stk. 2-4, eller regler udstedt i medfør af § 14, stk. 6, skal knyttes oplysninger om administrative geografiske inddelinger, jordstykker, bygninger eller tekniske anlæg i Danmarks Adresseregister, som er indeholdt i de i stk. 1 nævnte grunddataregistre, skal de autoritative oplysninger i disse registre lægges til grund.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til BBR-loven og har til formål at understøtte grunddataprogrammets hovedprincip, hvorefter offentlige grunddata skal genbruges med henblik på at opnå en optimal anvendelse af de fælles offentlige grunddata, at undgå fejl og usikkerhed og at hindre unødvendig, parallel indsamling af data, som det offentlige allerede har.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en vis samkøring af personoplysninger indeholdt i andre registre, jf. også den foreslåede § 16. Det bemærkes, at der i forbindelse med den samkøring af oplysninger, der skal finde sted efter reglerne i lovforslaget, ikke vurderes at være tale om samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Til § 16

Den foreslåede § 16 handler om anvendelsen af grunddata fra Danmarks Adresseregister. Bestemmelsen indeholder først en bestemmelse om, at adresseregistrets oplysninger stilles frit til rådighed som fælles grunddata, og dernæst krav om at visse offentlige registre og it-systemer skal anvende oplysningerne, samt at offentlige myndigheder har pligt til at indberette fejl eller mangler i registres oplysninger til adressemyndigheden.

Det foreslås i *stk. 1*, at energi-, forsynings- og klimaministeren sikrer, at adresseregistrets oplysninger om vejnavne og adresser, jf. § 14, stk. 2 og 3, samt oplysninger om supplerende bynavne og postnumre, jf. § 14, stk. 4, vederlagsfrit stilles digitalt til rådighed som fælles grunddata for alle.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i BBR-loven. Dog fremgår det af BBR-lovens § 3 f, stk. 4, at det påhviler energi-, forsynings- og klimaministeren, at træffe foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om postnumre og deres geografiske afgrænsning er til rådighed for brugerne.

Bestemmelsen udmønter lovens tredje formål om, at oplysningerne i Danmarks Adresseregister vederlagsfrit stilles til rådighed digitalt, således at alle har nem og lige adgang til de samme oplysninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Forslaget til stk. 1 indebærer ikke en ændring i forhold til de gældende vilkår for anvendelse af de offentlige adressedata. Allerede i 2003 blev det således aftalt mellem staten og kommunerne, at adresseoplysninger i digital form (såkaldte adressedata) skulle kunne anvendes uden særskilt betaling. Aftalen, der ofte blev benævnt som et frikøb af adresserne betød, at offentlige såvel som private virksomheder fra 2005 frit kunne anvende adressedata, uanset om der var tale om kommercielle eller ikke-kommercielle formål.

Når forslaget til stk. 1 fastsætter, at energi-, forsynings- og klimaministeren sikrer, at adresseregistrets oplysninger om vejnavne og adresser, samt oplysninger om supplerende bynavne og postnumre vederlagsfrit stilles digitalt til rådighed, skal dette forstås således, at ministeren skal sørge for, at de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, i digital form fortsat skal kunne anvendes uden særskilt betaling, samt at oplysningerne stilles til rådighed via en digital distributionskanal. Det er aftalt i grunddataprogrammet, at Danmarks Adresseregistres data skal distribueres gennem den fællesoffentlige datafordeler, der også er etableret som led i grunddataprogrammet (delaftale 7).

De oplysninger, der stilles til rådighed om vejnavne og adresser, er de oplysninger, som er nævnt i forslaget til § 14, stk. 2 og 3. Endvidere stilles oplysninger, som er nævnt i lovforslagets § 14, stk. 4, om supplerende bynavne og postnumre til rådighed.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 12 vurderes det, at Danmarks Adresseregister vil være omfattet af persondataloven, da registreringen af oplysninger kan henføres til en person. Persondataloven finder på den baggrund anvendelse på den omhandlede registrering og anvendelse af oplysningerne i registret, jf. persondatalovens § 1, stk. 1, jf. § 3, nr. 1-3. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være hjemmel til den behandling af personoplysninger, der efter lovforslaget vil finde sted i forbindelse med oprettelsen og førelsen m.v. af Danmarks Adresseregister, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 6.

De autoritative adresseoplysninger, som stilles frit til rådighed, omfatter kun selve adressen og oplysninger om dens beliggenhed, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 14, stk. 3. Der er derimod ikke tilknyttet nogen oplysning om personer eller virksomheder, som er registreret på adressen.

Formålet med den foreslåede stk. 1 er at give myndigheder og virksomheder den nødvendige sikkerhed for og tillid til, at vilkårene for anvendelsen af oplysningerne fra Danmarks Adresseregister opretholdes. Det vil først og fremmest sige, at oplysningerne er digitalt til rådighed uden vederlag, altså uden betaling af nogen art.

Hensigten er, at oplysningerne fra Danmarks Adresseregister, i overensstemmelse med Digitaliseringsstyrelsens »Vilkår for brug af danske offentlige data«, skal kunne tilgås og anvendes digitalt via internetbaserede tjenester, uden betaling af vederlag, ligesom data frit skal kunne kopieres, distribueres, offentliggøres og sammensættes med andet materiale.

Sikkerheden for og tilliden til, at sådanne frie anvendelsesvilkår ikke uden videre ændres, er en afgørende faktor, når en privat virksomhed skal træffe beslutning om at investere i en it-løsning eller udvikle og markedsføre et kommercielt produkt, som er baseret på de autoritative adressedata.

Forslaget skal således give både virksomheder og myndigheder den investeringssikkerhed, som er nødvendig for at realisere grunddataprogrammets målsætning om et systematisk genbrug af offentlige grunddata, frem for at alle vedligeholder sine egne oplysninger.

Oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vil blive stillet til rådighed som udtræk og for enkeltopslag.

Hensigten hermed er, at oplysningerne både skal være til rådighed i form af digitale udtræk af data, dvs. således at et it-system kan tilgå alle eller et nærmere bestemt udsnit af registrets data, og som enkeltopslag, det vil sige, så enhver uden særlige forudsætninger kan foretage et opslag og eksempelvis se, om en bestemt adresse findes, og hvor den ligger.

Udtræk af data fra Danmarks Adresseregister vil blive stillet til rådighed gennem internetbaserede data-tjenester, hvor et eksternt it-system kan foretage en digital forespørgsel efter data, baseret på et eller flere kriterier. Når forespørgslen er behandlet, leveres det ønskede dataudtræk til det eksterne system. Denne mulighed for at få et digitalt udtræk fra Danmarks Adresseregister vil som nævnt ovenfor blive stillet til rådighed via den fællesoffentlige datafordeler.

Datafordeleren er et stykke digital infrastruktur til distribution af grunddata, som erstatter en række offentlige distributionsløsninger og sikrer, at myndigheder og virksomheder får nem og sikker adgang til grunddata i ét samlet system frem for mange forskellige systemer og snitflader.

Enkeltopslag kan eksempelvis tilbydes via en hjemmeside, hvor en borger eller anden part manuelt kan søge efter et bestemt vejnavn eller en adresse, eller på et kort kunne se hvilke adresser der findes i et bestemt område. I dag findes en sådan mulighed blandt andet på hjemmesiden www.danmarksadresser.dk, der drives af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

I *stk. 2* foreslås det, at de offentlige grunddataregistre om personer, virksomheder, ejendomme og bygninger ved registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, skal anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Når bestemmelsen bruger formuleringen »autoritativ kilde«, er det et udtryk for, at oplysningerne om vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister anses for korrekte, gyldige og pålidelige, da de vil være fastsat og registreret af adressemyndigheden (kommunalbestyrelsen), som er den autoritet, der fastsætter vejnavne og adresser for den enkelte kommune, jf. lovforslagets § 2.

Formuleringen »autoritativ kilde« understreger endvidere hovedidéen i det offentlige grunddataprogram, som er at udpege de registre, som har ansvaret for, at bestemte typer af oplysninger er registreret korrekt, således at de kan fungere som autoritativ kilde for de pågældende grunddata. Herved opnås bl.a. den effektiviseringsgevinst som består i, at det offentlige kun registrerer en oplysning én gang, ét sted, samt den sikkerhed som består i, at alle myndigheder har adgang til de samme grunddata af høj kvalitet.

Danmarks Adresseregister er i delaftale 2 under grunddataprogrammet udpeget som det autoritative grunddataregister for Danmarks vejnavne og adresser. Det er endvidere aftalt, at det er oplysninger om vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister, der skal udgøre det autoritative adressegrundlag for personregistreringen (folkeregistreringen) i CPR, virksomhedsregistreringen i CVR samt bygnings- og ejendomsregistreringen i BBR og ejendomsbeliggenhedsregistreringer i det kommende register over faste ejendomes beliggenhedsadresse.

Der stilles ikke krav om, at registreringer, som er historiske og dermed ikke længere er aktuelle, skal baseres på adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister.

Hensigten med bestemmelsen er udover effektiviseringsgevinsten også at undgå, at øvrige grunddataregistre videregiver vejnavne- og adresseoplysninger, som afviger fra eller slet ikke optræder i det autoritative adresseregister, fordi der herved vil opstå tvivl og usikkerhed om, hvilken oplysning der er rigtig.

Danmarks Adresseregister indeholder ikke vejnavne og adresser beliggende på Færøerne, i Grønland og i udlandet. Registreringer, hvori der indgår vejnavne og adresser beliggende uden for Danmark, er derfor ikke omfattet af pligten til at basere registreringer på oplysninger fra Danmarks Adresseregister.

Forslagets *stk. 2* indebærer, at folkeregistreringen (bopælsregistreringen) i CPR fremover skal baseres

på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister og ikke som hidtil på CPR's vejregister. Fra bestemmelsens ikrafttræden vil aktuelle og nye bopælsregistreringer i CPR således skulle ske på grundlag af adresseoplysningerne i Danmarks Adresseregister, og kommunerne skal derfor sikre, at der ikke foretages nye bopælsregistreringer i CPR, der ikke er baseret på oplysninger fra Danmarks Adresseregister.

Bopælsregistreringer i CPR på eksempelvis de såkaldte høje vejkode, der blandt andet anvendes til registrering af personer uden fast bopæl, samt adresser i Grønland er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse, idet disse ikke er indeholdt i Danmarks Adresseregister. Desuden vil adresser, der ikke er den egentlige folkeregistrering (bopælsregistrering) af en person ikke blive baseret på Danmarks Adresseregister. Det drejer sig for eksempel om tilfælde, hvor en person har fået registreret en kontaktadresse eller en såkaldt supplerende adresse i CPR.

Forslagets stk. 2 indebærer ligeledes, at virksomhedsregistreringen i CVR fremover skal baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister og ikke som hidtil CPR's vejregister.

Fra bestemmelsens ikrafttræden skal registreringer i CVR baseres på adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister. Erhvervsstyrelsen skal sikre, at det ikke er muligt at registrere adresser i CVR, der ikke baserer sig på oplysninger fra Danmarks Adresseregister, med mindre der er tale om grønlandske, færøske eller udenlandske adresser.

Forslagets stk. 2 indebærer desuden, at bygnings- og boligregistreringen i BBR baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister. Forslaget vil ikke medføre ændringer i forhold til situationen i dag, idet registrering af bygninger, boliger og tekniske anlæg m.v. i BBR fuldt ud er baseret på de officielle vejnavne og adresser, som kommunen har fastsat og registreret i medfør af BBR-lovens nuværende bestemmelser. Der vil således ikke være behov for at foretage korrektioner i BBR's adresseoplysninger i forbindelse med, at Danmarks Adresseregister sættes i drift.

I visse tilfælde behandler BBR herudover adresseoplysninger, som ikke stemmer overens med de autoritative adresseoplysninger i Danmarks Adresseregister. Dette gælder eksempelvis i forbindelse med, at BBR i medfør af BBR-lovens § 4, stk. 4, modtager oplysninger fra energiselskaberne om bygningernes energiforbrug. Disse adresseoplysninger baseres ikke på oplysninger fra Danmarks Adresseregister.

Endelig indebærer stk. 2, at registreringen af faste ejendommers beliggenhedsadresse i ejendomsbeliggenhedsregistret skal baseres på adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister. Ejendomsbeliggenhedsregistret er et nyt register, der etableres som led i grunddataprogrammet (delaftale 1 - ejendomsdata-programmet).

I *stk. 3* foreslås at offentlige myndigheder og institutioner ved etablering af nye it-systemer skal tilrettelægge systemet således, at registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, anvender Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysningen om, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Denne bestemmelse gennemfører den del af delaftale 2 under grunddataprogrammet, hvorefter offentlige myndigheders anvendelse af adresser ligeledes skal lægge Danmarks Adresseregisters autoritative adressedata til grund for deres anvendelse af adresser i it-løsninger, sagsbehandlingssystemer m.v. En omstilling hertil vil normalt først være aktuel, når et nyt it-system skal anskaffes eller et ældre system skal ombygges eller moderniseres.

Forståelsen af formuleringen »autoritativ kilde« er beskrevet i bemærkningerne til stk. 2.

Stk. 3 indebærer, at de offentlige myndigheder og institutioner, som etablerer it-systemer efter bestemmelsens ikrafttræden, er forpligtet til at tilrettelægge systemet således, at eventuelle oplysninger om vejnavne og adresser, som indgår i databehandlingen, på en passende måde kontrolleres og korrigeres, således at de stemmer overens med oplysningerne i Danmarks Adresseregister.

Hensigten med bestemmelsen er således at undgå, at nye offentlige it-systemer vedligeholder og videregiver vejnavne- og adresseoplysninger, som afviger fra eller slet ikke optræder i det autoritative

adresseregister, fordi der herved vil opstå tvivl og usikkerhed om hvilken oplysning, der er rigtig. Finder en offentlig myndighed eller en institution en fejl i en oplysning i de autoritative grunddata, skal fejlen rettes ved kilden, det vil sige i Danmarks Adresseregister, jf. stk. 4.

Hvis etableringen af et it-system er påbegyndt inden bestemmelsens ikrafttræden, herunder hvis annonceringen af udbud om et it-system er påbegyndt, vil disse ikke være omfattet af forpligtelsen til at lægge oplysninger fra Danmarks Adresseregister til grund.

Adresseregistret indeholder ikke vejnavne og adresser beliggende på Færøerne, i Grønland og i udlandet. Databehandling, hvori der indgår oplysninger om vejnavne og adresser beliggende uden for Danmark, er derfor ikke omfattet af pligten til at anvende Danmarks Adresseregister, som autoritativ kilde for så vidt angår disse oplysninger om færøske, grønlandske eller udenlandske adresser.

Oplysningerne fra Danmarks Adresseregister vil, som anført i bemærkningerne til stk. 1, blandt andet blive stillet til rådighed i form af digitale udtræk af data. Et it-system kan således tilgå alle eller et nærmere bestemt udsnit af adresseregistrets data. Udtræk af data fra Danmarks Adresseregister vil blive stillet til rådighed gennem internet-baserede datatjenester, via datafordeleren, hvor et eksternt it-system kan foretage en digital forespørgsel efter data, baseret på et eller flere kriterier. Når forespørgslen er behandlet, leveres det ønskede dataudtræk til det eksterne system.

Det skal dog bemærkes, at forslaget til stk. 3 ikke har til hensigt at forhindre en myndighed i at tilrettelægge et it-system således, at der i systemet er en lokal kopi af de relevante vejnavne- og adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister. En sådan løsning kan i mange situationer være nødvendig af hensyn til systemets ydelse og funktionsmåde, hvorfor de internet-baserede datatjenester som stilles til rådighed, også vil understøtte denne model. Hensigten med forslaget er alene at undgå at den lokale kopi vedligeholdes med vejnavne- og adresseoplysninger, som ikke stemmer overens med de autoritative grunddata. For at kravet i forslaget til stk. 3 til stadighed er opfyldt, skal der løbende tages kopier af de relevante vejnavne- og adresseoplysninger fra Danmarks Adresseregister. Intervallerne mellem, hvor ofte disse kopier bør tages, afhænger af hvor ofte og til hvilket formål oplysningerne skal anvendes i det enkelte it-system.

Det er beregnet, at myndigheder, som i forbindelse med en it-modernisering eller nyanskaffelse, tager de autoritative adressedata og datatjenester m.v., i brug, vil kunne reducere både udviklings- og driftsomkostninger, sammenlignet med en situation, hvor myndigheden skulle bygge og vedligeholde sit eget adresseregister efter de traditionelle metoder.

I *stk. 4* foreslås det, at en offentlig myndighed, som finder en fejl eller mangler i de fastsatte og registrerede vejnavne eller adresser i Danmarks Adresseregister, skal meddele fejlen eller manglen til adressemyndigheden, dvs. til kommunen.

Offentlige myndigheder vil være undtaget fra pligten til at meddele fejl eller mangler i vejnavne og adresser, hvis disse er fundet i forbindelse med indsamling eller behandling af oplysninger, som alene foretages i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Denne undtagelse følger af persondatalovens § 10, stk. 2.

Forslaget følger, ligesom stk. 2 og 3, hovedideen i grunddataprogrammet om at udpege en autoritativ kilde, det vil sige et bestemt grunddataregister, som har ansvaret for at registrere en bestemt type af oplysninger. Hvis en bruger finder en fejl i de pågældende grunddata, skal fejlen indberettes til den myndighed, som har ansvaret, således at fejlen kan rettes ved kilden og komme alle brugere af de autoritative grunddata til gode.

Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd kun offentlige myndigheders pligt til at meddele fejl og mangler.

Borgere og virksomheder er også velkomne til at meddele til adressemyndigheden, hvis de finder en fejl i et vejnavn eller i en adresse.

Meddelelsen kan f.eks. ske via e-post, telefon eller en digital indberetningsmulighed som energi-, forsynings- og klimaministeren stiller til rådighed.

Til § 17

I § 17 foreslås regler om tilsyn.

I *stk. 1* foreslås det således, at energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med kommunernes føring af Danmarks Adresseregister.

Helt tilsvarende regler om tilsyn findes i dag i BBR-lovens § 3, stk. 3, hvor tilsynsforpligtigelsen omfatter såvel kommunernes registrering af bygnings- og boligoplysninger som adresseoplysninger.

Det er et centralt element i statens og kommunernes aftale om det igangværende adresseprogram, at der skal ske en forbedring af kvaliteten og aktualiteten af de vejnavne- og adresseoplysninger, som kommunerne skal registrere i Danmarks Adresseregister.

Opretholdelsen af en høj kvalitet og aktualitet vil have en meget væsentlig betydning for de offentlige grunddataregistre (CPR, CVR, BBR m.fl.) og andre it-systemer, som efter bestemmelserne i lovforslagets § 16 skal anvende Danmarks Adresseregister som den eneste og autoritative kilde til, hvilke vejnavne og adresser der findes i Danmark.

Et tilsvarende krav om hyppig opdatering, stor troværdighed og hurtig rettelse af eventuelle fejl og mangler vil gøre sig gældende for de mange private it-systemer, produkter og tjenester, som i overensstemmelse med grunddataprogrammets principper i dag og fremover vil basere sig på grunddata fra Danmarks Adresseregister.

Aftalerne om datakvalitet og aktualitet i Danmarks Adresseregister vil blive indskrevet som krav og normer i en ny bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets § 12, stk. 3, om registrets førelse og § 14, stk. 6, om registrets indhold, og ministerens tilsyn vil bl.a. omfatte kontrollen med disse forhold. Det er forventningen, at tilsynet i helt altovervejende grad kan ske i form af digitale målinger af registrets dataindhold, opdatering, nøjagtighed og sammenhæng.

Hensigten med bestemmelsen om ministerens tilsyn er således først og fremmest, at give brugerne af de autoritative adresseoplysninger sikkerhed for, at de aftalte kvalitetsmål realiseres og opretholdes i alle kommuner.

På denne måde vil datakvaliteten kunne måles løbende for hele landet og for hver enkel kommune med et minimum af byrder for såvel ministeren som for den enkelte kommune. Et egentligt udgående, manuelt tilsyn med enkeltkommuner forventes således kun helt undtagelsesvist at være nødvendigt og vil i givet fald ske med forudgående varsel.

I *stk. 2* foreslås det, at kommunerne, efter anmodning fra energi-, forsynings- og klimaministeren, skal udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelse af tilsynet. Bestemmelsen er en videreførelse af BBR-lovens § 3, stk. 4.

Som det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, er det ikke hensigten at gennemføre et egentligt udgående, manuelt tilsyn med enkeltkommuner, idet tilsynet med kommunernes føring af Danmarks Adresseregister i altovervejende grad vil kunne ske i form af digitale målinger af registrets dataindhold.

Såfremt det er nødvendigt at supplere med oplysninger fra andre kilder for eksempel for at gennemføre sådanne målinger hensigtsmæssigt, vil den foreslåede bestemmelse i stk. 2 kunne bringes i anvendelse.

Det kan eksempelvis være hensigtsmæssigt at sammenligne antallet af nye adresser med antallet af byggesager i hver kommune. I så fald vil ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kunne rekvirere kommunale data om igangværende eller afsluttede byggesager fra Bygnings- og Boligregisteret. I praksis vil dette kunne ske via Bygnings- og Boligregistrets almindelige kanaler for distribution af data, det vil sige uden at bebyrde den enkelte kommune med en forespørgsel.

Ligesom det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, skønnes det, at det kun helt undtagelsesvis vil være nødvendigt at rekvirere supplerende oplysninger, data og dokumenter fra en enkelt kommune, for at kunne gennemføre det nødvendige tilsyn.

Til § 18

I § 18 foreslås regler om klageadgang over adressemyndighedens afgørelser truffet i medfør af loven.

De gældende regler herom findes i BBR-lovens § 9 a.

Den foreslåede § 18 er en videreførelse af BBR-lovens § 9 a, som ligeledes fastsætter, at kommunalbestyrelsens afgørelser om fastsættelse af vejnavne m.v., kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål inden for klagefristen på 4 uger, jf. BBR-lovens § 9 a, stk. 1 og 2. Der tilsigtes ingen ændringer i retstilstanden for reglerne om adgangen til påklage adressemyndighedens afgørelser vedrørende fastsættelse af vejnavne og adresse m.v. Reglen i BBR-lovens § 9 a, stk. 3, om at afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, hvilken myndighed klage kan ske til, og om fristen for indgivelse af klage, videreføres ikke, da der findes regler herom i forvaltningslovens § 25, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1*, at adressemyndighedens afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til energi-, forsynings- og klimaministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Det er kun adressemyndighedens afgørelser efter loven og de i medfør af loven fastsatte regler, der kan påklages. Dette indebærer, at afgørelser, der træffes af andre myndigheder end adressemyndigheden under anvendelse af oplysninger i Danmarks Adresseregister efter anden lovgivning, ikke kan påklages efter den foreslåede klageordning.

Afgørelser kan udelukkende påklages for så vidt angår retlige spørgsmål. Klagemyndighedens bedømmelsesgrundlag er således begrænset til en prøvelse af afgørelsens retlige grundlag og faktum, og omfatter ikke en prøvelse af afgørelsens hensigtsmæssighed.

Prøvelsen af retlige spørgsmål omfatter først og fremmest de materielle og processuelle forvaltningsretlige regler. Klagemyndigheden vil ligeledes kunne prøve, om afgørelsen er hjemlet i lovgivningen, herunder kunne tage stilling til, om lovgivningen er fortolket korrekt, og om den konkrete sag er omfattet af lovens bestemmelser. Klagemyndigheden vil endvidere kunne prøve, om de generelle uskrevne forvaltningsretlige grundsætninger og principper er overholdt, herunder magtfordrejningsgrundsætningen, lighedsgrundsætningen, proportionalitetsprincippet, forbuddet mod at sætte skønnet under regel m.v. Prøvelsen af retlige spørgsmål omfatter endvidere interne regler, vejledninger m.v.

Det forvaltningsretlige skøn er ikke et retligt spørgsmål, og klagemyndigheden vil dermed ikke kunne tage stilling til den skønsmæssig afvejning, der er foretaget i forbindelse med afgørelsen i første instans. Klagemyndigheden vil eksempelvis ikke kunne efterprøve adressemyndighedens eventuelle skønsmæssige vurdering i forbindelse med fastsættelsen af vejnavne for private veje, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

I *stk. 2* foreslås kredsens af klageberettigede afgrænset. Med bestemmelsen gives den, afgørelsen er rettet til, og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagen, klageadgang over adressemyndighedens afgørelser efter loven. Med individuel, væsentlig interesse i sagen menes, at den pågældende klager skal være berørt af afgørelsen i en vis kvalificeret grad, og at denne påvirkning skal være speciel i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen vil have over for alle og enhver inden for en større personkreds.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i BBR-loven, men det er af retssikkerhedsmæssige hensyn fundet hensigtsmæssigt, at loven indeholder en bestemmelse, der afgrænser kredsens af klageberettigede.

I *stk. 3* foreslås det, at klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt, eller fra offentliggørelsen, hvis der er tale om en beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse. Det foreslås endvidere, at der kan ses bort fra overskridelser af klagefristen, når der er særlig grund dertil.

Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor meddelelsen om afgørelsen er kommet frem til den pågældende, eller fra kundgørelsen. Klagefristen udløber 4 uger senere på samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem eller kundgjort. Hvis klagefristen sidste dag er en lørdag, søndag eller helligdag, bliver fristen forlænget til den efterfølgende hverdag.

Offentlig kundgørelse sker, når kommunen vælger at offentliggøre ændringer, eksempelvis for større områder, gennem andre kanaler end via direkte kontakt til hver enkelt i en bestemt borgerkreds. Eksempelvis kan det ske, når en beslutning om et nyt vejnavn i et nyt lokalplanområde er givet ved offentliggørelsen af lokalplanen eller ved en konkurrence om nye vejnavne, hvor resultatet af konkurrencen offentliggøres i lokalavisen.

Som særlige grunde, der kan føre til, at klagemyndigheden ser bort fra overskridelse af klagefristen, kan nævnes manglende eller mangelfuld begrundelse eller klagevejledning i adressemyndighedens afgørelse. Der kan ligeledes være særlige grunde hos den klageberettigede, som gør, at den klageberettigede forhindres i at klage inden klagefristens udløb. Det vil bero på en konkret vurdering, om der er tale om sådanne særlige grunde, der kan begrunde, at der ses bort fra overskridelsen af klagefristen.

I *stk. 4* foreslås det, at klage over adressemyndighedens afgørelser ikke skal have opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet. Det betyder, at adressaten for afgørelsen skal efterkomme adressemyndighedens afgørelse – eksempelvis om at en adressebetegnelse træder i kraft – selv om der indgives en klage efter den foreslåede bestemmelse, medmindre ministeren bestemmer andet.

I *stk. 5* foreslås det, at udnyttelsen af rekurs efter § 18 er en betingelse for indbringelse af adressemyndighedens afgørelse for domstolene. Det foreslås endvidere, at søgsmålsfristen er 6 måneder efter klagemyndighedens afgørelse er meddelt den pågældende, dvs. 6 måneder efter, at afgørelsen er kommet frem.

Til § 19

Energi-, forsynings- og klimaministeren har efter almindelige forvaltningsretlige regler en ulovbestemt adgang til at delegere sine beføjelser efter den foreslåede lov til myndigheder under Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. Det foreslås dog, at der i loven indsættes en hjemmel for ministeren til at bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, med henblik på at kunne gennemføre en samlet regulering af spørgsmål om delegation og klageadgang, jf. nedenfor. Ministeren kan herefter i en bekendtgørelse udnytte adgangen til at delegere opgaver og beføjelser til en statslig myndighed under ministeriet.

I *stk. 1*, foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige en statslige myndighed under Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren.

Bemyndigelseshjemlen i *stk. 1* er formuleret, så den kan rumme statslige myndigheder, som organisatorisk er placeret direkte under ministeriet. Ministeren kan således efter den foreslåede bestemmelse delegere sine beføjelser efter loven til enhver myndighed inden for ministeriets administrative hierarki.

Der er alene adgang til at delegere til statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse ske delegation til private virksomheder eller organisationer.

Det er hensigten, at Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering skal bemyndiges til at udøve ministerens beføjelser i henhold til loven efter den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren får hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter *stk. 1*, herunder at afgørelser ikke skal kunne påklages, hvilket betyder, at ministeren også kan afskære klageadgangen for organisatorisk underordnede statslige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at hvis ministeren bemyndiger Styrelsen for Dataforsy-

ning og Effektivisering til at udøve ministerens beføjelser i henhold til loven, vil ministeren således kunne fastsætte regler om bl.a., at styrelsens afgørelser, herunder styrelsens afgørelser som klagemyndighed efter lovforslagets § 18, ikke kan påklages til ministeren.

Muligheden for at afskære klageadgang knytter sig kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra ministeren i henhold til loven. Således vil ministeren ikke i denne bestemmelse have hjemmel til at afskære klageadgang, der i øvrigt er fastsat i lovgivningen m.v.

Til § 20

I § 20 foreslås en strafbestemmelse, der skal gøre det muligt at sanktionere manglende overholdelse af oplysnings- eller dokumentationspligten i lovforslagets § 8, stk. 1, samt manglende overholdelse af lovforslagets § 9 om skiltning med husnummer, henvisning og vejnavne. Bestemmelsen indeholder endvidere hjemmel til at fastsætte strafbestemmelser i de regler, der udstedes i medfør af loven, og til at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapital 5.

Bestemmelsen viderefører i det væsentlige den gældende strafbestemmelse i BBR-lovens § 8, som giver en tilsvarende mulighed for at sanktionere manglende rettidig overholdelse af oplysningspligten i BBR-lovens § 8, stk. 1, nr. 1, og mangelfuld skiltning i medfør af BBR-lovens § 8, stk. 1, nr. 5, samt indeholder en bemyndigelse til, at der i de forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, jf. BBR-lovens § 8, stk. 2. Endvidere videreføres BBR-lovens § 8, stk. 3, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I *stk. 1* foreslås, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader rettidigt at meddele oplysninger eller dokumentation, der afkræves efter § 8, stk. 1, eller undlader at opsætte skiltning i overensstemmelse med § 9, stk. 1, 2, 4 og 5.

Simple uagtsomme overtrædelser af § 8, stk. 1, og § 9, stk. 1, 2, 4 og 5, er straffri. Det er en forudsætning for anvendelsen af straffebestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes med højere straf for undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Oplysnings- og dokumentationspligten i § 8, stk. 1, påhviler ejere af fast ejendom. Det vil således jf. *stk. 1, nr. 1*, være ejere af fast ejendom, der kan straffes for manglende overholdelse af oplysnings- eller dokumentationspligten. Der henvises til bemærkninger til lovforslagets § 8, stk. 1, for hvad der forstås ved ejere af fast ejendom. Såvel fysiske som juridiske personer kan være ejere af fast ejendom.

Der vil være tale om en overtrædelse, der vil kunne medføre straf efter stk. 1, hvis de afkrævede oplysninger eller dokumentation for dissers rigtighed ikke meddeles rettidig eller slet ikke meddeles til adressemyndigheden, eller hvis oplysningerne eller dokumentationen for oplysningernes rigtighed er mangelfuld. Manglen kan eksempelvis bestå i, at oplysningerne eller dokumentationen er urigtig, vildledende eller ukomplet i forhold til det, der er anmodet om.

Hvis ejeren ikke er i besiddelse af de afkrævede oplysninger eller dokumentation, eller hvis adressemyndigheden forholdsvis let og omkostningsfrit kan skaffe de afkrævede oplysninger på anden vis, kan proportionalitetshensyn betyde, at det ikke er rimeligt at straffe for overtrædelse af § 8, stk. 1.

Det forventes, at behovet for at sanktionere efter stk. 1, nr. 1, for manglende rettidig overholdelse af oplysnings- og dokumentationspligten i § 8, stk. 1, vil være begrænset, idet oplysnings- og dokumentationspligten kun vil blive bragt i anvendelse i de tilfælde, hvor adressemyndigheden ikke på forhånd er i besiddelse af de relevante oplysninger.

Forpligtelsen til at opsætte husnummer- og henvisningsskilte, jf. lovforslagets § 9, stk. 1 og 2, påhviler som udgangspunkt grundejeren. Er der tale om bygning på fremmed grund, påhviler forpligtelsen bygningsejeren, jf. § 9, stk. 3.

For så vidt angår sanktioneringen af skiltningsreglerne bemærkes, at den gældende strafbestemmelse ved overtrædelse af skiltningsreglerne i BBR-lovens § 3 c blev indført, fordi kommunerne i forbindelse med håndhævelsen af skiltningsbestemmelsen af og til stødte på det problem, at en bygningsejer bevidst skiltede med en forkert adresse, eksempelvis som resultat af en strid med kommunen. Den foreslåede bestemmelses *stk. 1, nr. 2*, skal – ligesom BBR-lovens § 8, stk. 1, nr. 5 – sikre sanktionsmuligheder over for ejere, der undlader korrekt skiltning i henhold til lovforslagets regler herom.

For så vidt angår vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, jf. § 3, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3, stk. 4, påhviler en eventuel pligt til at opsætte vejnavneskilte grundejeren. Det vil således være grundejeren, der vil kunne straffes for ikke at have opsat vejnavneskilt.

Med den foreslåede bestemmelse sanktioneres således overtrædelsen af pligterne til at opsætte synlige husnummerskilt og henvisningsskilt, jf. § 9, stk. 1 og 2, samt adressemyndighedens påbud om at udføre skiltningen på en nærmere bestemt måde, jf. § 9, stk. 4, samt manglende overholdelse af påbud fra adressemyndigheden om at opsætte vejnavneskilte, jf. § 9, stk. 5.

Inden adressemyndigheden anmelder en overtrædelse af § 9, stk. 1 og 2, til politiet, vil proportionalitets-hensyn almindeligvis betyde, at adressemyndigheden forud for anmeldelsen ved vejledning eller påbud har søgt at få grundejeren eller hvor relevant bygningsejeren, jf. lovforslagets § 9, stk. 3, til at opsætte korrekt skiltning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 9.

I *stk. 2* fastsættes, at der i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Den foreslåede bemyndigelse er udformet således, at der i de administrative forskrifter, som skal udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf for overtrædelser bestemmelserne. Det vil i den forbindelse kunne fastsættes, at en overtrædelse af reglerne om skiltning med angivelse af etage- og dørbetegnelser udstedt i medfør af § 10, stk. 2, er strafbelagt. Det vil i forbindelse med fastsættelsen af administrative regler skulle præciseres, hvilke bestemmelser i de administrative forskrifter, der er strafbelagt.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i stk. 2 viderefører hjemlen i BBR-lovens § 8, stk. 2, til at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i henhold til loven.

I *stk. 3* foreslås det endvidere at videreføre adgangen til at pålægge selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Bestemmelsen indebærer, at der også i regler, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes regler om, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Både forsætlige og groft uagtsomme undladelser kan straffes efter denne lov og efter regler, som udstedes i medfør af loven, jf. stk. 1.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter for virksomheden, vil straf kunne pålægges virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Det er i den forbindelse udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til - udover tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, og at ministeren herunder kan fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Loven vil som udgangspunkt blive sat i kraft, når det nye Danmarks Adresseregister er etableret, sat i drift og er klar til at kunne anvendes, hvilket formodes at ske i løbet af 1. halvår 2018.

Det foreslås dog, at ministeren får mulighed for at fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Der er i stk. 2 angivet specifikke bestemmelser, der foreslås at træde i kraft 1. juli 2017. Det er herudover forventningen, at de øvrige dele af loven vil blive sat i kraft samtidigt.

Det kan dog blive nødvendigt særskilt at sætte lovforslagets § 16, stk. 2, i kraft på et senere tidspunkt, da ikraftsættelse af denne bestemmelse blandt andet forudsætter, at ajourføringen af aktuelle bopælsregistreringer i CPR efter lovforslagets § 22, stk. 1, er tilendebragt, og at den tekniske integration mellem CPR og Danmarks Adresseregister er fuldført og fungerer.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 12, 13, 22 og 24 træder i kraft den 1. juli 2017.

Forslagets § 12 pålægger energi-, forsynings- og klimaministeren bl.a. at etablere Danmarks Adresseregister og være den dataansvarlige myndighed herfor. Endvidere giver bestemmelsen hjemmel til, at ministeren fastsætter regler om kommunernes førelse af registret, ligesom ministeren kan fastsætte regler om fordelingen af udgifterne til registret mellem staten og kommunerne. Efter forslagets § 13 kan ministeren bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til helt eller delvist at etablere, drive, vedligeholde og udvikle Danmarks Adresseregister. Se i øvrigt bemærkningerne til de foreslåede §§ 12 og 13.

Det foreslås, at §§ 12 og 13 træder i kraft den 1. juli 2017, således at bemyndigelserne til at fastsætte regler og indgå aftaler omkring Danmarks Adresseregisters drift, vedligeholdelse og udvikling kan benyttes.

Forslagets § 22, stk. 1, vedrører korrektioner af bopælsregistreringer i CPR, foreslås ligeledes at skulle træde i kraft den 1. juli 2017, således at opgaven med at korrigere bopælsregistrering kan påbegyndes, inden Danmarks Adresseregister sættes i drift. Se i øvrigt bemærkningerne til § 22.

Efter lovforslagets § 22, stk. 2, og § 24 slettes oplysninger om lokalitet fra CPR, og lokalitet udgår af CPR-lovens bilag 1. Baggrunden herfor er, at det er besluttet som en del af adresseprogrammet, at stednavneregistret, Danske Stednavne, fremover skal være det autoritative register for stednavne, herunder lokaliteter. I den forbindelse er de bygnings- og gårdsnavne, som kommunerne igennem årene har registreret som lokaliteter i CPR, gennemgået og sammenlignet med det eksisterende indhold i Danske Stednavne. I det omfang denne gennemgang har vist, at lokaliteter, som er registreret i CPR, ikke er registreret i Danske Stednavne, er disse indført i stednavneregistret, ligesom stednavneregistrets eksisterende oplysninger om lokalitet er blevet ajourført i nødvendigt omfang på baggrund af CPR's oplysninger om lokalitet. Oplysningerne kan således slettes fra CPR, og det foreslås derfor, at lovforslagets § 22, stk. 2, og § 24 træder i kraft den 1. juli 2017.

Til § 22

Det foreslås i *stk. 1*, at Kommunalbestyrelsen snarest skal sikre, at aktuelle bopælsregistreringer i Det Centrale Personregister (CPR) stemmer overens med adresseoplysninger, som energi-, forsynings- og klimaministeren stiller til rådighed til brug for opgaven.

I lovforslagets § 21 foreslås, at bl.a. § 22 træder i kraft den 1. juli 2017, hvilket er tidligere end hovedparten af lovforslaget, såfremt det vedtages. Korrektioner af aktuelle bopælsregistreringer i CPR, som det i forslaget til § 22, stk. 1, foreslås gennemført, skal sikre, at registreringer i CPR kan leve op til kravet i lovforslagets § 16, stk. 2. Kravet er, at registreringer, hvori der indgår et vejnavn eller en adresse, skal anvende Danmarks Adresseregister som autoritativ kilde til oplysninger om, hvilke vejnavne og adresser, der findes i Danmark.

Forslaget til § 22 skal sikre, at aktuelle bopælsregistreringer i CPR bliver bragt i overensstemmelse med en adresse, der er fastsat efter adresselovgivningen, som i dag findes i BBR-loven og adressebekendtgørelsen, og som fra tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets §§ 2-11 findes i adresseloven.

Der stilles derimod ikke krav om, at bopælsregistreringer, som er historiske, skal være i overensstemmelse med Danmarks Adresseregister.

Korrektioner af aktuelle bopælsregistreringer i CPR skal ske i forhold til adresseoplysninger, som energi-, forsynings- og klimaministeren stiller til rådighed for korrektionsopgaven. Den nærmere tilrettelæggelse af korrektionsopgaven og hvor, hvornår og hvordan de adresseoplysninger, der skal anvendes til opgaven stilles til rådighed, vil blive aftalt i adresseprogrammet. Adresseprogrammet vil også sørge for, at kommunerne bliver informeret om opgaven forud for, at den sættes i værk.

Det forventes, at højst 4.000 adresser i CPR skal korrigeres. Heraf forventes hovedparten at være mindre korrektioner som for eksempel etage- og dørbetegnelser på kollegier, plejehjem m.v.

Korrektioner skal foretages i CPR, når den adresse, en person er bopælsregistreret på, ikke findes blandt de adresser, som energi-, forsynings- og klimaministeren stiller til rådighed for korrektionsopgaven. De adresser, der stilles til rådighed, er fastsat i overensstemmelse med adresselovgivningen. Afgørelser efter adresselovgivningen i BBR-loven, kan påklages efter BBR-lovens § 9 a, indtil adresselovgivningen i BBR-loven ophæves og erstattes af reglerne i dette lovforslag. Afgørelser efter adresselovgivningen i adresseloven, kan påklages efter lovforslagets § 18.

Korrektioner af bopælsregistreringer i CPR er en konsekvens af, at den adresse, en person er registreret på, ikke er fastsat i overensstemmelse med adresselovgivningen. Der er således ikke tale om en afgørelse efter lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013 med senere ændringer.

Både offentlige og private modtagere af data vil fra CPR blive orienteret om adressekorrektionerne gennem deres CPR-leverancer.

En korrektion af en bopælsregistrering i CPR kan i andre myndigheders it-systemer opfattes som en flytning. Korrektionen kan derfor medføre en afledt sagsbehandling hos udbetalingsmyndigheder, idet flytning eller ændring af hustandsstatus kan påvirke offentlige ydelser som for eksempel boligstøtte, familieydelse og ungdomskort til offentlig transport. Antallet af sådanne korrektioner forventes at være mindre end 500, og der vil blive indgået aftaler med relevante myndigheder, der sikrer, at ingen borgers ydelser påvirkes uretmæssigt, som følge af de korrektioner lovforslaget giver anledning til.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysninger om lokalitet, som er registreret i CPR, skal slettes af CPR. Baggrunden herfor er, at det er besluttet som en del af adresseprogrammet, at stednavneregistret, Danske Stednavne, fremover skal være det autoritative register for stednavne, herunder lokaliteter. Der vil derfor være tale om dobbeltregistrering, hvis oplysning om lokalitet fastholdes i CPR. Stednavne, herunder lokaliteter, vil således fremover være til rådighed for alle stednavnebrugere i Danske Stednavne. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 24.

Til § 23

Til nr. 1

Det foreslås, at BBR-lovens §§ 3 a-3 g ophæves.

BBR-lovens § 3 a indeholder regler om myndighedsansvaret for fastsættelse af vejnavne for offentlige veje herunder regler for entydighed inden for samme postnummer. BBR-lovens § 3 a foreslås ophævet, idet myndighedsansvaret foreslås videreført i lovforslagets § 2, § 3, stk. 1, nr. 1, samt § 4, stk. 1, og reglerne for entydighed i lovforslagets § 3, stk. 3.

BBR-lovens § 3 b indeholder regler om myndighedsansvaret for fastsættelse af husnumre. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet indholdet foreslås videreført i lovforslagets § 2, § 4, stk. 1, og § 7, stk. 1, således at husnumre fastsættes af adressemyndigheden, og at husnumre til statsveje fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

BBR-lovens § 3 c indeholder regler om ejers pligt til at opsætte husnummerskilte m.v. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet indholdet foreslås videreført i lovforslagets § 9, stk. 1-4, og § 10.

BBR-lovens § 3 d indeholder regler om fastsættelse af vejnavne og husnumre for private fællesvej og private veje m.v. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet indholdet foreslås videreført i lovforslagets § 2, § 3, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, § 4, stk. 2, og § 9, stk. 5.

BBR-lovens § 3 e indeholder regler om adressebetegnelsen samt ansvaret for fastsættelsen af denne. BBR-lovens § 3 e foreslås ophævet, idet indholdet foreslås videreført i lovforslagets §§ 2 og 6, samt § 7, stk. 4.

BBR-lovens § 3 f bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministeren til bl.a. at fastsætte nærmere regler om adresser, skiltning og registrering heraf og til at træffe foranstaltninger, der sikrer, at oplysninger om postnumre og deres geografiske afgrænsning er til rådighed for brugerne. Det foreslås at bestemmelsen ophæves, idet indholdet foreslås videreført i lovforslagets § 3, stk. 4, § 4, stk. 3, § 5, stk. 3, § 7, stk. 3 og 6, § 10, stk. 2, § 14 og § 16, stk. 1.

BBR-lovens § 3 g omhandler tvister mellem kommuner eller mellem en kommune og Vejdirektoratet om fastsættelse af vejnavne. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet indholdet foreslås videreført i lovforslagets § 5, stk. 4.

Med lovforslaget foreslås indholdet af bestemmelser i BBR-lovens §§ 3 a-3 g videreført i de anførte bestemmelser i lovforslaget. Dermed forventes ophævelsen af bestemmelserne i BBR-lovens §§ 3 a-3 g ikke at få nogen virkning.

Til nr. 2 og 3

BBR-lovens § 8, stk. 1, indeholder en opremsning af hvilke bestemmelser i loven, der er strafbelagt. Det foreslås i forslaget til nr. 4, at § 8, stk. 1, nr. 5, som er det sidste nummer i opremsningen, ophæves. De foreslåede ændringer af § 8, *stk. 1, nr. 3 og 4*, hvormed et komma i nr. 3 ændres til »eller«, og »eller« i nr. 4 ændres til et punktum, er konsekvensændringer heraf.

Til nr. 4

Det foreslås, at bestemmelsen i BBR-lovens § 8, *stk. 1, nr. 5*, ophæves. Bestemmelsen indeholder en straffebestemmelse, hvorefter undladelse af at opsætte korrekt husnummerskilt kan straffes med bøde. Bestemmelsen foreslås videreført i lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 2. Ophævelsen af BBR-lovens § 8, stk. 1, nr. 5, får derfor ingen virkning.

Til nr. 5

Som konsekvens af forslaget om, at ejers pligt til at opsætte husnummerskilt efter BBR-lovens § 3 c, stk. 1, foreslås ophævet i lovforslagets § 23, nr. 1, foreslås det, at BBR-lovens § 9, *stk. 1*, ændres, således af henvisningen til § 3 c, stk. 1, om adgangen til at afgøre sager om overtrædelse af pligten udenretligt ved ejers accept af et administrativt bødeforlæg udgår. Da der ikke foreslås en tilsvarende bestemmelse om administrativt bødeforlæg i forslaget til adresseloven, medfører ophævelsen, at det ikke længere vil være muligt for kommunalbestyrelsen at afslutte sager om manglende eller mangelfuld husnummerskiltning med bødeforelæg.

Til nr. 6

Som konsekvens af, at det i nr. 1 foreslås, at BBR-lovens §§ 3 a-3 g ophæves, foreslås det, at adgangen i BBR-lovens § 9 a til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens §§ 3 a-3 e ligeledes ophæves. Klagebestemmelsen foreslås videreført i lovforslagets § 18, og ophævelsen af § 9 a, vil derfor ikke have nogen virkning.

Til § 24

Til nr. 1

Efter CPR-lovens bilag 1, nr. 3, litra a, kan der som led i de data, der registreres som adressedata i CPR, registreres oplysninger om lokalitet.

I medfør af bestemmelsen har kommunerne gennem årene registreret ca. 14.300 bygnings- og gårdnavne som lokaliteter i CPR.

Det foreslås, at *bilag 1, nr. 3, litra a*, i CPR-loven ændres således, at oplysninger om lokalitet udgår som en del af dataindholdet i CPR.

Baggrunden for forslaget er, at det som en del af grunddataprogrammet er besluttet, at stednavneregistret, Danske Stednavne, fremover skal være det autoritative register for stednavne, herunder lokaliteter.

Oplysninger om lokalitet vil således fremover blive registreret i Danske Stednavne og skal således af eventuelle aftagere heraf hentes fra Danske Stednavne.

I den forbindelse er de bygnings- og gårdnavne, som kommunerne igennem årene har registreret som lokaliteter i CPR, gennemgået og sammenlignet med det eksisterende indhold i Danske Stednavne. I det omfang denne gennemgang har vist, at lokaliteter, som er registreret i CPR, ikke er registreret i Danske Stednavne, er disse indført i stednavneregistret, ligesom stednavneregistrets eksisterende oplysninger om lokalitet er blevet ajourført i nødvendigt omfang på baggrund af CPR's oplysninger om lokalitet.

Det foreslås på den baggrund i lovforslagets § 22, stk. 3, at allerede registrerede oplysninger om lokalitet i CPR skal slettes, idet disse oplysninger allerede er registreret i Danske Stednavne. Konsekvensen heraf er, at lokalitet ikke længere vil indgå som en del af adresseoplysningerne i bopælsregistreringer i CPR.

Der vil ikke ske registrering af lokalitet i Danmarks Adresseregister, og stednavne, herunder lokaliteter, vil således fremover være til rådighed for alle stednavnebrugere i Danske Stednavne.

Den foreslåede ændring af CPR-loven er medtaget i lovforslaget, da overførelsen af lokalitet til Danske Stednavne er en del af adresseprogrammet.

Til § 25

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færørene og Grønland, men at § 24 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Adresseområdet er overtaget af Færøernes Hjemmestyre og er reguleret ved Lagtingslov nr. 17 af 6. marts 2002 om adresser.

Der pågår drøftelser med Grønlands Selvstyre om, hvorvidt kompetencen vedrørende lovgivning og administration om adresser og bygningsregistrering i Grønland er overtaget af Grønlands Selvstyre som et selvstyreanliggende.

Bygningsregistreringsområdet er reguleret af BBR-loven, som foreslås ændret ved lovforslagets § 23.

Viser det sig, at adresser og bygningsregistrering ikke er overtaget af Grønlands Selvstyre, vil der skulle fremsættes et ændringsforslag, således at de relevante dele af lovforslaget vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

§ 24 vedrører en ændring af lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven), og når det foreslås, at denne bestemmelse ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger sikres det, at ændringen af CPR-loven i dette lovforslag i lighed med hovedloven kan sættes i kraft for Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 3 a. Kommunalbestyrelsen fastsætter navne på offentlige veje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje.

Stk. 2. For hovedlandeveje fastsættes navne dog efter forhandling med Vejdirektoratet.

Stk. 3. Et vejnavn, som allerede findes inden for det pågældende postnummer, må ikke fastsættes til en anden vej inden for samme postnummer.

§ 3 b. Kommunalbestyrelsen fastsætter de enkelte husnumre for bebyggede ejendomme med adgang til offentlig vej og andre ejendomme, der er udstykket med henblik på bebyggelse, og hvor der er adgang til vejen. For hovedlandeveje kan husnumre dog kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte husnumre for ubebyggede arealer, anlæg m.v., som har adgang til offentlig vej. For hovedlandeveje kan husnumre dog kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ændre de enkelte husnumre, for hovedlandeveje dog kun efter samtykke fra Vejdirektoratet.

§ 3 c. Ejere af ejendomme skal opsætte husnummerskilte, som angiver de af kommunalbestyrelsen fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra det adgangsgivende vejareal.

Stk. 2. Nærmere bestemmelser om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre samt belysning af husnummerskilte kan fastsættes af kommunalbestyrelsen, for hovedlandeveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet.

§ 24. I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 5. september 2013, som ændret ved § 157 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. §§ 3 a-3 g ophæves.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan kræve, at der ved ejerens foranstaltning og på dennes bekostning skal opsættes skilte med angivelse af de fastsatte dørbetegnelser.

§ 3 d. §§ 3 a-3 c finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje, jf. § 2 i lov om private fællesveje.

Stk. 2. For private veje, interne veje, torve, pladser og lign. kan kommunalbestyrelsen efter samråd med den enkelte grundejer fastsætte vejnavne og husnumre, jf. §§ 3 a og 3 b.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private veje m.v., jf. stk. 2, for hvilke der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.

§ 3 e. Kommunalbestyrelsen fastsætter adressebetegnelser for de enkelte bygninger, bolig- og erhvervsenheder, tekniske anlæg samt tekniske enheder mv.

Stk. 2. Adressebetegnelsen for den enkelte bygning og for det enkelte tekniske anlæg m.v. består af postnummer, vejnavn samt husnummer inklusive eventuelt bogstav. I bygninger og tekniske anlæg m.v., hvortil der er mere end én hovedadgangsvej, kan der fastsættes en selvstændig adressebetegnelse til hver enkelt adgangsvej.

Stk. 3. Adressebetegnelsen for de enkelte enheder kan bestå af etagebetegnelse samt sidebetegnelse eller dørrnummer.

§ 3 f. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om tildeling og ændring af adressebetegnelser samt skiltning hermed, jf. §§ 3 a-3 e, samt om yderligere krav til sikring af adressebetegnelsernes geografiske entydighed og deres registrering.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter aftale med de dataansvarlige myndigheder fastsætte regler om, at registreringen efter stk. 1 skal tilknyttes andre administrative betegnelser som matrikelnummer, bygningsnummer, ejendomsnummer og lign.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren fastsætte særlige regler for tildeling og ændring af adresser vedrørende ejendomme, bygninger samt tekniske anlæg mv., der anvendes af Forsvarsministeriet og Justitsministeriet.

Stk. 4. Det påhviler økonomi- og erhvervsministeren at træffe foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om postnumre og deres geografiske afgrænsning er til rådighed for brugerne.

§ 3 g. Unighed mellem kommuner eller mellem en kommune og Vejdirektoratet om fastsættelse af vejnavne afgøres af økonomi- og erhvervsministeren.

§ 8. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

1-2)---

3) uden tilladelse skaffer sig oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret,

4) overtræder vilkår for behandlingen af meddelte oplysninger eller

5) undlader at opsætte korrekt husnummerskilt i overensstemmelse med § 3 c, stk. 1.

Stk. 2-3. ---

§ 9. I sager om overtrædelse af § 3 c, stk. 1, og § 4, stk. 1, samt overtrædelser af forskrifter udstedt i henhold til loven, kan kommunen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt vedkommende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen på højst 5.000 kr.

Stk. 2-4. ---

§ 9 a. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter §§ 3 a-3 e kan påklages til ministeren for by, bolig og landdistrikter, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er

2. I § 8, *stk. 1, nr. 3*, ændres »Bygnings- og Boligregistret,« til: »Bygnings- og Boligregistret eller«.

3. I § 8, *stk. 1, nr. 4*, ændres »oplysninger eller« til: »oplysninger.«.

4. § 8, *stk. 1, nr. 5*, ophæves.

5. I § 9, *stk. 1*, udgår »§ 3 c, stk. 1, og«.

6. § 9 a ophæves.

særlig grund dertil, kan klagemyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 3. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 4. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Stk. 5. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før klageadgangen er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder efter, at klagemyndighedens afgørelse er meddelt.

§ 25. I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 742 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

Bilag 1

Dataindholdet i Det Centrale Personregister (CPR), jf. § 4, er følgende:

1-2)---

3) Adresseoplysninger:

a) Kommune, vej, husnummer, etage, side-dørnummer, bygningsnummer, c/o-navn, lokalitet, bynavn, postnummer og postdistrikt.

b-f)---

4-18)---

1. I *bilag 1, nr. 3, litra a*, udgår »lokalitet«.